

Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ
(Thất thập ngũ niên)
Tòa Thánh Tây Ninh

Tập San

THẾ ĐẠO

Tập mới
Số 7

Đức Thái Thượng Đạo Tổ
Tam Thể Xác Thân

Phát hành 2/2000

TẬP-SAN THẾ ĐẠO

I-Tôn-chỉ và mục-đích:

Tập-San Thế-Đạo truyền bá tôn-chỉ và mục-đích của Đạo Cao-Đài, phổ-biến ánh-sáng chơn-lý của Đạo đến mọi tầng lớp nhân sanh để mọi người hiểu biết thương yêu nhau ngõ hầu tạo lập một đời sống thanh bình cho nhân loại trong thời chuyển thế.

II-Chủ-trương:

Tập-San Thế-Đạo là cơ-quan ngôn-luận của tín-đồ Cao-Đài đi theo tôn-chỉ và đường lối của Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ Toà-Thánh Tây-Ninh.

Tập-San Thế-Đạo xin đón nhận tất cả các bài viết và ý kiến đóng góp của quý đồng đạo, quý đạo tâm và quý thân hữu bên ngoài Đạo có cùng chung mối quan tâm phục vụ dân-tộc, nhân sanh và xã-hội.

Bài vở trên *Tập-San Thế-Đạo* có mục-đích xây dựng lợi-ích chung cho dân-tộc, đạo-pháp và xã-hội, không mang một nội dung bài kích cá-nhân hay tập thể. Mọi quan-điểm dù có khác biệt nhau cũng được tôn trọng miễn không vi-phạm đến tôn-chỉ và đường lối của Đại-Đạo và không đi ngược lại truyền thống cao đẹp của dân-tộc Việt-Nam.

Tập-San Thế-Đạo là nơi trao đổi tin-tức và kinh nghiệm hành đạo giữa các cơ-sở Đạo Cao-Đài khắp nơi trong nước và hải ngoại, đồng thời cũng là dây liên lạc, trao đổi sự hiểu biết, hợp-tác thân hữu với các tôn-giáo bạn, các đoàn thể cùng các tổ-chức xã-hội, các tổ-chức nhân-đạo có cùng mục-đích chung là phục-vụ nhân-loại.

Tập-San Thế-Đạo có đầy đủ mọi thể loại bài viết nghiên-cứu đạo học, triết-học, tâm-lý học, sử-Đạo, văn-hóa, khoa-học kỹ-thuật, thơ văn, truyện ngắn v....v... và các tin tức liên quan đến đời sống hằng ngày.

Tập-San Thế-Đạo

TẬP-SAN THẾ ĐẠO

Chủ Trương: Ban Thế Đạo
Ban Quản-Nhiệm Hải Ngoại.

Chủ nhiệm ; HT Nguyễn Ngọc Dũ.

Phó Chủ Nhiệm: Cao Ninh.

Chủ Bút: Quốc Đạt.

Ban Biên Tập : Nguyễn Văn Cầu, Nguyễn Ngọc Dũ, Nguyễn Đăng Khích, Lê Quan Liêm, Dương Văn Ngừa.

Công tác thường xuyên:

GH Thượng Màng Thanh, Tiến-Sĩ Nguyễn Thanh-Liêm, Tiến-Sĩ Nguyễn Phúc Chân, Tiến-Sĩ Nguyễn Anh Tuấn, Trần Công Bé, Nguyễn Trung Đạo, Hoàng Hồ, Kim Minh, Lê Văn Năm, Ngọc Nương, Tố Nguyên, Song Nguyên, Trần Văn Ô, Tam Thanh, Quốc Thế, Quang Thông, Người Làm Vườn.

Kỹ-Thuật:

Trần Minh Thành, Trần Chí Dũng, Nguyễn Thị Nga.

Bài vở gửi đăng và Tài-Chánh yểm trợ Ban Quản-Nhiệm Hải-Ngoại / hoặc Tập-San Thế Đạo, xin gửi về:

Ban Quản-Nhiệm Hải Ngoại
3076 Oakbridge Dr
San Jose , CA 95121-1716.
Phone & Fax# 408-262-4209.
Phone & Fax# 408-238-6547.

M U C L U C

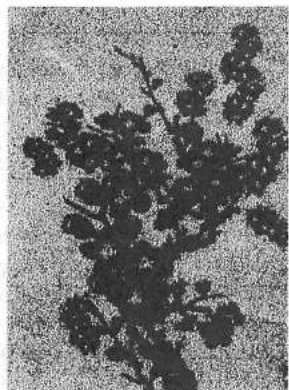
1-Chúc mừng năm mới	3
2-Thư chúc Xuân của CQTGHN	4
3-Vài nét về tiểu-sử và giáo-lý Đức Thái Thượng Đạo Tổ	6
4-Tam Thể Xác Thân	16
5-Ngủ Giới Cấm	29
6-Tóm lược và bình giảng Pháp chánh Truyền	40
7-Dưỡng Chơn Tập	48
8-Chủ chi Thể thực hành Thể Pháp	53
9-Vườn Thơ	56
10-Đố vui giải trí	62
11-Niên lịch Đạo	64
12-Tết và tôn-giáo trong ký ức tuổi thơ	68
13-Vấn đề Hiền Tài Louisiana	76
14-Suy gẫm	82
15-Mộng và Thực	92
16-Tin đạo sự California	95
17-Sinh hoạt đạo từ TT Seattle	98
18-Nhắn tin	102
19-Hình ảnh sinh hoạt đạo sự	104
20-Báo cáo tài chánh	111
21-Liên lạc Ban QNHN, Ban QN Nam California, TSTĐ	118
22-Chúc mừng -Phân ưu	120
23-Truyện” Tình Người”	126
24-Cô Gái Việt và người chiến binh Mỹ	135
25-Các Mạnh thường quân	144

CHÚC MỪNG NĂM MỚI CANH THÌN 2000

Nhân dịp Xuân Canh Thìn 2000 đến, chúng tôi xin kính chúc :

- Quý Chức Sắc Thiên Phong,
- Quý Chức Sắc Ban Thế Đạo,
- Quý HH,HTỷ lãnh đạo Châu Đạo California ,Tộc-Đạo và quý Chức việc Bàn Trị-Sự,
- Quý HH,HTỷ trách nhiệm Điện Thờ Phật Mẫu.
- Quý HH,HTỷ lãnh đạo các cơ sở, các Tổ-chức Đạo,
- Quý đồng đạo và thân hữu,

một năm mới

AN KHANG & HẠNH PHÚC

trong Hồng Ân Thiêng Liêng của Thầy Mẹ

**Ban Quản Nhiệm Hải Ngoại
Ban Quản Nhiệm Nam California**

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ

(Thất Thập Ngũ Niên)

TÒA THÁNH TÂY NINH

***

CƠ QUAN TRUYỀN GIÁO HẢI NGOẠI

Thánh Thất California 11312 Lampson Ave. Garden Grove, CA 92840.ĐT:(714)590-9022

THƯ CHÚC XUÂN CANH THÌN (2000)

Kính gửi:

- * Quý vị Lãnh Đạo tinh thần và tín đồ các Tôn Giáo,
- * Quý Hội Đoàn trong Cộng Đồng Việt Nam,
- * Quý Chức Sắc Thiên Phong, chư Hiền Tài, chư Chức Việc và toàn Đạo Nam, Nữ.

Thưa Quý Liệt Vị,

Lại một năm mới sắp đến. Chúng ta lại sắp sửa đón mừng XUÂN CANH THÌN năm 2000 nơi tha hương. Toàn Đạo Cao Đài mừng niên Đạo thứ Bảy Mười Lăm từ ngày Đức Chí Tôn hoàng khai Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ. Năm 2000 này cũng đánh dấu kỉ niệm 25 năm biến cố lịch sử đau thương của toàn dân Việt Nam nói chung và riêng cho các tôn giáo chúng ta.

Ôn lại thời gian 25 năm qua, mặc dù xa quê hương nhưng lòng yêu nước của người dân Việt đang sinh sống khắp nơi trên thế giới, luôn thể hiện qua hành động cụ thể bằng các cuộc đấu tranh đòi hỏi nhân quyền, dân quyền và hàng câu nguyện cho đất nước Việt Nam thân yêu sớm đạt được cảnh thanh bình, hạnh phúc và tự do thật sự cho toàn dân..

Đứng về mặt tôn giáo Cao Đài, tư tưởng của chúng ta là đã biết kết hợp nhau, bước đầu lập Hội Tín Hữu cho hợp với thể lệ Hội Đoàn của luật pháp Mỹ Quốc, để lo việc tương thân, tương trợ, sau đó tái lập Giáo Quyền Cao Đài từ cấp Hương Đạo, Tộc Đạo, Châu Đạo ... lo việc phổ độ, thấu nhận người Đòi vào cửa Đạo.

Từ ngày Đức Chí Tôn hoàng khai Đại Đạo năm Bính Dần (1926) đến nay, mặc dầu cơ Đạo đã trải qua bao cuộc thăng trầm nổi trôi theo vận nước; nhưng kinh nghiệm cho thấy: Hễ mỗi lần gặp cơn khế nạn thì cơ Đạo lại phát triển mạnh mẽ hơn lên. Cầu Thánh giáo ĐỨC CHÍ TÔN đã tiên tri: "*Nam, Bắc càng rớt ra ngoại quốc*" v.v. thì sự hiện diện đông đảo của khối tín đồ Cao Đài đang sống rải rác khắp nơi trên thế giới hiện nay đã minh chứng lời Thánh giáo trên đây đã thể hiện, giúp chúng ta thêm vững đức tin để phụng sự Đạo Pháp và Nhân loại theo Thánh Ý của Ngài.

Lời Toà-soạn: Tập-San Thế Đạo trân trọng chuyển đến quý đồng đạo và thân hữu Thư Chúc Xuân Canh Thìn (2000) của Cơ-Quan Truyền Giáo Hải Ngoại.

Chúng ta rất vui mừng hơn nữa được thấy ở Tôn giáo Việt Nam có một hậu thuẫn quần chúng tín đồ đông đảo tại quốc nội cũng như tại hải ngoại đã bắt tay nhau chung hợp tại Thánh Đô La Mã (Ý-Đại-Lợi) vào tháng 10 năm 1992, để cầu nguyện hòa bình cho Việt Nam và thế giới; và một Đại Hội Tôn giáo Thế giới lần thứ 3 do OOMOTO giáo triệu tập trên 200 đại biểu Tôn giáo như : Phật giáo, Cao Đài giáo, Thiên Chúa giáo, Ấn Độ giáo, Hồi giáo, Tân giáo, Thần giáo, Lão giáo v.v.... từ Phi Châu, Á Châu, Âu Châu, Nam Bắc Mỹ Châu đã qui tụ về Thánh Địa AYABE (Nhật Bản) vào tháng 11 năm 1993, để cầu nguyện và đã cùng nhau thảo luận nghiêm chỉnh để tìm con đường giải thoát chúng sanh một cách thực tiễn, trong sự mưu tìm hoà bình, tương thân, tương ái cho nhân loại.

Gần đây hơn, Cơ Quan Truyền Giáo Hải Ngoại, trực thuộc Hội Thánh Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh đã được tái lập ngày 5/9/98 tại Thánh Thất Montréal (Canada), chiếu theo Thánh Lệnh số 657/L ngày mùng 3 tháng 7 năm Quý Sửu (dl. 01/08/1973) của Thời Quán Hiến Pháp Trương Hữu Đức, Chương Quán Hiệp Thiên Đài, để tiếp tục sứ mạng Thiêng Liêng của Chư Chức Sắc tiến khai phổ thông nền Chơn Đạo và duy trì Luật Pháp của nền Đại Đạo tại Hải Ngoại, cũng cùng mục đích với các tổ chức trên.

Đạo CAO ĐÀI là cơ quan Thiên Triệu Chuyển Thế chiếu theo Thiên Cơ tiến định lập thành. Cha Trời ban ân huệ cho nhân loại và cho phép chúng ta làm nhiệm vụ "Thế Thiêng Hành Hóa", lập San Hà, dựng Xã Tắc cho toàn thể nhân loại khắp nơi, để lập đời Thượng Ngươn Thánh Đức, cho chúng sanh chung hưởng ánh an nhân ngày Nghiêu, tháng Thuần.

Được hạnh hưởng ân huệ của Ông Trên, chúng ta luôn cầu mong nhân loại thức giấc lương tri, nhìn nhận nhau là con chung của Thượng Đế, để cùng xây dựng nền hòa vĩnh cửu cho nhân loại, trong tình thương yêu huynh đệ đại đồng.

THƠ XUÂN NGUYỄN CẦU :

*Canh Thìn nhân loại thoát oan qua,
Xuân đến nhân dân hưởng thái hòa.
Nắng ấm Trời soi cùng vũ trụ,
Hương lành Phật rải khắp san hà.
Tình thương Đạo gọi nhiều dân tộc,
Nếp sống Đời vui mỗi quốc gia.
Sớm biết tìm về Chân, Thiện, Mỹ,
Nhìn chung Thượng Đế một ông Cha.*

California USA, ngày 01/01/2000

Thầy ~~Trưởng~~ Hội Đồng Chủ Trưởng CQTGN.

Nguyễn Văn Thành
Thượng Màng Thành

Vài nét về tiểu-sử và giáo-lý
của Đức Thái Thượng Đạo Tổ

Biên soạn HT LÊ VĂN NĂM

Thi:

Đức Ngài giáng thế độ trần gian,
Thái cực phân thân mở đạo tràng.
Thượng đạt vô vi nhi trị thế,
Đạo từ hỗn độn Một chia lần.
Tổ tiên công đức vô tư nghị,
Tam khí Thanh trong đạt lý chân.
Ứng Hóa nơi tâm sanh vạn pháp,
Thiên Tôn chưởng giáo rải hồng ân.

Hằng năm ,vào ngày rằm tháng hai âm lịch,,toàn thể tín-đồ Cao-Đài đều có thiết lễ đại đàn để tưởng niệm đến ngày Giáng-Sinh của Đức Thái Thượng Đạo Tổ tại Toà-Thánh và các Thánh-Thất địa-phương ở trong cũng như ở ngoài nước.

Đức Thái Thượng Đạo Tổ là Giáo-Chủ Lão giáo,một trong tam giáo (Nho,Thích,Đạo) cũng được gọi là Thái Thượng Lão Quân,hoặc Thái Thượng Lão Tổ.Trong Đạo Cao-Đài thường gọi Ngài là Đức Thái Thượng và niệm hồng danh Ngài là "Thái Thượng Đạo Tổ Tam Thanh Ứng Hoá Thiên Tôn".Ngài thường giáng cơ dạy Pháp tu hành và luyện Đạo cho tín-đồ Cao-Đài trong thời Tam Kỳ Phổ Độ này.

Vài nét tiểu-sử về

Đức Thái Thượng Đạo-Tổ.

1-Theo Sử-ký Tư Mã Thiên,:

Lão-Tử là người nước Sở, huyện Khổ, làng Lệ, xóm Khắc Nhân, tỉnh Hà-Nam bây giờ (Trung Hoa). Ngài họ Lý, tên Nhi, tự Bá Đương, thụy là Đam.

Đời sống và cái chết của Ngài không được ghi lại rõ ràng, hầu như huyền thoại. Có sách ghi rằng, thân mẫu Ngài là trinh nữ, một hôm ra vườn thường ngoạn, thấy trên cây có trái Lý xinh đẹp, bèn hái ăn và sau đó thọ thai Ngài kéo dài đến 80 năm từ thuở vua Bàn Canh (1401-1388 trước Thiên Chúa) cho đến Vua Võ Định (1324-1269 TTC). Sách có ghi câu: "Lão Tổ Đạo Quân hoài dưng bát thập niên nhi thị đản". Khi Ngài được hạ sanh thì tóc Ngài đã bạc phơ và Ngài đã thành người có đầy đủ trí thức, thâm trầm và sâu sắc.

Khi lớn lên, Ngài làm quan, giữ tàng thất nhà Châu. Sau thấy nhà Châu suy, Ngài bỏ đi về hướng Tây Tạng. Khi Ngài đến Hán Khẩu, có quan ả là Doãn Hỷ ra tiếp rước mà nói rằng: Ngài toan đi ẩn xin gượng vì tôi để lại bộ sách lưu niệm về thuyết sống và cuộc đời Ngài.

Ngài ở lại, soạn ra bộ sách Đạo-Đức Kinh, ý nói về đạo-đức, chia làm hai thiên, 81 chương, gồm 5000 lời, rồi bỏ đó mà đi, không biết chung cuộc đời Ngài như thế nào.

2-Theo Đại-Thừa Chơn-Giáo

Đức Thái Thượng có giảng cơ cho biết Ngài giảng sanh nhằm nhà Thương qua bài thi sau đây:

Lý đào mần tước Long Vân,

Lão luyện đơn thành nhị xác thân.
Tử phủ ngồi tu lo nấu thuốc ,
Giáng sanh Thương đời Võ Định Quân.

3-Theo Kinh Thiên Đạo:

Sau đây xin trích dẫn một đoạn kinh Tiên Giáo nói về tiểu-sử của Đức Ngài như sau:

“Tiên Thiên khí hóa,
Thái Thượng Đạo Quân, ...
.....
Nhị ngoạt thập ngũ,
Phân tánh giáng sanh
Nhứt thân ức vạn,
Diệu huyền thần biến” . . . . .

Sau khi Hư Vô Chi Khí hoá sanh Đức Chí-Tôn thì khí Hư Vô biến thành khí Tiên Thiên.Chính khí Tiên Thiên này hoá sanh ra Đức Thái Thượng Đạo Quân. (1)

Đức Thái Thượng Đạo quân là vị Tiên đầu tiên trong càn-khôn vũ-trụ,làm chủ Tiên đạo và làm đầu các vị Tiên.

Theo sách Tam Hoàng Thiên Kinh,Đức Thái Thượng Đạo quân hiện xuống cõi trần rất nhiều lần:

- **Vào thời Thái Cổ:**

- Đời vua Thiển Hoàng Thị,Ngài là Bàn Cổ.
- Đời vua Địa Hoàng Thị,Ngài là Vạn-Pháp Thiển Sư.
- Đời vua Nhơn Hoàng Thị,Ngài là Đại Thanh Tử.

- **Vào thời Thượng cổ:**

- Đời vua Phục Hy,Ngài là Huất Hoa Tử.
- Đời vua Thần Nông ,Ngài là Xích Tông Tử.
- Đời vua Huỳnh Đế,Ngài là Quảng Thành Tử.

Đức Thái Thượng Đạo Quân ,do khí Tiên Thiên hóa sanh ,nên Ngài có pháp lực vô biên,biến-hóa vô

cùng.khi hiện xuống cõi trần để giáo hóa nhơn sanh.khi trở về cõi Thượng Thiên.nhưng không đầu thai xuống trần.

Mãi đến đời nhà Thương bên Tàu,Ngài mới đầu thai xuống trần và việc đầu thai của Ngài cũng rất kỳ diệu. Đời vua Bàn Canh nhà Thương (1401 trước Tây Lịch) có một nàng con gái gọi là Ngọc Nữ ,mới vừa 8 tuổi (theo sách Đông Du Bát Tiên) ,con của một gia-đình đạo-đức,ra chơi sau vườn,thấy cây Lý có một trái to chín đỏ,cô liền hái ăn.An xong,cô cảm thấy mỏi mệt và có thai. Người cha thấy sự lạ,bèn toán quẻ âm dương,biết là có một vị Đại Tiên giáng sanh,nên không phiền hà gì cả và nuôi con gái rất kỹ.Nhưng nàng chịu mang thai như vậy cho đến già.Đến năm nàng được 80 tuổi,trở thành bà già,tức lànàng đã mang thai ngót 72 năm,lúc đó là đời vua Võ Định (1324 trước Tây Lịch) nhà Thương,nàng Ngọc Nữ thấy trăng tỏ,bèn đi dạo sau vườn.Khi đi ngang qua cây Lý năm xưa thì đưa con từ trong bụng theo nách mẹ nhảy ra ngoài.Nàng Ngọc nữ kinh hãi,coi lại thấy nách mình liền lại như thường không đau đớn gì cả.

Đưa con đã ở trong bụng mẹ 72 năm nên đầu đã bạc trắng,do đó mới gọi là Lão Tử (con già).Lúc đó là giờ Sửu,ngày rằm tháng hai năm Canh Thìn,đời vua Võ Định. Lão Tử chỉ cây Lý bảo rằng đó là họ của Ngài,lại xưng hiệu là Lão Đam,tự là Bá Đương,lại mỗi tai có 3 lỗ ở bên trong nên gọi là Lý Nhĩ.

Cội Lý,nơi giáng sinh của Lão-Tử, ở tại xóm Khúc Nhơn,làng Lại,huyện Khổ,nước Sở.

Ngài có miệng rộng,răng thưa,thiên đình cao,râu tốt,mắt vẫn,sống mũi cao như ché hai,trên trán có chỉ như 3 chữ Tam Thiên.

II-Giáo-Lý của Đức Thái Thượng Đạo-Tổ:

Giáo-ly của Đức Thái Thượng Đạo-Tổ thật là cao sâu,siêu việt,huyền bí hư vô,trông không rõ,biết không thấu,không thể luận bàn rốt ráo bằng văn từ.Chỉ có những

bác tu hành đắc quả mới có thể thấu đáo phần nào cái Chân-Lý mà Ngài đã vén màn vô vi bí mật.

A-Đạo-Lý:

Đạo-lý của Đức Thái Thượng Đạo-Tổ có thể nói name trong hai quyển Đạo-Đức Kinh và Vô Vi Thanh Tĩnh Kinh.

B-Xử Thế:

Đức Lão-Tử chủ trương:

1-Vị tha:

-Không sống riêng cho mình.

“Công thành phát cư,phủ duy phát cư, thị dĩ bất khứ” nghĩa là tạo mà không chiếm đoạt,làm mà không cậy công,thành công mà không ở lại.

-Để thân sau và thân ra ngoài.

-Bất tranh “Phú di bất tranh,cố vô vưu”, vô tranh nên thành hữu tranh.

-Nhu thắng cang,nhược thắng cường.

2-Hạ mình

-Người hiền tánh như nước”Thượng thiện nhược thủy”
“Thủy thiện lợi vạn vật,nhi bất tranh”.

3-Đạo nhi trị:

-Không nói mà dùng Đạo nhi trị “Vô vi nhi trị,hành bất ngôn chi giáo” hoặc “Bất ngôn chi vị Đạo”, “Vô vi nhi vô bất vi”.

C-Công nghiệp.

Đức Lão-Tử đã để lại các Bửu Kinh sau đây:

-Đạo-Đức Kinh : Ngoài giáo-lý cao siêu,Ngài còn đưa

ra giải-pháp an bang tế thế, mưu cầu thái bình cho dân sanh.

-Kinh Cảm Ứng.

-Kinh Thanh Tịnh :Đức Lão-Tổ dạy :”Thường dẹp dục vọng,tịnh tâm,lóng long, tâm,tinh,thần,Thánh.”

-Kinh Huỳnh Đình : Tuyệt đối hư vô,luyện Tinh Khí Thần.

D-Giáo-Lý:

1-Về sự lý của Đạo: Ngài đề cập đến Tam Bửu,Ngũ Hành.

2-Về phương diện tu thân: Ngài chủ trương Tam Thanh,Ngũ khí triều ngươn.

3-Về xử thế: Ngài chủ trương:

-Hạ mình:Người thượng thiên tánh như nước và thường giữ mình thấp kém.

-“Phú quý nhi kiêu,tự di kỳ cứu” (Sang mà kiêu,tự đời họa ươn)Đức mà cao dường như trũng thấp,đức đối dào dường như không đủ.

-Quân bình: Chủ trương không cho cái gì thái quá hay bất cập.”Khử thậm,khử xa,khử thái” trừ khử cái gì thái quá,nặng đỡ cái gì bất cập “Cao giả,hạ giả ức chi,hữu dư giả tổn chi,bất tức giả bổ chi”(Chỗ cao thì ép xuống,chỗ thấp thì nâng lên,chỗ đủ thì bớt đi,không đủ thì bù vào.)

-Vô vi “Đạo thường vô vi,nhi vô bất vi” (Đạo thường không làm, nhưng không gì là không làm.)

-Tự tri,tri nhơn :Đạo tổ chủ trương cách mạng bản thân ở nơi tâm trước.

-“Tri nhơn gia tri,tự tri giả minh,thắng nhơn gia hữu lực,tự thắng gia cường”

4-Về mặt đạo-đức:

Lão-tử chủ trương lòng vị tha,hạ mình từ,kiêm,nhu.

-Lòng vị tha: Lòng vị tha biến kẻ thù thành bạn,dĩ đức báo oán “Thiện thắng địch giả bất dữ”

-Thường khéo cứu người nên không có người bị bỏ.thường khéo cứu vật nên không có vật nào bị bỏ
"Thường thiện cứu nhưn,cô vô khí nhưn,thường thiện cứu vật ,cô vô khí vật."

-Hạ mình.

Từ kiệm : "Từ" nên xem mọi người như mình,không riêng gì kẻ lành người dữ nên chơi không bao giờ có kẻ thù. "Kiệm" nên không xa xỉ,không kêu gọi long tham dục của người và làm nên đại-sự.Kẻ có long từ,tức là người đại dũng,dám xem người thù như người bạn,dám tha thứ những điều gì mà người đời không tha thứ.Kiệm thì luôn luôn làm gì cũng mức độ nên long quang đại quang minh.Kẻ xa xỉ là người ích kỷ "Từ cố năng dũng,kiệm cố năng quang"

-Nhu : Nhu thắng cương,nhược thắng cường.

5-Luyện kỹ tu thân: Đức Lão-Tổ dạy luyện Đạo để đạt Thử Mễ Hườn châu.

6-Về chữ Tâm : Dạy tu Tâm luyện Tánh,tu Tánh luyện Mạng để đắc nhất mà trở về với Đạo Tu Chơn Dương Tánh (Khai Kinh Chú).

7-Về nhập thế: Đức Lão-Tử chủ trương Tu,Tế,Trị ,Bình tiến lên Chân,Thiên,Mỹ.

8-Về xuất thế: Tu Tánh luyện Mạng,luyện Tinh Khí Thần để Hườn Hư siêu thoát về Bồng Lai Tiên Cảnh hiệp nhất với ngôi Tiên Thiên Chánh Nhất.

E-Trích dẫn Thánh Ngôn Hiệp Tuyển:

Sau đây xin trích dẫn một đoạn Thánh Ngôn của Đức Lão-Tử dạy về sứ mạng và trách-nhiệm của chức-sắc đối với cơ-nghiệp Đạo:

Đức Ngài hỏi các Chức-Sắc Thiên Phong coi ai đã hiểu mình,biết trách-nhiệm mình,biết thiên cơ của Đức Chí-Tôn mà lo làm tròn trách-nhiệm cứu độ nhưn sanh trong buổi đời mạt hạ này"

"Hiển hữu chỉ biết hành động của người mà chưa biết đến thiên cơ của Đức Chí-Tôn.Có biết thanh suy mà

chưa biết đến công trình đào tạo thời thế, đặng đù chúng sanh cho kịp buổi. Bản Đạo hỏi có ai đã mang sao đổi nguyệt, ăn mật nằm gai, chịu muôn sự khổ hạnh cho như sanh chưa? Cười . . . Đối với bậc Hiền xưa chưa đặng muôn một. . . . Xin nhớ để công tâm trí não vào chúng sanh. . . . Trách nhậm là trách nhậm, muốn làm thì dầu bao nhiêu cũng gọi là thiếu, dầu ngày nào cũng gọi chẳng sớm, sớm là sớm nói cái tâm bất định mà thôi. Chí Tôn đã vì con cái mà sửa chỉnh bước đường, thì hiền hữu há không vì sự yêu đương quý hóa ấy mà sửa đổi tâm trí cho quảng đại sao? . . . Ngày chung qui chỉ đem về Thấy một chữ TÂM và những công nghiệp đã gây thành cho sanh chúng.”

Đó là SỨ MẠNG và TRÁCH-NHIỆM của mỗi người trong chúng ta ngày nay phải nhớ lấy và thực hiện cho kỳ được lời dạy quý báu của Đức Ngài.

KẾT LUẬN:

Đức Thái Thượng Đạo-Tổ đã giáng sinh và xuất thế gian có một huyền thoại và câu chuyện lý tưởng của một Giáo-Chủ Thiên Tôn. Ngài là một nhà Đại Cách-Mạng về Tư-Tưởng, Đạo-Pháp và Chính-Trị đương thời.

Ngày nay, Ngài là Một trong Tam Giáo-Chủ (Nho, Thích, Đạo). Đại nghiệp của Ngài từ trước đến nay là Kiến Dương Tiên Giáo, cứu độ như sanh, tu hành đắc Nhất trở về với Đạo.

Nguyện Đức Thái Thượng Đạo-Tổ ban ân lành cho chư hiền được dồi dào sức khỏe, trí tuệ thông sáng, công quả viên mãn để đóng góp vào cơ Phổ-Độ Chơn Truyền Đại-Đạo nơi nhãi ngoại, hầu cho mọi người sớm hưởng hồng ân của Đức Chí-Tôn Đại Từ-Phụ trong buổi Tam Kỳ Phổ-Độ này.

Hiền Tài Lê Văn Năm

Phần Phụ Thêm:

DỊCH THI KINH TIÊN GIÁO

Từ trước Trời Khí sanh Lão-Tổ,
Thái Thượng Quân Đạo mở vô vi.
Thánh Thần bất khả lường tri,
Cao công không thể tư nghĩ ra sao.
Đạo vô vi ngôi sao Thái Cực,
Lúc ban đầu là bậc siêu quân.
Đạo cao một khối tinh anh

Chơn Thánh linh diệu hóa thành Tam Thanh.
Đức hoán chuyển hư linh huyền diệu,
Pháp siêu quần trên Đạo Thánh Hiền

Ngày rằm nhị nguyệt phân thân,
Chơn tánh vô cực giáng trần thọ sanh.
Một thân biến hóa ức ngàn,
Diệu huyền thần biến vô vàn hóa sanh.

Làng từ khí Đông lân bay lại,
Truyền Đạo kinh quảng đại nhân quần.
Lưu sa Tây độ pháp huyền,
Hoá ra tôn tướng quảng truyền sấm kinh.

Sản Tất Viên "Sóc Trang" vốn một,
Dấu linh đơn là thuốc nhiệm mầu.
Khai Trời như vật đứng đầu,
Đạo kinh hạ kiếp cao sâu để đời.

Cần khôn mở máy Trời rộng chuyển,

Lão-Tử

Nhật Nguyệt tinh tỏ hiện sáng soi.
Bao la đạo pháp tuyệt vời,
Cửu hoàng tử tổ là Ngài trước tiên.

Đại Thiên giới ân hiền ca tụng,
Vĩnh kiếp sanh ngưỡng vọng huệ công.
(Đại) Thánh Thần Chí Cực- Chí Tôn,
Tiên Thiên Chánh Nhứt Thiên Tôn Chưởng Quyền.

HT Lê Văn Năm.

Chú Thích:

(1) Trích Tự Điển Cao-Đài của Hiền Tài Nguyễn Văn Hồng.

TAM THỂ XÁC THÂN

Mỗi người trong chúng ta, sống ở cõi phàm trần này, đều có 3 yếu tố gọi là 3 thể, hay Tam thể Xác thân : Xác thân phàm trần, Xác thân thiêng liêng, và Linh hồn.

1.- ĐỆ NHỨT XÁC THÂN

Đệ Nhứt xác thân là xác thân phàm trần do tinh cha huyết mẹ mà thành vật thể, thường được gọi là *Phàm Thân*. Nó thuộc về hữu hình và chịu ảnh hưởng của ngoại vật hơn là ảnh hưởng của tinh thần. Nó còn được gọi là *Giả thân* vì nó không bền, chỉ tồn tại trong khoảng trên dưới 100 năm rồi phải chết.

Vì bởi Phàm thân, với thất tình lục dục, mà con người phải gây nhiều tội lỗi đến nỗi phải bị đọa, làm buồn lòng Đấng Cha Trời. Nhưng cũng nhờ có Phàm thân mà con người mới có thể lập công bồi đức để tăng phẩm vị nơi cõi Thiêng Liêng Hằng Sống, làm vui lòng Đức Đại Từ Phụ. Trong TNHT Quyển 1, Đức Chí Tôn có dạy : *"Người dưới thế này, muốn giàu có phải kiếm phương thế mà làm ra của. Ấy là về phần xác thịt. Còn Thân, Thánh, Tiên, Phật muốn cho đắc đạo, phải có công quả. THẤY đến độ rồi các con là thành lập một trường công đức cho các con nên đạo."*

Như vậy muốn trở về dưới chơn Đức Chí Tôn

thì, theo thiên ý, mỗi tín hữu chúng ta phải cố gắng lo tu hành, ăn ở hiền lành, giữ gìn trai giới, lập công bồi đức, thường xuyên cúng kiến... không như thiết phải luyện đạo.

Trong Thánh Ngôn Hiệp Tuyển, Đức Chí Tôn có dạy : *"Gặp Tam Kỳ Phổ Độ này mà không tu, thì không còn trông mong độ rồi (trang20/Q1)... Dầu một vị Đại La Thiên Đế xuống phàm mà không tu, cũng khó trở lại địa vị đặng (trg51/Q1)... Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ chẳng khác chi một trường thi công quả : nếu biết ăn năn trở bước lại nơi đường sáng sửa, giới tâm, trau đức dặng đến hội hiệp cùng Thầy, thì mới đạt dặng địa vị thanh cao trong buổi chung qui cho (trg13/Q2)... Thầy nói cho các con biết nếu công quả chửa đủ, nhân sự chửa xong, thì không thể nào các con luyện thành đầu mà mong. Vậy muốn đắc quả thì chỉ có một điều phổ độ chúng sanh mà thôi. Như không làm dặng thế này thì tìm cách khác mà làm âm chất, thì cái công tu luyện chẳng bao nhiêu cũng có thể đạt địa vị tối cao (trg102/Q1)".* Như phẩm nói thế này *"nếu không tu mà làm đủ phận người, công bình chánh trực, khi hôn lìa khỏi xác cứ theo đẳng cấp"* lần lần từ Địa cầu 68 lên Địa cầu 67 *"cho tới Đệ nhất Cầu, Tam Thiên Thế Giới; qua khỏi Tam Thiên Thế Giới thì mới đến Tứ Đại Bộ Châu; qua Tứ Đại Bộ Châu mới vào dặng Tam Thập lục Thiên; vào Tam Thập lục Thiên rồi phải chuyển kiếp tu hành nữa, mới dặng lên đến Bạch Ngọc Kinh, là nơi Đạo Phật gọi là Niết Bàn đó vậy"* (trg76&74/Q1). Như vậy *"thì biết chừng nào mới dặng hội hiệp cùng Thầy. Nên Thầy cho một quyển rộng rãi, cho cả nhưn loại Càn Khôn Thế Giới. Nếu biết ngộ kiếp một đời tu, đủ trở về cùng Thầy dặng"* (trg76/Q1). Trong kinh Di Lạc, Đức Phật Thích Ca có dạy : *"Tùng*

thị Pháp điều Tam Kỳ Phổ Độ, tất đặc giải thoát luân hồi, đặc lộ Đa La Tam Diệu Tam Bồ Đề thị chi chứng quả Cực Lạc Niết Bàn”.

Còn về việc cúng kiến thì Thất Nương Diêu Trì Cung có dạy : *“Lễ bái thường hành tâm đạo khởi”* (ThàiHộiYếnDiêu Trì). Trong TNHT, Quyển 2, trang 87, Đức Quan Âm Bồ Tát có dạy quý vị Chức sắc Tiền khai là phải cúng thường để cho :

“-Một là lập cho Chơn Thần được gắn gửi các Đấng Thiêng Liêng dặng sáng lạn.

-Hai là cầu khẩn với Đức Đại Từ Bi tha tội cho các em và cho cả chúng sanh.

-Ba là có tế lễ thì tâm phải cảm, cảm rồi phải ứng, ứng là lễ tự nhiên.

-Bốn là tâm có cảm thì lòng từ bi bác ái mới mở rộng, mà nhứt là khiếu lương tri lương năng của các em nhờ đó mà lần hồi thành ra mãn huệ.”

Bát Nương Diêu Trì Cung cũng có dạy là *“những vị nào trong lúc ngày xuân biết lo phụng sự Thần, Thánh, Tiên, Phật thì công đức được xấp bằng hai lần ngày thường”* (TNHT, Q2, trg 7). Ngoài ra, Điều 19 Quyển Tân Luật có qui định là *“ Một tháng 2 ngày sóc vọng, bốn Đạo phải tựu lại Thánh Thất sở tại mà làm lễ và nghe dạy. Trừ ra ai có việc thì được chế.”*

2.- ĐỆ NHỊ XÁC THÂN

Đệ Nhị xác thân hay Chơn thân là xác thân thiêng liêng do Phật Mẫu dùng hai gương chất nơi Diêu Trì Cung tạo nên.

Kinh Đệ Cửu Cửu :

*Nơi Kim Bồn vàn vàn gương chất,
Tạo hình hài các bậc nguyên nhân.*

Kinh Tán Tụng Công Đức Điều Trì Kim Mẫu :

*Lưỡng nghi phân khí hư vô,
Điều Trì Kim Mẫu nung lò hóa sanh.
Âm Dương biến tạo Chơn thân,
Lo cho nhơn vật về phần hữu vi.*

Trong bài Thi văn dạy Đạo của Đức Phật Mẫu, giảng cơ tại Thảo Xá Hiến Cung ngày 23-12-31, do Đức Hộ Pháp và Ngài Bảo Văn Pháp Quân phò loan, có 4 câu thơ :

*Nuôi nấng lấy xác thân hòa hỏa,
Thuận Âm Dương căn quả hữu vi,
Chưa ai vào đến cõi trần này,
Chẳng thọ lấy Chơn thân tay Thiếp.*

Trong TNHT Quyển 1, trang 29, Đức Chí Tôn có dạy : "Mỗi kẻ phàm dưới thế này đều có hai xác thân. Một phàm gọi là corporel. Còn một thiêng liêng gọi là spirituel. Mà cái thiêng liêng do nơi cái phàm mà ra nên gọi nó là bán hữu hình, vì nó có thể thấy đặng mà cũng có thể không thấy đặng". Nó được gọi là Chơn thân. Nó rất huyền diệu và bất tiêu bất diệt (nếu không phạm tội rất nặng), đó mới là xác thân chơn thật của con người, nên còn được gọi là Chơn thân, để đối lại Giả thân là xác thân phàm trần. Nó còn được gọi nôm na là cái Vía, cái Phách, hay Hào quang.

Chơn thần.- Trong TNHT Quyển 1, trang 6&30, Đức Chí Tôn có dạy “ **CHƠN THẦN** là gì ? Là *nhị xác thân (périsprit), là xác thân thiêng liêng. Khi còn ở xác phàm thì khó xuất riêng ra đặng, bị xác phàm kéo níu*” bởi 7 dây từ-khí (7 dây oan nghiệt). “*Khi nơi xác phàm xuất ra, thì lấy hình ảnh của xác phàm như khuôn in rập*”. Nó bằng khí chất, nhẹ hơn không khí. “*Bậc chơn tu khi còn xác phàm nơi mình, như đắc đạo, có thể xuất ra trước buổi chết mà vẫn du thiên ngoại. Cái Chơn thần ấy mới đặng phép đến trước mặt THẦY*”. Các Đấng thiêng liêng chỉ nhìn màu sắc của Chơn thần thì biết rõ tâm ý của người đó.

- Đối với những bậc Chí Thánh, thì Chơn thần tỏa hào quang sáng chói.

- Đối với người thường, thì Chơn thần có màu hồng.

- Đối với những người ô trược, thì Chơn thần có màu tím.

Màu sắc của Chơn thần cũng biến đổi tùy theo tâm ý của người.

Khi người ta chết thì Chơn thần lìa khỏi xác phàm, lúc bấy giờ thì :

Kinh Đệ Nhứt Cửu :

Bảy dây oan nghiệt hết ràng,

Bọn trần rửa sạch muôn ngàn đau thương.

Trong Quyển Thiên-Đạo, Ngài Bảo-Pháp Nguyễn Trung Hậu có nói : “*Có khi sợi từ khí khó đứt làm cho kẻ hấp hối phải chịu nhiều đau đớn. Cho nên tôn giáo dùng kinh ‘độ hồn’ đọc trong khi người bệnh sắp tắt hơi, là để giúp cho sợi từ khí nhờ sức rung động*

của những tiếng mầu nhiệm trong câu kinh mà được
bút ra dễ dàng. Người tu hành đầy đủ đạo đức thì Khí
thể của họ nhẹ nhàng trong sạch, sợi từ khí ấy lại được
tinh vi, nên khi thoát xác phàm, sợi từ khí bút ra rất dễ,
nên liễu trần một cách êm ái”.

Kinh Giải Oan : Chịu ô trước Chơn thân nặng trĩu
Mảnh hình hài biếng hiếu lương tâm.

Kinh Đệ Nhị Cửu : Tiệt hồng đã dọn sẵn sàng,
Chơn thân khá đến hội hàng chư linh.

Kinh Đệ Tứ Cửu : Chơn thân đã nhập Càn khôn,
Thâu quyển độ thể bảo tồn chúng sanh.

Kinh Đệ Lục Cửu : Minh Vương Khổng Tước cao bay,
Dem Chơn thân đến tận đài Huệ Lương.

Phách.- Thông thường Phách có nghĩa là Chơn
thân, Đệ Nhị Xác Thân.

Kinh Đệ Nhất Cửu : Hồn định tỉnh đã vừa định tỉnh,
Phách anh linh, đăt phải anh linh.

Kinh khi đi ngủ: Trong giấc mộng nghĩ yên hồn phách,
Đấng Thiêng liêng năng mách bảo dùm.

Kinh tụng khi .Chống Qui Vị :

Gởi hồn phách cho chàng định số,

Gởi kiếp căn chàng mở dây oan.

(Hồn : linh hồn, đệ tam xác thân. Phách : Chơn
thân, đệ nhị xác thân)

Trong vài trường hợp, Phách còn có 2 nghĩa
khác nữa :

- Một nghĩa là Phàm thân, đệ nhất xác thân. Trong những lời dạy sau đây của Đức Chí Tôn Tôn, Phách có nghĩa là Phàm thân (đệ nhất xác thân): “Thủ cơ hay là chấp bút phải để cho thân, tâm tịnh mới xuất Chơn-Thần ra khỏi phách, đặng đến hầu Thầy nghe dạy” (TNHT,Q1,trg6).

- Một nghĩa nữa là lớp tinh khí bọc ngoài Chơn thần. Trong câu “Tam hồn thất phách” thì Phách có nghĩa là những lớp tinh khí bao bọc Chơn thần để cho Chơn thần thích ứng với môi trường chung quanh.

Thất Phách.- Nguyên nhơn là những người mà Đức Chí Tôn và Phật Mẫu tạo ra từ lúc mới khai Thiên. Nơi Bạch Ngọc Kinh (tức cõi Thái Cực), Chơn thần của nguyên nhơn được gọi là Tiên thể. Khi nguyên nhơn đầu kiếp xuống cõi phàm, thì nguyên nhơn phải lần lượt trải qua 5 cõi khác nữa mới tới cõi phàm trần. Như vậy, Chơn thần có tất cả 7 lớp vỏ gọi là Thất Phách (xác trần là lớp thứ 7).

* Lời Dạy Của Đức Chí Tôn

“Đây Thầy giải qua Bảy thể của Linh hồn cho các con rõ : Trước hết, Linh hồn muốn nhập vào thế giới hữu hình này, tất phải mượn 7 cái thể chất của 7 cõi trên kia mới đặng. Bảy cái thể là : Tiên thể, Kim thân, Thượng trí, Hạ trí, Vía, Phách, Xác trước này. Các con nếu không có 7 thể ấy thì không bao giờ nhập vào thế giới hữu hình này đặng. Vì ở trên hết là Thượng Tầng Không Khí, khí ấy nó nhẹ nhàng trong sạch hơn trăm nghìn lần cái không khí ở trần gian này” (Trích Đại Thừa Chơn Giáo).

* Trích Thuyết Đạo của Đức Hộ Pháp

“ Chúng ta về trong lòng của Bà Mẹ sinh sản thi hài và Chơn thần chúng ta. Các bạn có biết Phật Mẫu là ai chăng ? Ngài dùng 7 Nguyên khí tạo thành Chơn thần ta, tức nhiên tạo Phách ta. Nhà Phật gọi là Thất Phách. Kỳ thật, khi phách ấy làm Chơn thần, tức Nhi xác thân của chúng ta, khi chúng ta bỏ xác trần, xác thiêng liêng ấy vẫn còn tồn tại. Hình hài thay đổi dạng, văn hóa của chúng ta mỗi kiếp mỗi tăng thêm...”

* Lời Dạy Của Bát Nương

Bát Nương Diêu Trì Cung có giảng cơ dạy về nguồn gốc của Chơn thần như sau :

“Nơi ao Diêu Trì có một đài phát hiện Âm quang. Đài ấy thấu lên Sanh quang của ngôi Thái Cực, rồi đem Dương quang hiệp với Âm quang mà tạo nên Chơn thần cho Vạn linh trong Càng Khôn Vũ Trụ. Phật Mẫu là Đấng nắm cơ Sanh hóa, thay quyền Chí Tôn, đứng ra thấu cả Thập Thiên can đem hiệp với Thập nhị Địa chi mà tạo nên vạn vật. Nơi Cung Diêu Trì là nơi tạo nên Chơn thần và thể xác đó vậy.”

* Lời Dạy của Đức Cao Thượng Phẩm

Đức Cao Thượng Phẩm giảng cơ có dạy :

“ Chơn thần đến đặng giữ thể xác đặng trọn bước trên con đường tấn hóa, song vì bốn chất của Chơn thần là Âm quang nên thường vì nổi khó khăn của thể xác mà hay dung túng cho thể xác được phù hợp với chất sanh của thể xác là thú chất. Trong mọi người đều có thất tình và lục dục, những tình dục ấy phát sinh ra do nơi lục phủ ngũ tạng, nhưng chủ của nó là Chơn thần đó vậy... Còn luận về tội lỗi thì Chơn thần phải luôn luôn theo thể xác, bởi cơ khi thể xác phải chuyển kiếp đến đâu Chơn thần phải theo đến đó.

Khi thể xác đã mất sự sống của nó thì điểm của âm dương trong thể xác bay ra cùng với Chơn thần, hể là xác trong sạch thì khí dương hợp với Chơn thần bay về cõi Thiêng Liêng và do nơi Nê Hườn Cung là cửa. Còn thể xác ô trược thì khí âm tiết ra hợp với Chơn thần mà giáng xuống vật chất đặng chờ cơ chuyển kiếp mà do nơi đầu ngón chân cái là cửa.”.

3.- ĐỆ TAM XÁC THÂN

Đệ Tam Xác Thân là Linh hồn, phần vô hình của con người, bất tiêu bất diệt, là điểm linh quang do Đức Chí Tôn chiết ra từ khối Đại linh quang của Ngài ban cho mỗi người để tạo nên sự sống và gìn giữ sự sống ấy.

Kinh Tẩn Liệtm : Hồn Trời hóa trở về Thiên cảnh,
Xác Đất sanh đến lịnh phục hồi.

Ý nghĩa trên cũng được xác định trong câu đối trên Thuyền Bát Nhã :

Vạn sự viết vô, nhục thể thổ sanh hoàn tại thổ.
Thiên niên tự hữu, linh hồn Thiên tứ phản hồi Thiên.

Chơn linh.- Đệ Tam Xác Thân hay Linh hồn còn thường được gọi là Chơn-linh. Trong TNHT Quyển 2, trang 64, Đức Chí Tôn có dạy : “Nơi thân phàm các con, mỗi đứa Thầy đều cho một Chơn linh gìn giữ cái chơn mạng sanh tồn... Đấng Chơn linh ấy vốn vô tư, mà lại đặng phép giao thông cùng cả chư Thần, Thánh, Tiên, Phật và các Đấng trọn lành nơi Ngọc Hư Cung, nhứt nhứt việc lành điều dữ ghi chép không sai, đặng dâng vào Tòa phán xét, bởi vậy, một mảy không sai, dữ lành đều có trả; lại nữa, Chơn linh ấy, tánh Thánh nơi mình đã chẳng phải giữ gìn các con mà thôi, mà còn

dạy dỗ các con, thường nghe đời gọi là 'lộn lương tâm' là đó" (hiểu là : đời gọi lộn là lương tâm).

Phật Mẫu Chơn Kinh: *Sanh quang đường dục quân nhi,
Chơn linh phối huyết thân vi Thánh hình.*

Kinh Giải Oan : *Dòng khổ hải hể thường chìm đắm,
Mùi đau thương đã thấm Chơn linh.*

Kinh đưa linh cứu : *Nam mô Thượng Đế Ngọc Hoàng,
Mở cơ tận độ nhẹ nhàng Chơn linh.*

Kinh Hạ Huyết : *Giải thi lánh chốn đọa đày,
Chơn linh trong sạch ra ngoài Càn Khôn.*

Kinh Nhập Hội : *Nguyện Ôn Trên cho yên trí não,
Nguyện Phật, Tiên dạy bảo Chơn linh.*

Kinh Vào Học : *Cầu Khẩn đáng Chơn linh nhập thể,
Dủ thông minh học lễ học vấn.*

Chơn hồn.- Chơn là thật, hồn là linh hồn.
Chơn hồn có nghĩa thông thường là *Linh hồn*.

Khi giải nghĩa câu Kinh "Bát hồn vận chuyển hóa thành chúng sanh", Đức Hộ Pháp giảng : "Bát đấng cấp thiêng liêng chơn hồn (linh hồn) vận chuyển biến thành vật chất, thảo mộc, cầm thú và Nhơn loại, gọi là chúng sanh."

Trong những câu Kinh sau đây, chữ Chơn hồn có nghĩa đặc biệt là Chơn thân :

Kinh Cầu Hồn khi hấp hối :

Điều Trì Cung sai nàng Tiên Nữ

Phép Lục Nương gìn giữ Chơn hồn.

Kinh Khi Đã Chết Rồi :

*Kinh Bạch Ngọc muôn lần diễn chiếu,
Kêu Chơn hồn vịn nư Chơn linh.*

Kinh Đưa Linh Cửu :

*Cầu các Trấn Thần linh trợ lịnh,
Giữ Chơn hồn xa lánh xác trần.*

Kinh Đệ Tam Cửu :

*Thanh quang rờ rờ đời ngàn,
Chơn hồn khoái lạc lên dàng vọng thiên.*

Vong hồn = vong linh : linh hồn của người chết.

Kinh Giải Oan :

*Vòng xây chuyển vong hồn tấn hóa,
Nương xác thân hiệp ngã càng khôn*

Kinh Cầu Siêu :

*Bổ từ bi tế bạc vong hồn,
Cứu khổ nạn Thái Ất Thiên Tôn.*

Kinh Đưa Linh Cửu :

*Cửa Cực Lạc thình thình rộng mở,
Rước vong hồn lui trở ngôi xưa.*

4. TỔNG LUẬN

Tóm lại mỗi con người sống trên cõi phàm trần đều có 3 Thể Xác thân :

- Xác trần là xác thân phàm trần, hữu hình, do cha mẹ ban cho,
- Chơn thân là xác thân thiêng liêng, bán hữu hình, do Đức Phật Mẫu ban cho,
- Chơn linh là linh hồn, vô hình, bất tiêu bất diệt, do Đức Chí Tôn ban cho.

Chơn thân lúc nào cũng bao bọc Chơn linh. Chơn thân lại ẩn trong Phàm thân, để bảo tồn sự sống cho Phàm thân. Khi Phàm thân chết, Chơn thân xuất

ra khỏi xác, nơi Nê Hườn Cung (tức mỏ ác) ở đỉnh đầu, và lấy hình ảnh của Phàm thân y như khuôn in rập. *Chơn thân có phận sự chế ngự Phàm thân, Chơn linh lại gìn giữ Chơn thân. Chơn linh không điều khiển trực tiếp Phàm thân mà phải qua trung gian của Chơn thân.* Chúng ta có thể ví Phàm thân như con ngựa, Chơn thân như đồ bắt kè con ngựa, Chơn linh như người cầm cương. Linh hồn điều khiển Phàm thân thông qua Chơn thân cũng như người cầm cương điều khiển con ngựa thông qua đồ bắt kè. Con ngựa mà không có người cầm cương thì sẽ trở nên buông lung. Bởi lẽ ấy mà những người tu cần phải thắng những dục vọng của Đệ nhất xác thân.

Chơn linh và Chơn thân nương theo Phàm thân mà lập công quả để dự Trường thi công quả do Đức Chí Tôn lập ra trong ĐDTKPD. Nếu không có Phàm thân thì Chơn linh và Chơn thân khó mà lập công quả được.

Một vị sống nơi cõi thiêng liêng thì chỉ có 2 thể mà thôi : Chơn linh và Chơn thân, nếu đầu kiếp xuống cõi phàm trần thì phải có thêm một thể thứ ba là Phàm thân, do cha mẹ phàm trần sinh ra.

Đối với Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ :

- Cửu Trùng Đài là Phàm thân của Đạo
- Hiệp Thiên Đài là Chơn thân của Đạo
- Bát Quái Đài là Hồn, là Chơn linh của Đạo.

Chơn thân HTĐ có nhiệm vụ thiêng liêng là chấp cơ để cho Phàm thân CTD và Hồn BQD (Đức Chí Tôn và Các Đấng Trọn lành) liên lạc với nhau.

Khi cúng Đức Chí Tôn và Đức Phật Mẫu, chúng ta dâng Hoa, Rượu, Trà, là tượng trưng dâng Tam Bửu của chúng ta.

- Hoa tượng trưng cho *Tinh* là Xác trần, *mãnh hình hài*.

- Rượu tượng trưng cho *Khí* là Chơn thần, *trí thức và tinh thần*.

- Trà tượng trưng cho *Thần* là Chơn linh, *linh hồn*
Trong các bài Thuyết Đạo, Đức Hộ Pháp gọi Đệ nhất xác thân là *Phàm thân*, Đệ nhị xác thân là *Pháp thân*, Đệ tam xác thân là *Linh thân*.

Hiển tài Nguyễn Trung Đạo

GHI CHÚ:

DÂNG TAM BỮU

Lúc cúng Đức CHÍ TÔN và Đức PHẬT MẪU, sau mỗi Bài Thái Dâng Tam Bửu, xin nguyện như sau :

***Dâng Hoa** : Con xin dâng mãnh hình hài của con cho CHÍ TÔN dùng phương nào thì dùng.

***Dâng Rượu** : Con xin dâng cả trí thức tinh thần của con cho CHÍ TÔN dùng phương nào thì dùng.

***Dâng Trà** : Con xin dâng cả linh hồn con cho CHÍ TÔN dùng phương nào thì dùng, xong nguyện tiếp :
Cả linh hồn, cả trí não, cả hình hài con, THẦY đào tạo, đó là của *THẦY* thì do nơi quyền hành độc đoán của *THẦY* định (Trích Thuyết Đạo Đức Hộ Pháp).

Khi cúng PHẬT MẪU thì thay chữ CHÍ TÔN bằng PHẬT MẪU và chữ THẦY bằng ME

Bàn Về Ngũ Giới Cấm

của Người Làm Vườn

Sau những ngày xa cách vì lý do riêng, hôm nay Người Làm Vườn (NLV) tái xuất để phụng sự bạn đọc trong mục "Bàn về Ngũ Giới Cấm trong Đạo".

Trong chương IV của Tân Luật, viết về Ngũ Giới Cấm có ghi như sau:

Điều thứ 21: Hễ nhập môn rồi, người tín-đồ Cao-Đài phải trau dồi giữ tánh hạnh, cần phải giữ "Ngũ Giới Cấm":

- 1-Nhất bất sát sanh,
- 2-Nhì bất du đạo
- 3-Tam bất tà dâm
- 4-Tứ bất tửu nhục,
- 5-Ngũ bất vọng ngữ.

Lời bàn của NLV:

1-NHẤT "BẤT SÁT SANH" là chẳng nên sát hại sanh vật.

* Tại sao Luật Đạo "Bất Sát Sanh" lại được đặt lên hạng nhất.

Chúng ta hãy lắng nghe lời Thầy dạy vào năm 1928: "Thầy đã nói với các con rằng: khi chưa có chi trong Càn-Khôn Thế-Giới thì khí Hư Vô sanh ra có một Thầy, và ngôi của Thầy là Thái-Cực. Thầy phân Thái cực ra Lương Nghi, Lương Nghi sanh ra Tứ Tượng, Tứ Tượng biến Bát Quái Bát Quái biến hóa vô cùng, mới lập ra Càn-Khôn Thế-Giới. Thầy lại phân tánh Thầy mà sanh ra vạn vật là: vật-chất, thảo-mộc, côn trùng thú cầm, gọi là chúng sanh.

"Các con đủ hiểu rằng:

Chi chi hữu sanh cũng do bởi chơn linh Thấy mà ra, hể có sự sống ắt có Thấy. Thấy là cha của sự sống, vì vậy mà lòng háo sanh của Thấy không cùng tận. Cái sống của chúng sanh, Thấy phân phát khắp Càn-Khôn Thế-Giới, chẳng khác nào như nhành hoa trong cội, nó phải đủ ngày giờ Thấy nhất định mới trở bông và sanh trái đang trổ nữa, biến-hóa ra thêm; nếu như ai bẻ hoa ấy nữa chừng thì là sát một kiếp sanh không cho biến-hóa.

Mỗi mạng sống đều hữu căn hữu kiếp, dầu nguyên sanh hay hóa sanh cũng vậy, đến thế nầy lâu mau đều định trước, nếu ai giết mạng sống, đều chịu quả báo không sai; biết đâu cái kiếp sanh ấy chẳng phải là Tiên, Phật bị đọa luân-hồi mà ra đời ấy. Cái mạng sống là Thấy, mà giết Thấy thì không phải dễ, các con gắng dạy nhân sanh điều ấy."

Ngũ giới (1) là năm điều ngăn cấm do Tân-Luật quy định, đòi hỏi các tín-đồ Cao-Đài phải triệt để tuân theo. Thượng-Đế và Hội-Thánh định ra Luật nầy vì thương xót nhân sanh mà chế ra cốt để cho đời sống của tín-đồ được an lành hạnh-phúc, khỏi phạm vào ác nghiệp để có ngày về nơi "Thiên Lương Hằng Sống"

Không Sát Sanh nghĩa là không những không được giết hại mạng sống con người mà còn cả súc-vật nữa. Chúng ta ai chẳng quý sanh mạng của mình, vô lý lại sát hại sinh mạng của kẻ khác, chúng ta có ai muốn người ta giết mình. Theo lẽ công bằng (2) như đạo không cho phép chúng ta làm việc ấy. Nếu làm, chúng ta trước hết vi-phạm luật Đạo, sau là trái lẽ công bằng, chịu luật nhân quả "vay trả trả vay" (giết người bị người giết). Có nhiều cách giết hại mạng sống, nhưng tổng quát có 3 cách (3) như trực-tiếp giết (như tự sát), xúi bảo người giết (như giáo sát), tuý hỉ trong việc giết hại (kiến sát tuý hỉ), vì vậy nên tránh cả: không tự tay giết, xúi bảo kẻ khác giết, thấy giết nhau vui thích (chỉ nên thương xót chớ nên thấy đó là vui thích vì bất cứ lý do nào). Đó là giữ giới

không sát sanh. Trong kinh Phật có câu: "Nhất thiết chúng sanh vô sát nghiệp, hà sấu thế-giới động đao binh" (nếu chúng sanh không gây nghiệp sát, thì cần gì lo sợ thế-giới có chiến-tranh).

Luật Bất Sát Sanh của Đạo cũng bao gồm luôn cả các súc vật khác không phải chỉ riêng giết người (sanh vật). Lý do dễ hiểu là "loài vật cũng như người muốn sống". loài vật cũng có vợ chồng con cái, cũng biết yêu thương nhau đau khổ cùng nhau, biết rên siết, đau đớn, ham sống sợ chết như ta vậy.

Lại nữa, theo Luật Luân Hồi của Đạo Phật, chúng sanh luân-hồi trong các cảnh giới "Trời, Người, Atula, Ngạ Quỷ, Súc Sanh" nối tiếp không ngừng, khi làm thú, khi làm người trong đoạn đường tiến-hóa, có kẻ tiến mau, người tiến chậm và trước khi được làm người đây, có thể ta cũng trải qua kiếp thú cầm rồi, hoặc nếu không làm thiện mà làm ác, biết đâu ta chẳng bị quay về kiếp súc vật. Như thế biết đâu, những con thú mà ta giết hại, trước đã làm cha làm mẹ, ông bà ta, hoặc vì chậm tiến hơn ta, hoặc vì làm ác mà bị đoạ. Như vậy là ta đã vô tình giết nhầm ông bà cha mẹ ta muốn thuở kiếp trước vậy. Nhiều khi chỉ vì miếng ăn mà ta đã phạm luật và phạm tội sát sanh. Buồn thay!

II-NHÌ "BẤT DU ĐẠO" : là cấm trộm cắp, lấy ngang, lường gạt của người, hay mượn vay không trả, hoặc chứa đồ gian, hoặc lươn của rơi, hoặc sanh lòng tham của quấy để ý hại cho người, mà lợi cho mình, cờ gian bạc lận.

Bàn thêm:

Hãy nghe lời Thầy dạy vào năm 1928 về giới cấm này.

"Ôi, Thầy sanh các con thì phải yêu trọng các con chẳng cùng, mà Thầy cho các con đến thế-giới này với một Thánh thể thiêng liêng, y như hình ảnh của Thầy, không ăn mà sống, không mặc mà lành, các con lại chẳng chịu, nghe điều

cám dỗ,,mê luyến hồng trần ,ăn cho phải bị đoạ,dâm cho phải bị dày,nên chịu nạn áo cơm,dục quyền cầu lợi.

Lợi , Thấy cũng đã dành cho các con chung hưởng cùng nhau mà cũng vì tham,đưa chừa nhiều,đưa chịu đói.

Quyền,Thấy cũng đã ban cho các con y như Thần,Thánh,Tiến,Phật hầu cho đủ thế kiếm thức lấy nhau,đặng giữ vẹn Thánh chất yêu sanh của Thầy ,mà quyền ấy trở nên một cơ thể buộc trói nhân sanh trong vòng tội mọi.Ôi!thảm thay!Cái thất vọng của Thầy nên ghê gớm,các con có hiểu vì sao mà cả nhân-sanh gian tham chẳng?

Thì cũng muốn cho nhiều sanh mạng chịu phục dưới quyền thế lợi lộc đó,vậy sự yếu trọng của con người là nạn cơm áo,nắm chặt quyền phân phát cơm áo,thì chưa ai đã chịu thọ sanh nơi thế này lánh khỏi.

Muốn cho đặng quyền hành ấy thì làm thế nào?

Dùng hết mưu chước quỷ quyết,thâu đoạt cho đặng lợi lộc quyền thế cho nhiều,vì vậy mà đời trở nên trường hỗn độn,tranh tranh,đấu đấu,giứt giứt,dành dành,gây nên mối loạn,nhơn-loại nghịch lẫn nhau,giúp cho tá quyền mạnh hơn,yếu thiệt,mất phép công bình thiêng liêngtạo-hoá;cái trường thảm khổ của thế-gian cũng do nơi đó mà ra.

*Vậy gian tham đã nhập vào lòng,thì lòng hết đạo-đức,

*Tham gian nhập vào nhà,thì nhà không chánh-giáo.

*Tham gian nhập vào nước,thì nước hết chơn trị,

*Tham gian đã lộng toàn thế-giới,thì thế-giới hết Thánh Thần.

Thầy không cần nói sự gian tham có thể giục các con lỗi Đạo cùng Thầy mà bị lăm điều tội lỗi.Ấy vậy gian tham là trong tôi."

Như thế về giới cấm này,trong Luật Đạo đã ghi rõ minh bạch rạch ròi.NLV chỉ xin thêm vài ý nhỏ cá-nhân.Chúng ta ai cũng có của cải,tiền bạc,tài-sản,không muốn ai xâm

phạm của mình, dù cướp lén, lấy trộm, hay dùng cưỡng quyền đoạt lấy đều là hành động trái lẽ công bằng, vì của tiền làm ra là mồ hôi nước mắt của người ta. Bởi cướp giật hay trộm lén, hoặc chiếm hữu không có sự đồng ý ưng thuận (không bị ép buộc) là hành động trái phép sẽ bị chánh quyền trừng phạt vì vi-phạm luật pháp thế nơn (Thế Luật); ngoài ra còn phạm giới điều Luật Đạo (Thiên Luật), sau đó lại phạm vào luật nơn-quả-vay trả trả vay-(Nơn Luật). Không trả trong kiếp nầy, thì phải trả kiếp sau, cho tới khi trả hết mới thôi, có khi phải là trâu chó trả cho xong nợ trần ai.

Trộm cắp nguyên nơn do lòng Tham Lam ác độc, chỉ nghĩ quyền-lợi riêng mình, mà quên đi đau khổ của người mất của. Khi mình bị ai cướp lấy tiền của thì có tức không? có buồn không? sao không tự hỏi lấy mình? Đừng làm cái gì mà ta không muốn người khác làm cho ta.

III- TAM “ BẤT TÀ DÂM ”

Như Tân Luật đã ghi: ” là cấm lấy vợ người, thả theo đàn điếm, xúi giục người làm loạn luân thường, hoặc thất sắc dây lòng tà, hoặc lấy lời gieo tình huê nguyệt (vợ chồng không gọi tà dâm)

Vì sao “Tà Dâm” là một trọng tội. Trước hết :

Thầy nói: (4) ”Phàm xác thân con người tuy mắt phàm coi thân hình như một, chớ kỳ nơi bốn thân vốn một khối chất chứa vắn vắn muôn muôn sanh vật. Những sanh vật ấy cấu kết với nhau mà thành khối vật chất có tánh linh, vì chất nuôi nấng nó cũng đều là sanh vật, tỷ như rau cỏ cây trái, lúa gạo mọi lương vật để cũng có chất sanh. Nếu không có chất sanh thì thế nào tươi tắn đặng mà chứa sự sống.” (5)

Sau đó Thầy bảo ” Một giọt máu là một khối chân linh, như các con dâm quá độ, thì sát mạng chơn linh ấy. Khi các con thoát xác, thì nó đến Nghiệt Cảnh Đài mà kiện các con, các

con chẳng hề chối tội đặng. Phải giữ giới cấm ấy cho lắm.”

Hơn nữa, người tín-đồ Cao-Đài có vợ chồng đôi bạn như mọi người trên thế-gian khác. Khi có đôi bạn rồi tuyệt đối không phạm đến sự trinh bạch của kẻ khác. Nếu phạm thì sẽ mắc tội tà dâm:

a/ vi-phạm điều 3 của Ngũ Giới Cấm của Đạo phải chịu trừng phạt theo Luật Đạo.

b/ vi-phạm tội thông dâm-bị chánh quyền trừng trị theo luật-pháp hiện hành.

c/ phải trả nghiệp báo theo luật nhưn-quả.

Đứng về mặt xã-hội, hành-động này trước làm đau khổ cho gia-đình mình, sau gây khổ đau cho gia-đình người, có cơ tạo nguy tán gia bại sản, hậu quả lây cả sang con cháu (vì cha mẹ ly dị, con chẳng có cha hay chẳng có mẹ, thiếu sự thương yêu, chăm sóc). Ai là người gây tội, sẽ chịu đủ hình phạt thế luật và chịu nghiệp quả báo khổ đau có khi nhiều kiếp - vì oan tái triển miên-chỉ do một chút tình-cảm riêng tư - mà gây nên thương đau bất tận cho mình, cho người, cho gia-đình mình, cho gia-đình người, liên lụy cháu con. Người tín-đồ Cao-Đài nhất tâm cương quyết không phạm điều “tà dâm” như lời Thầy dạy.

IV-TỨ BẤT “TỬU NHỤC”:

là cấm say mê rượu thịt, ăn uống quá độ, rồi loạn tâm thần, làm cho não động xóm làng, hoặc miếng ước rượu ngon, bung ứa đồ mỹ vị.

Trong đàn cơ tại Tây-Ninh, ngày 18 tháng 1 năm 1927, Đức Ngọc-Hoàng Thượng-Đế có dạy rằng:

“Thân thể con người là một khối chơn linh cấu kết lại; những chơn-linh ấy đều là hằng sống; phải hiểu rằng ngũ tạng lục phủ cũng là khối sanh vật mà thành ra (6), nhưng mà phạn-

sự hiểu biết hay không hiểu biết ,đều do nơi lệnh Thầy đã phán dạy.

Trước Thầy nói vì cơ nào rượu làm hại cho thân thể con người về phần xác:

Hình chất con người vẫn là thú,phải ăn uống mới nuôi sự sống,như rượu uống nó chạy vào ngũ tạng lục phủ đủ hết,thì trái tim con người chẳng khác như cái máy chánh để trừ sự sống,cũng phải bị nó xâm nhập vào là cho sự lao-động quá chừng đối thiên nhiên đã định,thời thúc huyết mạch phải vận-động một cách vô chừng mà là cho sanh khí nơi phổi chẳng đủ ngày giờ nhuận huyết tinh sạch cho đặng,trước huyết ấy thối lại cùng trong thân thể,để vật chất ô trược vào trong sanh vật.Mỗi khối ấy ăn nhằm phải bịnh một ngày thêm một chút,hết cường tráng,cốt tuỷ lẫn lẫn phải chết thì thân thể các con phải chết theo.Nhiều kẻ bị chết nửa thân vì rượu nên ta đến đối!

Thầy dạy về phần hồn các con:

Thầy nói các chơn thần là nhị xác thân của các con,là khí chất nó bao bọc thân thể các con như khuôn bọc vậy,nơi trung tim của nó là óc,nơi cửa xuất nhập của nó là mỏ ác,gọi tiếng chữ là "Vi Hộ",nơi ấy Hộ-Pháp hàng đứng mà gìn giữ chơn-linh các con.Khi luyện thành Đạo,đặng hiệp một với khí,rồi mới thấu đến Chơn Thần hiệp một mà siêu-phàm nhập Thánh.Vậy thì óc là nguồn cội của Khí mà óc cũng bị huyết vận-động vô chừng làm cho đến đối loạn tán đi chơn thần thể nào đặng an định mà điều khiển,thân thể phải ra ngay đại,trở lại chất thú hình,mất phẩm nhơn-loại rồi,còn mong chi đặng phẩm Thần,Thánh,Tiên,Phật.Lại nữa buổi loạn thần ấy để cửa trống cho tà mị xung đột vào,giục các con làm việc tội tình mà phải chịu phạt luân-hồi muôn kiếp."

Vậy Thấy cấm các con uống rượu nghe à!

Trong hàng tín-đồ có hai bậc (7): Hạ thừa và thượng thừa. NLV ở đây chỉ bàn về đức hạnh của người tín-đồ (phẩm hạ thừa) vì phẩm thượng thừa đã giữ trường trai tất nhiên không còn ăn thịt uống rượu. Luật Đạo rất rộng rãi cho phép người tín-đồ hạ thừa được tạm theo quy định chỉ phải ăn chay ít nhất là 6 hoặc 10 ngày trong tháng. Nhưng cấm 'say mê rượu thịt' 'ăn uống quá độ' và 'uống rượu ngon, ưa mỹ vị'. vì khi rượu vào, lời ra, gan ruột nóng bức, tâm trí quay cuồng, đã say sưa làm sao kiểm-soát nổi mình, có thể làm bất cứ việc gì xấu ác mà không sợ vì lương tri đã mất, trí khôn đã tiêu, hậu-quả không thể lường được. Ví dụ, hàng năm có tới gần 50 ngàn người tại xứ Mỹ nẩy chết vì các tài-xế say rượu gây nên, tạo thảm thương đau khổ cho bao nhiêu gia-đình liên-hệ với các nạn nhân (cha, mẹ, anh, chị em, con cái, cháu chắt, họ hàng) và tổn kém biết bao nhiêu tài-nguyên quốc-gia-sửa chữa, chăm sóc, chữa trị, tang sự v . . . v . . .

Không uống rượu thịt, chính ta cũng thoát khỏi căn nguyên gây nên các bệnh như cao mỡ (high cholesterol), cao máu (high blood pressure), không mất bình tĩnh, nóng nảy gây ra cãi cọ trong gia-đình, thân hữu. Thân thể khỏe mạnh, tráng kiện sanh con cũng được lành mạnh, không bệnh tật, thông-minh đó là lợi ích ngay cho bản thân ta, gia-đình ta và tạo được sự thân mật kính nể của bạn bè xóm làng, an lành cho xã-hội. Tri-tuệ vì đó cũng sáng suốt thêm (8) giúp ta thăng tiến trên con đường tu đạo.

Người tín-đồ Cao-Đài, con cái của Thượng-Đế phải triệt để tuân theo lời dạy và làm gương cho nhơn-loại trong giới-cấm này.

V- NGŨ BẤT VỌNG NGŨ : là cấm xảo trá láo xược, gạt gẫm người khỏe mình, bầy lỗi người, chuyện quấy nói phải, chuyện phải ra quấy, nhao báng chệ bai; nói hành kẻ khác, xúi dục người hờn giận kiên thừa xa cách; ăn nói sỗ sàng, thô tục, chửi rủa người; hủy báng tôn-giáo; nói ra không giữ lời hứa.

Về giới cấm này:

“Thầy đã nói rằng nơi thân phàm các con, mỗi đứa Thầy đều cho một chơn linh, gìn giữ cái chơn mạng sanh tồn. Thầy tưởng rằng chẳng cần nói các con cũng hiểu rõ ràng; đáng chơn linh ấy vốn vô tư, mà đặng phép giao thông cùng chư Thần, Thánh, Tiên, Phật cùng các Đấng Trọn Lành nơi Ngọc Hư Cung, nhứt nhứt điều kàn điều dữ đều ghi chép không sai, đặng dâng vào Toà phán xét bởi vậy nên một máy không qua, dữ lành đều có trả. Lại nữa các chơn linh ấy, tánh Thánh nơi mình đã chẳng phải giữ gìn các con mà thôi, mà còn dạy dỗ các con, thường nghe đời gọi là “lộn lương-tâm” là đó

Bởi vậy chư Hiền, chư Thánh Nho nói rằng: “*Khi nhơn tức khi tâm, hoạch tội ư thiên, vô sở đảo dã*” Như các con nói dối, trước chưa dối với người, thì các con đã nói dối với lương-tâm, tức là chơn-linh, thầy đã nói chơn-linh ấy đem nạp vào Toà phán xét từ lời nói của các con, dầu những lời nói ấy không thiết hành mặc dầu, chớ tội hình cũng đồng một thể.

Nơi Toà phán xét, chẳng một lời nói vô ích mà bỏ, nên Thầy dạy các con phải cẩn ngôn, cẩn hạnh, thà là các con làm tội mà chịu tội cho đành, hơn là các con nói tội mà phải mang trong hình đồng thể. Các con khá nhớ”

Dù xếp hạng thứ 5 trong Ngũ Giới Cấm, nhưng như Thượng-Đế đã dạy ở trên, điều này rất quan-trọng trong Đạo Cao-

Đài Trong Thánh Ngôn từ đầu đến cuối, Đức Chí-Tôn luôn đề cập và nhắc nhở chữ "HOÀ" không biết bao nhiêu lần. NLV nghĩ đây là một điều rất chi là quan-trọng. Vì phần nhiều sự cố "BẤT HOÀ" do khẩu nghiệp mà gây ra cả. Chia rẽ nhau, ghét nhau, đâm chém nhau đa số cũng chỉ vì "LỜI NÓI" bất thiện hoặc xuyên tạc sự thật, không nói có, có nói không để dành phần phải về mình, và quy lỗi trái về người. Ngờ đâu, lợi không thấy chỉ thấy mang tội mà thôi. Thật đáng thương thay. Hãy nhớ rằng ngậm máu phun người, như phun nước bọt lên Trời, Trời vẫn trong xanh tươi mát, mà máu lại rơi đầy mặt người phun. Như vậy chỉ dơ mặt mình thôi.

Nói lời trái với sự thật để mưu cầu lợi cho mình, hay phe nhóm mình, hoặc hại người là nói dối. Đạo Ki-Tô Giáo cũng cấm "NÓI DỐI là TỘI TRỌNG". Đạo Phật cũng cấm nói dối. Vì động cơ tham lam ác độc-mà tham lam là hàng đầu trong "thất tình lục dục". Sự kiện xảy ra thế này, lại xuyên tạc nói thế khác, sửa đúng thành sai, đổi phải thành quấy, khiến người hoạn nạn, đôi khi chỉ vì ganh tị ghen tuông, có thể gây nên cho người khác mắc họa. Người nói như thế là mất cả lòng hơn, trái với đạo-đức, gây sự bất hòa, không xứng đáng là con cái Đức Chí-Tôn vì không tuân lời Thầy dạy "Con cùng Đạo, như Anh Em cùng Cha", hơn nữa còn làm nhục danh "Thầy" và ô danh "Đạo" (vì gây cho người ngoại đạo hiểu lầm có thể cười chê). Xin đừng quên rằng "giấu người thì đặng, song chẳng giấu Trời được đâu" Chớ đại phạm cấm để chẳng đặng về với Thầy.

Sự đau khổ cùng tột của nhơn sanh khi họ nghĩ đến sinh mạng bị đe dọa, tiền bạc của họ bị cướp đoạt, người yêu của họ bị xâm phạm. Chính đây là nỗi thống khổ nhất của con người. Vì tránh gây đau khổ thêm và tạo sự thương yêu cho nhơn sanh, Đức Chí-Tôn và Hội-Thánh cấm người tín-đồ không được phạm vào "Ngũ Giới Cấm". Trong đó "thân, miệng, ý "

là chỗ phát tác: không sát sanh, không trộm cướp, không tà dâm là ba điều thiện của thân; không uống rượu, không nói dối là hai điều thiện của miệng, nhưng trụ cốt chính là ở ý (tâm). Vì lòng từ bi, bác ái, thương người, thương mình (thương người như thể thương thân), nên chúng ta phải luôn luôn cố gắng giữ gìn và khuyên bạn bè cùng gìn giữ "hiệp cùng chư môn đệ, gìn luật lệ Cao-Đài". Phải giữ được "Ngũ Giới Cấm" (hay là thực hành năm điều thiện nầy) thì mới chính là tín-đồ chân chính của Đại-Đạo, con của Đức Thượng-Đế, Đức Phật Mẫu và các Đấng Thiêng Liêng. (9)

California, ngày 11 tháng 11 năm 1999

Người Làm Vườn

- (1) Phần chữ nghiêng trong bài nầy là lời bàn và ý-kiến cá-nhân của Người Làm Vườn (NLV)
- (2) Chúa Jesus dạy: "Phải giữ lẽ công bằng". Phật cũng cấm sát sanh hại vật-kẻo chịu trả quả.
- (3) Ba cách sát sanh: "Nhược tự sát, nhược giáo sát, kiến sát tùy hỷ".
- (4) Năm 1928 (Mậu Thìn).
- (5) Theo khoa-học ngày nay con người gồm các tế-bào và vi sinh-vật sống tạo nên.
- (6) Đạo Phật nói là các vi chủng hoà hợp mà thành.
- (7) Tân-Luật Chương II "Về người giữ Đạo", điều thứ 12.
- (8) "Một linh-hồn lành mạnh trong một thân thể tráng kiện". Ngụ ngôn Pháp : Une âme saine dans un corp sain.
- (9) Viết tổng-hợp theo tài-liệu của các tôn-giáo:
  - Tân-Luật của ĐĐTKPĐ/TTTN
  - Tân Ước Ki-Tô Giáo của LM Trần văn Kiệm,
  - Bước đường học Phật của HT Thích Thanh Từ .
  - Tại sao ta phải ăn chay của Cư-Sĩ Giác Ngộ.

Tóm Lược và Bình Giảng PHÁP CHÁNH TRUYỀN

GH Thượng Màng Thanh

A-Định nghĩa 3 chữ Pháp chánh Truyền :

PHÁP : 法 Hán tự, Phạn Scr gọi là Dharma. Pháp ngữ gọi : Loi, doctrine, principe. Mỹ gọi : Law, doctrine, principle fundamental.

Bất kỳ việc chi, dầu lớn dầu nhỏ, hữu hình hay vô hình, tốt hoặc xấu, chơn thật hay hư vọng đều có thể gọi là Pháp. Thí dụ: thể pháp, bí pháp, phương-pháp v. . .v. . . Và từ những nguyên-tắc ,những lẽ thường, lý nhỏ cho đến tôn-giáo, đến cái luật chung bao gồm vũ-trụ, làm một với Hư Không ,cũng gọi là Pháp. Song thường thường người ta dùng tiếng Pháp để chỉ về Đạo-Lý.

CHÁNH: 正 Hán tự. Mỹ gọi Essential, principal, Just, Right có nghĩa là: Phải, thích đáng-Chơn thật ngay thẳng trái với nghĩa tà như Chánh Đạo hay Thánh Đạo: có nghĩa là trong sạch, đầy đủ, chẳng thiếu sót-Thuần nhất ,ngay thẳng, nghiêm trang, cao cả, vững chắc.

TRUYỀN : 傳 Hán tự. Pháp ngữ: Transmettre, Transmission. có nghĩa chuyển đi, trao lại. Ấy là nói món gì mình đã nhận giữ lấy, rồi đem chuyển đi, trao cho kẻ khác. Lại có nghĩa: dạy bảo, giải thích như đạo đức, pháp giáo. Nên chữ truyền Đạo viết theo Hán tự có nghĩa: đem đạo-lý mà dạy đệ-tử khiến họ trở nên thuần thực.

Nói chung Pháp Chánh Truyền là một văn-bản pháp-lý, hay

bản siêu Hiến-Pháp của Đạo Cao-Đài trong đó ghi rõ mục-đích,tôn-chỉ,tổ-chức lương đài,ấn định phẩm tước,quyền hành,đạo-phục Chức-sắc,chức việc từ trung-ương đến địa-phương Hương , Ấp.Gọi siêu Hiến-Pháp vì nó do Đức Chí-Tôn giảng dạy,đời đời không ai được sửa đổi.

B-Tóm lược và bình giảng Pháp chánh Truyền:

Pháp Chánh Truyền là luật-pháp căn-bản của Đại-Đạo Tam Kỳ Phổ Độ do Đức Chí-Tôn giảng dạy;Đức Hộ-Pháp chú giải và cầu Đức Lý Giáo-Tổng giảng cơ duyệt phê phán chú giải.

Có thể nói Pháp Chánh Truyền là bản siêu Hiến-Pháp của Đạo Cao-Đài, sẽ được truyền hành đời đời bất di bất dịch,không có Hội thánh nào được quyền sửa cải.

TỔ-CHỨC ĐẠO CAO-ĐÀI

a/Phân quyền:

Cao-Đài Giáo quan-niệm rằng :Trong cơ trị thế có hai quyền hành là Thiên Thượng và Thiên Hạ.

-Quyền Chí-Linh là quyền hành của Đức Chí-Tôn và các Đấng Trọn Lành tức là Thiên Thượng.

-Quyền Vạn Linh là quyền của ba Hội: Hội Nhơn Sanh,Hội Thánh và Thượng Hội hiệp lại thế cho Thiên Hạ.

Bởi Đạo Cao-Đài tôn trọng quyền Dân-Chủ nên quyền Chí Linh (Thiên Thượng) ,cho Vạn Linh (Thiên Hạ) rộng quyền tự lập Luật mà tu hành.

b/ Tổ-Chức:

Về tổ-chức có 3 Đài :một vô hình,hai hữu hình

-Bát Quái Đài : thuộc về vô hình do Đức Chí-Tôn và các Đấng Trọn Lành điều khiển,vận dụng năng lực thần bí trong

vũ-trụ để thúc đẩy cơ sanh hoá và giục tấn các đẳng chơn hồn.

-HIỆP THIÊN ĐÀI là cơ-quan bán hữu hình, vì nơi đây có Chức-sắc hữu hình làm việc, được thông công với Bát Quái Đài để nhận mệnh lệnh hay lời chỉ giáo của quyền Chí-linh. Chương quản Hiệp Thiên Đài là Hộ-Pháp. Hiệp Thiên Đài có nhiệm-vụ bảo thủ chơn truyền Luật-Pháp của Đạo.

-CỬU TRÙNG ĐÀI: là cơ-quan hữu hình, có nhiệm-vụ tổ-chức đời sống của tín-đồ cho phù hợp với chơn pháp Tam-Kỳ Phổ-Độ, cầm quyền hành-chánh, thi hành Luật-Pháp Đạo, truyền bá đức tin. Đứng đầu Cửu Trùng Đài là Giáo-Tông và Giáo-Tông là Anh Cả của mọi tín-đồ. Về mặt hữu hình, Hộ-Pháp là em của Giáo-Tông nhưng về phần thiêng liêng thì đồng vị.

Toàn thể chức sắc làm việc trong hệ-thống Cửu Trùng Đài hiệp lại thành Hội-Thánh Cửu Trùng Đài, có cả nam phái và nữ phái, phẩm tước quyền hành phân biệt.

Toàn thể chức sắc làm việc trong hệ-thống Hiệp-Thiên Đài hiệp lại thành Hội-Thánh Hiệp Thiên Đài.

Hội-Thánh Phước Thiện nằm bên Hiệp Thiên Đài và đặt dưới sự lãnh đạo tối cao của vị Chương Quản Hiệp-Thiên Đài là Hộ-Pháp, cùng chư vị Thời Quán Chi Đạo đặc trách Phước Thiện, cũng như Bộ Pháp Chánh từng quyền Chi Pháp và Ban Thế Đạo từng quyền Chi Thế Hiệp Thiên Đài.

Hội-Thánh Cửu Trùng Đài Trung Ương đặt tại Toà-Thánh Tây-ninh, địa-phương gồm các tỉnh ở 3 miền: Bắc, Trung và Nam phần Việt-Nam.

Ở ngoại-quốc thuộc Hội-Thánh Ngoại-giáo, vị Chương Giáo Thiêng Liêng là Đức Nguyệt Tâm Chơn Nhơn (Victor Hugo). Về mặt hữu hình có chức sắc Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài lãnh đạo điều hành. Hội-Thánh Ngoại-Giáo có

nhiệm-vụ truyền bá mối Đạo Cao-Đài ra ngoại-quốc .Toàn thể chức-sắc làm việc trong hệ-thống Cao-Đài ở hải ngoại hiệp lại thành Hội-Thánh Ngoại giáo.

Hội-Thánh Ngoại-Giáo phải tùng quyền Hội-Thánh Cao-Đài Trung-Ương tại Toà-Thánh Tây-Ninh.Các phẩm tước chức-sắc thiên phong đều do Đức lý Giáo-Tông phong thưởng cùng chấm phái mới được nhưn sanh nhìn nhận ,y như những chức-sắc thiên phong ở quốc nội.

C/Tôn-chỉ - Mục đích:

Đức Chí-Tôn lập Đạo Cao-Đài để dạy cho con người làm lành lánh dữ,lập công bồi đức,tế độ chúng sanh trở thành người hiền,người tốt tại thế-gian ,khi chết chơn linh được trở về ngôi vị cũ trên cõi thiêng liêng hằng sống,tùy theo công đức nhiều ít mà đạt đến địa-vị Thần,Thánh,Tiên, Phật..

Còn đối với xã-hội,Ngài muốn cho nhưn-loại có tư-tưởng đại-đồng,biết thương yêu nhau,coi nhau như anh em một nhà,thờ một Ông Cha chung.

Ngài xác định tất cả các tôn-giáo,các giáo thuyết đã có từ trước đến nay đều do chính Thiên Ý Ngài lập ra.Sở dĩ có sự khác biệt giữa các đạo giáo là vì phong tục,tập quán,trình độ dân trí của các dân-tộc khác nhau,tùy theo thời-kỳ và tùy theo từng vùng đất trên địa-cầu.

Nay chính mình Đức Chí-Tôn đến,Ngài gom góp những cái hay của tất cả Đạo giáo,chỉ dạy thêm những điều mới lạ mà lập thành Tam Kỳ Phổ-Độ nên gọi là Quy Nguyên Tam Giáo (Nho,Phật,Lão) và Phục Nhứt Ngũ Chi (Nhơn Đạo,Thần Đạo,Thánh Đạo,Tiên Đạo,Phật Đạo)

D/Vì sao cần phải lập Pháp Chánh Truyền ?

Nghĩ vì cơ huyền vi mầu nhiệm của Đạo có Thiên Điều

cũng như cơ Đồi có Luật-Pháp để chế ngự những dục vọng bất chánh mà ở cõi nào và đời nào cũng có, nếu không có gì chế ngự thì sự điều hòa tốt đẹp của cơ Tạo-Hóa sắp đặt có thể mất đi, nên khi mở Đại-Đạo Tam Kỳ Phổ-Độ, Đức Chí-Tôn đã lập ngay Pháp Chánh Truyền và giao cho Hội-Thánh tự lập Tân Luật để điều hành guồng máy Hành-chánh Đạo hầu bảo thủ chơn-truyền và công bình Thiên Đạo, kèm theo Luật-Pháp còn có Thánh Ngôn Hiệp-Tuyển và các giáo điều dạy bảo.

Muốn lập một nền Đạo lớn lao như Đại-Đạo Tam Kỳ Phổ-Độ có khả năng truyền giáo đến thất ức niên (700.000 năm) mà không lập Pháp thì làm sao điều độ được một số giáo đồ quá đông gồm gần hết toàn thể nhân loại. Bởi thế nên quyền Pháp chánh Truyền cần được tục bản mãi mãi, hết kỳ này đến kỳ khác, để lấy đó làm căn-bản cho tất cả giáo-đồ noi theo mà hành Đạo hoặc giữ gìn cho trọn tư cách người Đạo đến cùng, không vi-phạm Luật Đạo và không sai đường lạc lối.

Mặc dầu không Luật-Pháp nào được gọi là hoàn bị cả, nhưng Luật-Pháp nào cũng đều phải ấn định ít nhất những đại-cương và nguyên-tắc bất di bất dịch là: "Kỷ sở bất dục vật thi ư nhân" (cái gì mà mình không muốn, thì đừng làm cho người) Ví dụ: Nếu mình muốn tự do thì đừng làm mất tự do của người khác.

Tuy nghe rất đơn-giản, nhưng còn cách nào giải-thích đúng hơn nữa Luật-Pháp rất cần ích cho sự điều-hòa trong xã-hội. Nó lại còn cần ích hơn nữa cho Đạo, vì nếu thiếu Luật-Pháp thì khó tránh sự hỗn loạn. Mà nếu trong Đạo có sự hỗn loạn thì còn gì đạo-lý.

Đức Chí-Tôn lập Pháp chánh Truyền cho Đạo, tức là lập chủ quyền cho Đạo đó vậy. Nếu ai có tinh-thần xây dựng nền Đạo thì tự nhiên phải tôn trọng chủ quyền đó. Cũng nhờ chủ quyền đó mà hội-Thánh là hình thể Đức Chí-Tôn tại thế mới có đủ quyền hành để "Thế Thiên Hành Hoá".

Tuy nhiên, quyền Đạo có khác hơn quyền Đời, là vì nó do sự thương yêu mà có chứ không phải dùng áp lực để chế ngự người ta.

Luật-pháp đã do Thiên lý và công-lý mà lập ra thì tự nhiên phải tuyệt đối công bình, không còn sự chệnh lệch nào đối với toàn thể bốn Đạo. Vì trong Đạo từ trên xuống dưới, từ nhỏ tới lớn đều có quy luật định phân, lớn không dành quyền nhỏ, nhỏ không lấn quyền lớn. Nếu cứ chiếu Luật thi hành thì toàn Đạo được điều hoà êm ái và guồng máy hành-chánh đạo theo luật định thiên nhiên không còn gì trở ngại.

Hội-Thánh ban hành quyền Pháp chánh Truyền mục đích phổ biến trong toàn Đạo để cho tất cả thụ hưởng Pháp-Lý Công bình Thiên Đạo và mong rằng từ đây không ai còn vi phạm luật không hiểu Luật Đạo mà vi-phạm nữa.

E / Ưu điểm của Pháp Chánh Truyền:

Giáo-lý đạo Cao-Đài cũng như các tôn-giáo khác, xây dựng trên căn-bản Từ Bi, Bác Ái và thêm vào đó là Công Bằng, Chánh Trực, Tự-Do, Dân-Chủ, tức thể hiện tinh-thần Thiên Thượng và Thiên Hạ để tiến tới Thế-Giới Đại-Đồng.

Ngày nay khắp mọi nơi trên thế-giới đều hướng về dân-chủ. Triết thuyết nào cũng đều lấy hai chữ Dân-Chủ làm đề mục để lôi cuốn tâm hồn quần chúng, hầu tạo nên địa-vị riêng tư cho họ hưởng lợi. Những chiêu bài Dân-Chủ, Tự do, Liên-Hiệp, Đoàn-Kết, Cộng-Hoà, Xã-Hội v...v... lắm khi lại là những nhãn hiệu lừa bịp nhân dân, vì một khi nắm được chủ quyền trong tay thì họ chỉ biết có Đảng và nhà nước, mà Nhà Nước bất cứ dưới chế độ nào cũng đều là cơ-quan Cai Trị hay Thống Trị, còn nhân dân vẫn là kẻ Bị Trị.

Thực ra, Dân Chủ thì thiên hình vạn trạng và chỉ kêu lên hai tiếng Dân Chủ theo sở thích hoặc theo Luật định của một người hay một số người cầm quyền mà thôi.

Vậy thì lập Pháp Chánh Truyền cho Tam Kỳ Phổ-Độ, Đức Chí-Tôn phải chọn một đường lối nào để gọi là "Dân-Chủ Thật Sự" làm gương mẫu cho thế-gian? Cái ưu điểm của Pháp Chánh Truyền là ở chỗ đó :

-Đây để tránh nạn độc-tài, chủ quyền nằm trọn trong tay của một người, nên lập Pháp cho đạo Cao-Đài, Đức Chí-Tôn trút giảm quyền về phần hồn của Giáo-Tông. Ngài phán rằng:

"Nếu Thầy cho một người cầm nắm trọn quyền về phần hồn và phần xác, tức Thầy cho một người cầm đồng quyền cùng Thầy, thì nó sẽ lên Ngai Thầy mà ngồi, lại nắm quyền hành Chí-Tôn ấy dựng buộc nhơn-sanh phải chịu lòn cúi trong vòng tôi tớ của xác thịt hơn nữa. Cái quyền hành quý hóa đó, Thầy tưởng vì thương mà cho các con, nào dè nó lại là một cây gươm hai lưỡi để giục loạn cho các con.

Nay Thầy đến chẳng phải lấy nó lại, mà Thầy chỉ đến làm cho tiêu diệt cái hại của nó; nếu muốn trừ cái hại ấy thì chẳng chi hay hơn là chia đôi nó ra, không cho một người nắm thống, tức phân quyền.

Kẻ nào đã nắm trọn phần hữu hình và phần thiêng liêng là độc chiếm chính-trị và luật lệ, mà hễ độc chiếm quyền chính-trị và luật lệ vào tay, thì nhơn sanh chẳng phương nào thoát khỏi vòng áp chế.

Như thầy để cho Giáo-Tông trọn quyền về phần xác và phần hồn (nghĩa là Đạo và Đời) thì Hiệp Thiên Đài lập ra chẳng là vô ích làm sao? Cửu Trùng Đài là Đời, Hiệp Thiên Đài là Đạo, Đạo không Đời không sức, Đời không Đạo không quyền. Sức Quyền tương đắc mới mong tạo thời cải thế, ấy là phương hay cho các con liên hiệp cùng nhau, chăm sóc lẫn nhau, mà giữ vẹn Thánh Giáo của Thầy cho khỏi trở nên phạm giáo."

Như vậy Thầy đã "phân quyền" giữa Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài là hai cơ-quan Lập-Pháp và Hành-Pháp.

Thấy còn “Tương Quyền” giữa hai cơ-quan nầy như ba vị Chưởng-Pháp thay mặt cho Hiệp Thiên Đài bên cạnh Cửu Trùng Đài, còn hai vị Thượng-Phẩm và Thượng Sanh thay mặt Cửu Trùng Đài bên cạnh Hiệp Thiên Đài.

-Nào là minh định quyền hành giữa hành-chánh nam phái và hành-chánh nữ phái, thực hiện chánh-sách nam nữ bình quyền.

-Nào là phân tách nhiệm-vụ của mỗi phẩm tước Cửu Trùng Đài từ trên đố xuống đến Bàn Trị-sự Hương và Ấp Đạo. Từ phẩm Giáo-Tổng xuống đến Đầu Sư là Vương Quyền, còn từ phẩm Phối-sư đố xuống hàng tín-đồ là Dân -Chủ, dung-hòa hai chế-độ Dân-chủ với Vương quyền. Một thể chế Dân-Chủ Tiến bộ mà Đức Chí-Tôn đem để nơi mặt thế nầy làm kiểu mẫu. Dân tức là chúng sanh, quyền Dân-Chủ tức là quyền của chúng sanh mà Hội-Thánh chỉ là trung gian giữa quyền Thiên Thượng và Thiên Hạ.

Về mặt Đời cũng vậy, Chánh-Phủ chỉ là trung gian giữa quyền Thiên Thượng và Thiên Hạ. Hạp lòng dân tức thuận lòng Trời. Dân-Chủ thật sự có thì quyền Đạo cũng như quyền Đời tự nhiên sẽ mạnh và vững vàng. Bằng trái lại thì Đạo cũng như Đời đã dần bước theo con đường sụp đổ, như chúng ta đã ngó thấy từ thử vậy.

GH Thượng Màng Thanh.

Lời người sưu tập:

Người xưa nói: Kẻ có lòng thành, hiếu thảo khi được của ngon, trên không quên dâng cho vua ngự, trong nhà không quên dâng cho cha mẹ, chỗ bạn bè không quên chia sẻ cùng nhau cùng hưởng.

Nay tôi tiếp được quyển "Dưỡng Chơn Tập" xem đi xem lại nhiều lần, nhận thấy đây là tập sách quý mà các bậc bề trên không còn tại thế, chỉ còn các bạn đạo xa gần, cho nên tôi không ngần ngại xin đăng trên Tập-San Thế Đạo để chúng ta cùng chung hưởng cái Tinh-hoa của Tam-giáo được trình bày trong tập sách này.

San Jose, Xuân Kỷ Mão.

Đạt Thông Dương văn Ngừa.

DUỠNG CHƠN TẬP

(Tiếp theo kỳ trước)

7-Tử (Chết).

Thế nhân cam chịu "tử" và "sinh",
Cử xuống, cử lên, chẳng học hành,
Hành pháp hườn sinh về bốn giác;
Trăm năm đắm tục khổ thì đành.

Đành lòng chậm tiến bởi do ai?
Học phép "Trường sanh" rõ biệt tài,
Nhứt điểm Linh quang không thoái hóa;
Lên thang Thượng Phẩm khỏe dài dài.

Dài lâu cõi thọ đắc vô sinh,
Chánh Pháp Vô Vi độ lấy mình,
Mình thoát lệ thường, nhờ dũng chí;

Vén màn "sinh tử" vết vô minh.

Con người đương lúc khí huyết cường tráng, cái chí hừng
buông lung, thuận theo lục đục, thì có điều gì chẳng dám
làm. Đến khi khí huyết thọ hại, trăm bịnh nảy sanh, thì
giờ chết sắp đến. Dầu có con cái đầy nhà, thế cũng chẳng
được, vô số tiền bạc, lo cũng không kham. Tới chết mới
ăn năn, thì việc đã trễ rồi. Ai không sợ chết, mà phải sợ
trước khi chưa chết kia. Nếu chờ tới giờ sắp chết mới sợ
chết, thì không tránh khỏi chết được. Ai không sợ bịnh, mà
sợ bịnh trước khi bịnh kia. Nếu đợi tới lúc mang bịnh mới
sợ bịnh, ắt bịnh khó mà trị được.

Thử xem trong thiên-hạ, có vật gì trọng hơn tánh mạng
nữa không? Thử xem trong thiên-hạ có cái gì lớn hơn
"sinh tử" nữa không?

Chẳng có người nào không ham sống, nhưng lại chẳng
ham cái Đạo Trường Sanh. Chẳng có người nào không
ghét chết, nhưng lại chẳng ghét việc làm giục chết.

Con người ở trên thế, việc nầy nối việc kia, phải chờ chết
mới hết việc. Nếu chờ tới lúc sắp chết, thì có phương-
pháp nào mà tránh khỏi cái chết được? Chi bằng sớm kíp
hồi tâm, đem mọi sự trần duyên buông bỏ hết một
lượt, làm người trường sanh xuất thế, chẳng là hay hơn
sao?

Có kẻ hỏi:

-Trần duyên vương vấn, lâu năm chầy tháng, một mai buộc
phải buông bỏ hết, chẳng là khó lắm sao?

Trả lời:

-Chỉ tại người không khứng buông bỏ, cho nên nói
khó. Chớ như chết rồi, có gì mà không buông bỏ
chăng? Nay tuy chưa chết, phải tạm coi như chết rồi, buông
bỏ hết một lượt, thì có chi không hay.

Lại hỏi:

-Buông bỏ là buông bỏ cái chi?

Trả lời:

-Buông bỏ cái hột giống sanh ra tứ đại, ngũ uẩn, tình

thức. Người chơn tu-hành giống như kẻ chết hẳn một phen, rồi sống lại mới là tốt cho. Người chết hẳn là người không bị thế-giải vấn vương, chớ không có đạo-lý chi huyền diệu cả. Phải trọn yên tĩnh như thế đó mới là phải. Câu: "Sớm mai nghe Đạo, chiều chết cũng đành" (1) là lời Đức Phu-Tử dạy người rất cấp thiết, vì Ngài cho rằng bậc thượng-sĩ nghe Đạo trong khoảnh khắc liền thoát sinh tử.

Bạch Tấn Lão Nhơn nói rằng:

Cử thế tận từng mang lý lão,
Thùy nhơn khảng hương tử tiền hư.

Nghĩa là:

Người thế bốn ba già mồn sức,
Mấy ai thấy chết chịu dừng chơn.

"Nếu có kẻ thấy cái chết trước mắt kia mà dừng bước lại, thì chẳng những huân được sự chết, mà còn có thể thoát khỏi sinh tử nữa."

8-KHỔ

Tứ khổ vương mang một kiếp trần,
Bởi vì không biết phép tu thân.
Chẳng thương giá-trị "Người cao quý"
Nên mãi trả vay lăm nợ nần.

Nợ nần cõi thế cứ triển miên,
Giải khổ nhờ tâm biết định thiền,
Nhìn lại giá trần, cơn đại mộng,
Vô vi bí yếu, phép Thần Tiên.

Tiên Phật cũng tu một phép này,
Minh tâm, kiến tánh, nội nhiều đây,
Tam Hoa, Ngũ Khí, trường sanh được;
Xuất tánh Chơn Như bái yết Thầy.

Con người ta chỉ có một chữ ái (ưa mến) mà không trừ bỏ đi được.Mến danh lợi thì bị danh lợi ràng buộc.Mến tửu sắc thì bị tửu sắc ràng buộc,mến thân gia (thân mình,nhà cửa)thì bị thân gia ràng buộc,mến con cháu thì bị con cháu ràng buộc.Nó đem cái chơn tánh nấy ràng qua buộc lại,điên đảo,đảo điên,lên xuống cõi nhơn-gian hoài,mà chịu không biết bao nhiêu sự khổ.

Chơn tánh thọ phụ tinh mẩu huyết,mới kết thành thai.Cái y bào (cái bọc bao đứa hài nhi trong bụng mẹ)cũng như khám tối,câu thúc thân hình.Hễ mẹ ăn món nóng như nước sôi đổ xối vào mình;hễ mẹ ăn đồ lạnh,như nước đá tẩm dấm thân thể.

Đến lúc khí đủ thai đầy,thì phải tung mà ra cho kịp.Vậy trước phải công phá cái y bào,vài ngày cái bọc đó mới rách.Người ta chỉ biết cái thống khổ của người mẹ chuyển bụng,mà chẳng biết đứa con cũng chịu khổ sở vô cùng.Tới khi sanh ra rồi,đứa con khóc oa oa lên một tiếng,thì cái khổ trong thai dứt từ đó.Cái khổ với thân nấy lại tiếp theo đó liền :trong khi lo đói khát,ngoài thì sợ lạnh nóng ,biến ra các thứ đau chần,nổi nhau mà phát hiện.Đó là cái khổ hồi còn lúc nhỏ.

Tới chừng nên người,lại có sự nghiệp.Làm vua chúa thì phải lo cho xã tắc,làm kẻ sĩ thứ thì phải lo cho thân gia,ngày đêm lao khổ,nằm ngồi chẳng an.Năm thứ hỏa đều dấy động,đốt hết khí thiên hòa,thì tật bệnh theo bên mình chẳng ngớt.Con người ta trước chịu cái khổ bệnh,sau tới cái khổ chết,rồi có cái khổ báo ứng,muốn kiếp luân chuyển,không lúc nào ngừng.

Thích giáo nói rằng: Ai biệt lý khổ,oán tắng hội khổ,câu bất đắc khổ nghĩa là:thương nhau mà lìa nhau là khổ,ghét nhau mà hiệp nhau là khổ,có việc cầu xin mà không đặng là khổ.Nay người chịu khổ nào,đều là mình làm mình chịu.Có kẻ lằm không biết mà vào chỗ

khổ,có kẻ biết rõ là khổ mà cũng không thoát khỏi được.

Ngạn ngữ nói rằng:Chớ có cưới vợ sớm,cưới vợ rồi sẽ có việc khổ !Chớ nói thi đỗ cao,thì đỗ rồi sẽ chịu nghiệp to! Chớ nói cày cấy no,cày cấy rồi sẽ gặp khổ nhiều!Chớ nói người tu dưỡng,người tu rồi sẽ biết tâm khổ!

Có kẻ hỏi:

-Cái khổ của người thế phần nhiều ở thân thể,còn cái khổ của người học Đạo chỉ ở trong Tâm : không có dây mà tự mình trói buộc;không có việc mà tự mình lật đật;muốn thâu,thâu chẳng được;muốn phóng,phóng chẳng đi.Vậy phải làm sao?

Trả lời:

-Kẻ học đó chưa đặt chơn truyền nên mới chịu khổ như vậy.Nếu đặt chơn truyền,thâu phóng đều tại nơi ta,thì có gì khổ nữa?Huống chi học Đạo là cái pháp môn an lạc.Phàm theo Đạo mà nói khổ,tức là ngoại Đạo rồi.

Bạch Tấn Lão Nhơn nói rằng :

-Người thế thường đàm luận rằng con người lọt ra khỏi lòng mẹ,sao cũng khóc oa oa vài tiếng,thì đủ thấy từ đó về sau,đều là cảnh khổ.Tôi lại nói:Chẳng phải vậy.bởi mẹ thất chơn tánh,lòng muốn chẳng toại,cho nên trăm khổ dồn dập.Nếu khững hồi tâm xu hướng về đạo-đức,muôn vật đều có đủ trong mình ta,thì có cái vui nào lớn bằng.Làm sao mà có khổ?

(còn tiếp)

THÁNH NGÔN ĐỨC CHÍ TÔN (TNHT)

'... Sự thác cũng có khi vui mà cũng có lúc buồn.Người thế nếu biết sống nghĩa là biết dụng mình cho có ích vào xã-hội,biết dưỡng tánh tu thân,thì sự thác chẳng qua là sự mong mỏi của kẻ hành trình đã xong trách nhiệm trở về phục sự đặt lãnh phần thưởng xứng đáng mà thôi .

CHỦ CHI THỂ THỰC HÀNH THỂ PHÁP

Tam Thanh

“...Bác ái là để thi tiến hoá,
Nghĩa nhân ấy định mục duy tân.
Thiên thời, địa lợi đối điều sẵn,
Chỉ thiếu hòa nhân để hợp quần.
Đức Hộ-Pháp.

Ngày bàn giao Ban Quản-Nhiệm Hải Ngoại giữa hai ban tân và cựu, bao giọt lệ đã rơi!! Lời bàn giao nghẹn ngào, lời tiếp nhận thốn thức, không nên lời. Có một người khách chưa nhập môn vào Đạo đến dự thỉnh cũng rưng rưng ngấn lệ. Tại sao? Một ẩn số đáng ưu tư?

Mỗi cơn đại khảo phải chăng là để thi tiến hoá?

“...Trường đời đem thử gan anh tuấn,
Cửa Đạo mới ra mặt Thánh Hiền.
Đau khổ rần gìn nhân nghĩa vẹn,
Tang thương chờ hưởng huệ ân riêng...”

Thi văn dạy Đạo.

Nhìn lại 14 năm Chủ Chi Thể “đưa tay nắm Đạo quyền”:
-Mùng 4 Tết năm Bính Thân (1956) Đức Hộ-Pháp sang Miên.

-15-4 Đinh Dậu (1957) Đức Cao Thượng Sanh về Toà Thánh cầm quyền Đạo trong cơ đại khảo Đạo Đời.

-15-1-Kỷ Hợi (1959) Thượng Sanh lập Đạo Lịnh số 15 bổ nhiệm Ngài Bảo Thế quyền Đẩu Sư Cửu Trùng Đài đăng khuếch trương cơ truyền giáo, vừa trùng tu và kiến tạo để bảo tồn đại nghiệp Đạo.

-14-8 Tân Sửu (1961) Đức Thượng Sanh làm lễ thượng phương Tam Thanh trước Báo Ân Từ (đền thờ Phật Mẫu tạm).

-14-8 Nhâm Dần (1962) Đức Thượng Sanh ký Đạo Lịnh

số 032/ĐL giao Ngài Hiến Pháp HTĐ thành lập Ban Đạo-Sử.

-09 tháng giêng Quý Mão (1963) Đức Thượng Sanh cất bằng khánh thành Nhà Vạn Linh.

Đức Ngài là chủ Chi Thế về ngự ở phần dưới Thất Đầu Xà. Nhớ lời Đức Hộ-Pháp phán trong khi trấn thần Thất Đầu Xà, kể là lời tiên tri: "E sau này Hộ-Pháp xuất ngoại, Thượng Sanh về ngự ở dưới thì tự do thất tình lời cuốn, cơ thử thách nội và ngoại. . . quyền Thiêng Liêng phải vây, trả vay cho sạch oan khiên. . . ."

Trong giai-đoạn Chi Thế cầm quyền Đạo, Chủ Chi Pháp lưu vong, nên có một số người bị tà khí ám thị, thiên lương không còn ngự trị trong bản tâm mới đâm ra cực đoan, bất mãn, quá khích. Tài lãnh đạo của Ngài Thượng Sanh gặp thời kỳ trả nghiệt đến oan và tở Thiên vị cho những trang Chí Thánh. Ai là người có tâm thành đức vẹn đứng ra cộng sự cùng Ngài. Về đối ngoại không xu thời, còn đối nội giữ vững lập trường tôn-giáo thuần túy, với những bước kiến tạo đại nghiệp Đạo: Văn phòng Đường Nhơn, Văn-phòng Tấn Nhơn, Văn-Phòng Bắc tông Đạo, Văn-Phòng Ban Thế Đạo, Văn-Phòng Nam Đầu Sư Đường, Học Đường Bộ Nhạc, Văn-phòng Cơ-quan Phát Thanh Giáo-Lý, Văn-Phòng Hội-Thánh Phước Thiện Nữ Phái, Văn-Phòng Ban Chấp-Hành Đại-Đạo Thanh-Niên Hội Trung-Uống, xây tường rào Nội Ô, Xây cửa Chánh Môn và cửa Tam Quan, xúc tiến xây cất Đại Học Cao-Đài.

Thời Đức Phạm Hộ-Pháp cầm chơn pháp, trong châu Thành Thánh Địa các Phận Đạo chỉ có Văn-Phòng mà thôi. Khi Chi Thế lèo lái con thuyền Đạo, để tránh quyền đời xâm chiếm, Ngài Bảo Thế quyền Đầu Sư Cửu Trùng Đài ra lệnh các Văn-Phòng phải thượng bảng Thánh Thất Dẫn dẫn các Văn-Phòng được trùng tu cho hợp với danh

thể Thánh thất. Đến nay các nơi còn hình thể Văn-Phòng đó là Đệ Nhị, Đệ Tam, Đệ Thất (2+3+7=12).

Chiếu lời phê của Đức Hộ-Pháp và Quyết Nghị của Đại-Hội Nhơn Sanh năm Giáp Thìn(1964) Văn-Phòng Thượng Sanh ra chỉ thị số 072/TScung công cuộc tạo tác những Thánh Thất trong các Phận Đạo (Điều 2).
Về phần thiêng liêng, khi kính lễ Đại Đàn tại Đền Thánh, Đức Thượng Sanh mặc đại-phục, tay hữu cầm Phát Chủ, tay tả nắm râu chuỗi Từ Bi, lưng dắt Thư Hùng Kiếm.

“Từ lúc đưa tay nắm Đạo quyền,

Nguyễn đem thi thố tẩm trung kiên. . .”

Chủ Chi Thế ngọa bịnh và đăng Tiên lúc 17 giờ ngày 26-3 Tân Hợi (21-4-1971). Theo lời Đức hộ-Pháp cho biết người linh Cao Thượng Sanh là Đại Tiên Lữ Đồng Tân, một trong bát tiên giáng trần cùng Đức Cao Thượng Phẩm (Đại Tiên Hồn Chung Ly), hiệp với Đức Hộ-Pháp để làm tướng soái cho Đức Chí tôn khai Đại-Đạo Tam Kỳ Phổ-Độ.

Để kết luận, chúng ta hãy cùng đọc qua trích đoạn Bản Tuyên Dương Công Nghiệp của Đức Thượng Sanh do Ngài Hiến Pháp đọc tại Đền Thánh ngày 4-4 Tân Hợi (1971)

“ . . . Chúng ta đã từng khóc nhiều cho số kiếp ngắn ngủi của nhiều bậc tiền bối của chúng ta. Tuy nhiên, chúng ta cứ khóc đi cho cạn khô giọt lệ, rồi cùng nghĩ lại Đạo nghiệp mà tự trấn tĩnh tâm hồn, để tìm phương bảo tồn đại nghiệp Đạo và tiếp tục sứ mạng thiêng liêng của chúng ta, vì sứ mạng ấy dầu lớn dầu nhỏ, dầu quan trọng hay không cũng là sứ mạng do Đức Chí-Tôn cùng các Đấng Thiêng Liêng giao phó cho chúng ta, phải tùy khả năng mình mà làm cho hoàn thành . . . Vậy chúng ta hãy đứng lên đồng tâm hiệp lực tiếp tục xây đắp cho nền Đạo cao thêm mãi. . . ”

“ . . . Trau gương hạng đức pha lòng tục,

Giới trí thanh cao giữ tánh thần.”

Thí Văn Dạy Đạo

VƯỜN THƠ

Thi nhóm Vườn Huệ Trắng phụ trách

Mừng Xuân Đông Đạo Hải Ngoại

Nhật rạng Canh Thìn đón Tết sang,
Tân thiên niên kỷ năm hai ngàn.
Mừng đời thoát hiểm thiên tai biến,
Xuân Đạo tha bang địa ách tan.
Đông cội Rồng Nam nguồn đức độ,
Đạo vàng Phượng Bắc gọi ân ban.
Hải dương thấu suốt kinh-hoành tuyến,
Ngoại xuất Kỳ Ba phổ Đạo Tràn . . .

Nhật Tân

Thi nhóm Vườn Huệ Trắng

Mừng Năm 2000

(Họa vận Bài Thơ Nhật Tân)

Tam lập thi đua há ngập ngừng,
Thanh âm huyền pháp hoá màu xuân.
Họa nhân muôn thủa ân hòa diệu,
Đáp nghĩa nghìn thu đức gọi nhuần.
Nhật nguyệt chiếu minh tâm vũ-trụ,
Tân dân chứng giám khối tâm thân.
Năm châu dẫn chuyển Long-Hoa hội,
Mới rõ Tam Kỳ chánh giáo hưng.

Tam Thanh

TẬP-SAN THẾ ĐẠO MỪNG XUÂN CANH THÌN

Mừng Đạo quang huy độ chúng sinh,
Xuân khai Thánh Đức rải Thiên Tình.
Canh tân Thế Đạo phù nhưn loại;
Thìn đến mang theo phước Ngọc Đình.

Ngọc Đình mở cửa độ nhưn,
Cao-Đài xuất thế ban ơn vô cùng.
Nhơn loài thờ kính cha chung,
Tình thương muôn thuở Hoá-Công là Thấy.
Lời Tiên, tiếng Phật giải bày,
Trời dùng cơ bút hoá khai Đạo mầu.
Phép linh "Thiên Nhãn" cao sâu,
Thức tâm nhưn-loại tìm cầu "Thánh Linh".
Thiên đồ Tòa-Thánh Tây-Ninh,
Phô bày "Thánh Thế" toàn linh, toàn quyền.
Bát Quái Đài, cõi siêu nhiên,
Vô Vi bổ diễn trần miền độ nhưn.
Hiệp Thiên Đài tiếp Thiên Ân,
Lập cầu giao-cảm Chơn Thần "Hữu Vô"
Cửu Trùng Đài, hiệp tín-đồ,
Phục nguyên "Thế Đạo" diễn phở Đạo Trời.
Vô Vi nay nói ra lời,
Cao-Đài Đại-Đạo muôn đời vẻ vang.
Việt-Nam tạo lập Niết Bàn,
Phất cờ cứu thế, vén màn Phục Hưng.
Mừng đời Thánh Triết hiển nhưn,
Tín-đồ Đại-Đạo tinh-thần mở mang,
Cao-Đài truyền bá ngoại bang,
Nêu gương giác ngộ cao sang tuyệt vời.
Gọi rằng : môn đệ Đạo Trời,
Tâm phàm tận tuyệt, Tâm linh sáng ngời.

Gọi rằng :vâng lệnh Cha Trời,
Hạnh Tiên,nết Phật ra người chánh chơn.
Gọi rằng : Tam Ngũ phục huân,
Huyền Quan Nhứt Khiếu thọ ơn Cha Lành.
Cao-Đài không chấp tướng danh,
Thiên Bàn Thầy ngự,Tâm lành,Tánh linh.
Mừng Xuân tiếp nhận Thiên Tình,
Đạo Trời qui nhứt,sanh linh hiệp-hòa.
Năm châu dứt bỏ can qua,
Đốc lòng thờ Chúa,thờ Cha,thờ Trời.
Mừng Xuân muôn họ một lời:
Thượng Ngươn Thánh Đức muôn đời về vang.

Về vang tâm đạo chúc mừng Xuân,
Rồng đến Mèo đi hãy liệu chừng.
Ngọc Đế lâm trần ban Thánh Chỉ,
Mốt bòn nguyên tánh lập đời Tân!

Thiện Trung

HOA XUÂN

Mai đào khoe sắc đón Xuân sang,
Thọ cúc đua chen cánh đỏ vàng.
Huệ trắng thướt tha hương nhụy tỏa,
Hồng nhung đại đoá đượm danh vang.
Hương dương cương trực nhìn Trời thẳng,
Cẩm chương kỳ tên dáng dịu dàng.
Chúc Tết trăm hoa kinh nở rộ,
Đầu Thiên Niên Kỷ . .Xuân hai ngàn!

Trí Diện

Thi nhóm Vườn Huệ Trắng

THƠ XUÂN CANH THÌN

Nhàn cư Đạo-Sĩ

Tết đến Xuân sang chẳng thiệp hồng,
Một tờ giấy trắng với tâm không.
Bảy mươi bảy tuổi chưa tròn phận,
Sáu bốn năm dư vẫn một lòng.
Nhớ thuở cung Tiên hỗn để bước,
Nhìn mây núi tuyết dạ băng khuâng.
Đường trần nay đã sương pha tóc,
Một kiếp phù sinh sắc sắc không.

X

Sắc tức thị không, sắc sắc không,
Không còn vương vấn ở nơi lòng.
Hình danh sắc tướng đời trần trọng,
Bí pháp chơn truyền Đạo chỗ không.
Một nẻo qui tâm tâm giác tánh,
Nghìn câu thuyết pháp, pháp về không.
Đường đời nếu biết vinh liền nhục,
Phước lộc buồn vui cũng tự lòng.

X

Lòng trần chưa dễ hiểu trần ai,
Có trí có mưu họa sắp bày.
Học phép tu chơn đời ẩn dạng,
Tùng theo chánh pháp đạo tâm khai.
Vừng mây nhứt nguyệt thênh thang tỏa,
Ngày tháng tiêu dao dạ cảm hoài,
Lý nhiệm thâm sâu Trời mở lối,
Điêu tâm thoát tục lánh trần nầy.

X

Nhàn thì ẩn non tông cụm bá,
Nước nhàn dương rửa dạ từ bi.
Nhìn con thỏ lặn đưa thì,

Lợi danh xảo xự ích gì cần dai.
Nhành dương rươi sạch sành sanh bụi,
Tóc bạc râm thay mái tóc xanh,
Ngẩn ngơ sự thế tan tành,
Đoái con đường cũ giựt giành mà đau.

Nhàn cư Đạo-Sĩ

CỘNG HÒA

Trần đời lặn hụp mãi hoàn không,
Giặt giũ tâm tư phủ sạch lòng.
Thế thống vô hình mà thấy được,
Thiên lương không nói vẫn nghe thông.
Chày chuông Bạch Ngọc chiêu hồi phách,
Dùi trống Lôi Âm thức tỉnh hồn.
Thế-giới đại đồng đều rõ mặt,
Cộng-Hòa Thấy rai đã nên công.
Long-Hoa hè/Thu/99
Huệ Đăng cảm tác

Hoà nguyên vận:

Lắm lợi nhiều quyền rốt vẫn không,
Thanh tâm không chứa bợn nhớ lòng.
Nhơn-hòa tương ái niêm hào khí,
Ý hiệp đồng thân tạo kiến thông.
Trải khối Cộng-Hòa trong thế-giới,
Dù đảng đại chúng cảnh siêu hồn.
Đạo đời dung hợp thời an định,
Vạn chủng bất tranh, thuận hóa công.
Nhật Tân
Thi nhóm Vườn Huệ Trắng

CHÚC XUÂN 2000

Mừng Xuân niên kỷ,
Lòng người hoan hỉ,
Sẽ có Đạo Trời.
Ban phước khắp nơi
Cho toàn thế-giới.
Chúc Mừng Năm Mới,
Thiên hạ thái bình,
Cây cỏ yên vui,
Cùng người chung sống.

Thông Sự Lê Đăng 12/99
Toronto, Canada

Mùa Xuân Nhớ Về Trường Cũ

Bao năm lưu lạc quê người,
Một mình ngồi nhớ chuyện hồi xa xưa.
Những ngày lặn lội gió mưa,
Đến trường lớp rộng, bạn thưa lạnh nhiều.
Tuổi thơ còn lại bao nhiêu,
Tiếng kinh nhập học lẫn điệu thầy khuyên.
Nhưng rồi học nhạc chơi siêng,
Nghịch nhiều phá lăm, chẳng kiêng cái nào.
Có hôm trốn học leo rào,
Thầy tôi biết được, bắt vào quì hương.
Lén nhìn thầy khuất sau tường,
Hà hơi thổi mãi cho hương mau tàn.
Than ôi "Thiên bất dung gian"
Chợt thầy quây lại thêm nhang cho quì.
Thời gian lặng lẽ trôi đi,
Hàng cây bã đậu xanh thì vẫn xanh.

Huỳnh Long Vân

MỤC ĐỒ VUI GIẢI TRÍ

Quốc Đạt phụ trách

Quốc Đạt trân trọng thông báo cùng quý đồng đạo và thân hữu kết quả kỳ Đồ Vui lần 1 trên Tập-San Thế Đạo số 6, có hai vị Hiền Tài đáp đúng: Đó là HT Trần Văn Ô ở Nam Cali và Hiền Tỷ HT Triệu Thị Huệ Hường ở Canada.

Đáp số kỳ rồi là: Ngô Văn Chiêu, Lê Kim Ty và 28 vị có tên trong tờ KHAI ĐẠO gửi cho Toàn Quyền Pháp:

Lâm Ngọc Thanh-Lê Văn Trung-Lê Văn Lịch,
Trần Đạo Quang-Nguyễn Ngọc Tương-Nguyễn Ngọc Thơ,Lê Bá Trang-Vương Quang Kỳ-Nguyễn Văn Kinh-Ngô Tường Văn-Nguyễn Văn Đạt-Ngô Văn Kim-Đoàn Văn Bản-Lê Văn Giảng-Huỳnh Văn Giới-Nguyễn Văn Tường-Cao Quỳnh Cư-Phạm Công Tác-Cao-Hoài Sang-Nguyễn Trung Hậu-Trương Hữu Đức-Huỳnh Trung Tuất-Nguyễn Văn Chức-Lại Văn Hành-Nguyễn Văn Trò-Nguyễn Văn Hương-Võ Văn Kinh-Phạm Văn Tỷ.

Quốc Đạt chân thành cảm ơn quý đọc giả đã tham gia mục Đồ Vui Giải Trí, nhất là Hiền Huynh HT Trần Văn Ô và Hiền Tỷ HT Triệu Thị Huệ Hường. Và để đáp lại sự sốt sắng tham gia này, Tập-San Thế Đạo sẽ gửi biếu HH Ô và HTỷ Hường sách Giáo-Lý của Ngài Tiếp Pháp Trương Văn Tràng khi chúng tôi in xong.

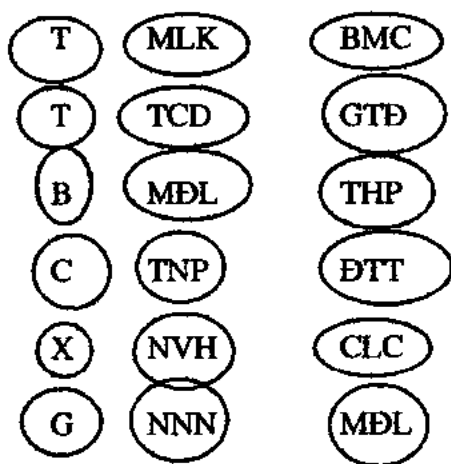
Kỳ này câu đố là một bài thơ của buổi đầu Khai Đạo. Tiểu đề sắp sẵn cho quý vị như là bài thi được viết tắt bằng chữ cái đầu chữ, nhưng vẫn đóng khung theo hình thức bảng số xe: Một chữ cái và Ba chữ cái.

Bài thứ nhất:

THI

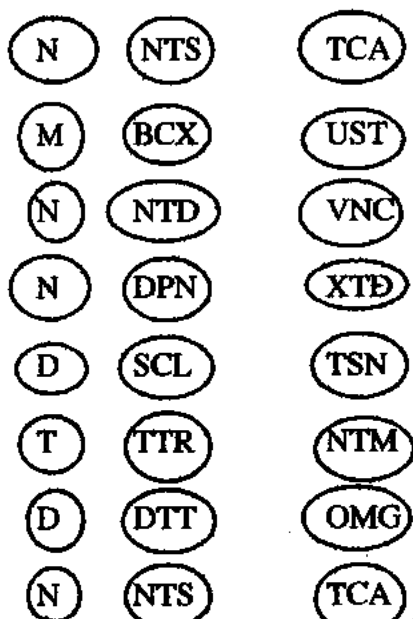

Đúng ra chữ D chứ không có chữ Đ. Nhưng chúng tôi muốn giúp quý vị đỡ nhọc phần nào thôi.

Bài thứ nhì:

THI

Xin mời quý đồng đạo và thân hữu tham gia giải đáp kỳ Đố Vui Giải Trí này.

NIÊN LỊCH ĐẠO

Trong Đạo Cao-Đài thường dùng Âm lịch và Dương lịch song hành. Điều này tượng trưng cho Đông Tây tương hợp, đó là thuyết mà các nhà triết học kim cổ cho rằng khó có thể chiết trung.

Đến ngày nay, người ta phải nhận rằng Đông Tây có thể hòa hợp chứ không phải là việc không tương.

Trên hành trình đi đến mục phiêu đó, Cao-Đài Giáo đã mạnh dạn tổng hợp thể-chế, kỹ thuật như mỹ thuật của mình, nhất là niên lịch Đạo.

Để cống hiến đồng đạo tìm tương quan giữa Dương lịch và Âm lịch một cách khoa-học, chúng tôi xin trình bày chìa khóa căn-bản sau đây, được chia ra làm 2 phần:

I-Trước Thiên-Chúa Giáng Sinh (1)

Năm Dương lịch muốn đổi ra Năm Âm Lịch là năm trước Thiên Chúa Giáng Sinh, chúng tôi xin mời quý vị chia năm đó cho 60. Có 2 trường-hợp:

1-Nếu phép chia chẵn, có nghĩa là ư số là ze'ro: năm đó là năm Tân Dậu.

2-Nếu phép chia không chẵn, có nghĩa là dư số khác với ze'ro, dùng dư số đó dò tìm năm Âm lịch theo hàng Can, Chi trong bảng sau đây: (bảng 1)

Thí dụ:

Năm 208 trước Tây lịch, Triệu Đà đem quân sang đánh An Dương Vương lấy nước Âu Lạc lập ra nước Nam Việt là năm:

$$\begin{array}{r|l} 208 & 60 \\ \hline 28 & 3 \end{array}$$

Dư số là 28 tìm trong bảng số 1 là năm Quý Tỵ

Bảng số 1

	Tý	Sinh	Dần	Mẹo	Thìn	Tỵ	Ngọ	Mùi	Thân	Dậu	Tuất	Hợi
Giáp	57		7		17		27		37		47	
Ất		56		6		16		26		36		46
Bính	45		55		5		15		25		35	
Đinh		44		54		4		14		24		34
Mậu	33		43		53		3		13		23	
Kỷ		32		42		52		2		12		22
Canh	21		31		41		51		1		11	
Tân		20		30		40		50		60		10
Nhâm	9		19		29		39		49		59	
Quý		8		18		28		38		48		58

II.-Sau Thiên-Chúa Giáng Sinh (2)

Bảng thứ 2

	Tý	Sun	Dần	Mẹo	Thìn	Ty	Ngọ	Mùi	Thân	Dậu	Tuất	Hợi
Giáp	4		54		44		34		24		14	
Ất		5		55		45		35		25		15
Bính	16		6		56		46		36		26	
Đinh		17		7		57		47		37		27
Mậu	28		18		8		58		48		38	
Kỷ		29		19		9		59		49		39
Canh	40		30		20		10		60		50	
Tân		41		31		21		11		1		51
Nhâm	52		42		32		22		12		2	
Quý		53		43		33		23		13		3

Cách tìm Năm Dương lịch ra Âm lịch:

Lấy năm Dương Lịch chia cho 60, số số còn lẻ lại vào bảng số 2 trên sẽ tìm ra được năm Âm Lịch:

Thí dụ:

Năm 1972 là năm nào theo Âm Lịch.

$$\begin{array}{r|l} 1972 & 60 \\ 172 & 32 \\ \hline 52 & \end{array}$$

Nhìn số 52 vào bảng số 2 trên, đọc hàng Can trước, hàng Chi sau, ta thấy ngay là năm **Nhâm Tý**.

Ngoại lệ:

Nếu lấy năm Dương Lịch chia cho 60 mà chẵn, thì lấy chính số 60

Thí dụ:

$$\begin{array}{r|l} 1800 & 60 \\ 00 & 30 \\ \hline & \end{array}$$

Số số 60 vào bảng số 2 trên thì thấy là năm **Canh Thân**.

(Trích Thông Tin Ban Thế Đạo
Xuân Ất Mão 1975)

-
- (1)Hiển Tài Trần Công Khải sưu tầm)
(2)Hiển Tài Nguyễn Kim Anh sưu tầm)

Tết và Tôn-giáo trong Ký-Úc tuổi thơ

Khi nói đến Tết, tôi thường liên tưởng ngay đến thời dĩ vãng xa xưa, cái thời mà tóc hây còn để chớm và hay trêu chọc, đánh nhau với các trẻ con hàng xóm. Vâng, vì chỉ có những ngày Tết của tuổi thơ mới đầy đủ hương vị của Tết, hương vị hỗn nhiên lạc quan yêu thương, mơ mộng, đôi khi pha lẫn ít vui buồn, ngây thơ. Không khí Tết của tuổi thơ là như vậy. Tuy nhiên nó vẫn còn tùy thuộc vào ký ức của mỗi con người mà có những đặc thù riêng.

Riêng tôi hương vị Tết đã đến vào những ngày đầu xuân thật đậm đà trong tinh-thần lễ nghĩa của một đạo giáo. Được sinh ra và lớn lên trong một gia-đình có Đạo, ba mẹ tôi đều là hàng tu phẩm của đạo Cao-Đài Toà-Thánh Tây-Ninh, cho nên cứ mỗi lần Tết đến, tôi đã được may mắn tận mắt thấy những phương cách cung nghinh rước Tết theo tôn giáo này thể hiện qua con người. Trong không khí tươi mát của mùa xuân, các tín-đồ Cao-Đài đón Tết trong sự trang trọng, huyền diệu thiêng liêng. Chiều 30 Tết, hầu hết các gia-đình có Đạo đều có lễ đưa Ông Bà, ngày mồng một thì cùng nhau lần lượt đến Toà Thánh đánh lễ Đức Chí-Tôn và việc đánh lễ có thể kéo dài suốt trong ba ngày Tết. Đối với trẻ con vào những ngày này mới thật là ngày "ngài hóa bướm". Trong những bộ quần áo mới sắc sảo đủ màu, trẻ con theo cùng cha mẹ vào kính lễ hoặc cùng các bạn trang lứa tung tăng vui hát hay tụ lại thành nhóm đốt pháo.

Toà Thánh vào đầu năm thường có các ngày lễ

đàn lớn như vía Đức Phật Di-Lạc, vía Đức Chí-Tôn vào ngày mồng 9 tháng giêng, nên vào thời điểm này có hàng chục ngàn khách phương xa về đây hành hương hoặc thăm viếng. Trong số này, không nhất thiết là tín hữu của Cao-Đài. Họ có thể là những tín đồ của các tôn-giáo khác như Công giáo, Phật giáo, BàLaMôn, Bahai giáo, Tin Lành, Ấn Độ giáo hay Hồi-Giáo. . . đến Toà-Thánh Tây-Ninh. Họ đều thể hiện được đức tin tối trọng của họ đối với tín ngưỡng mà họ đang theo vì đạo Cao-Đài là một tôn-giáo lớn được Đức Chí-Tôn giảng cơ khai Đạo với mục đích phổ độ chúng sanh trong kỳ ba mạt pháp này với chủ trương "Tam Giáo Qui Nguyên, Ngũ Chi Phục Nhất", cho nên các đấng Giáo-Chủ của các tôn-giáo khác cũng được người Cao-Đài thờ phượng nơi chính điện. Do vậy các tín hữu của các tôn-giáo khác có thể vào nơi ấy để dâng lễ đấng Giáo-Chủ của mình.

Người tín-đồ Cao-Đài Giáo không có tinh-thần kỳ thị với bất cứ tôn-giáo nào khác trên quả đất này. Đây là giá trị triết-lý của Đạo và cũng là đức tính khoan dung của dân tộc Việt. Đức khoan dung này đã có từ thế-kỷ thứ nhất nhờ Phật giáo. Căn cứ theo sử thì Bát Nàn phu nhân một bộ tướng của Hai Bà Trưng xuất gia đầu Phật vào năm 43 sau khi hai Bà thất trận trầm mình xuống giòng Hát giang.

Tết trong ký ức của tôi là cả một mùa Xuân. Tuổi nhỏ chúng tôi được những người lớn hướng dẫn vào Hộ-Pháp Đường mừng tuổi chúc Tết Đức Hộ-Pháp Phạm Công Tắc. Ngài là một vị chân tu rất thương yêu trẻ con. Mỗi lần được vào chúc Tết Ngài chúng tôi rất mừng vì được Đức Ngài ban phép lành và lì xì tiền. Trước Tết vài ngày các thầy cô của Đạo-Đức Học Đường, (một trường Trung học được Hội-Thánh Cao-Đài thành lập tọa lạc trong nội ô Tòa-Thánh) dù có muốn dạy thêm vài tiết nữa cũng không thể thực hiện được vì các học sinh chỉ có biết xôn xao về Tết. Bọn con trai chúng tôi thì lên ra đốt pháo ngoài sân trường, phong pháo nổ dòn nhất có

lễ là của bọn học sinh lớp đệ lục B mà chúng nó vừa đánh cắp được từ trên bàn thờ của Đức Khổng Tử

(ở trong văn-phòng chính của trường có thờ di ảnh của Đức Khổng Tử.),khói pháo hòa lẫn khói nhang trầm tạo thêm hương vị đặc biệt của ngày Tết.Mặc dù Đạo-Đức Học Đường là trường của Đạo nhưng cũng có rất nhiều con em của những gia-đình ngoại Đạo đến thụ học.Các học sinh này cũng có cách đón Tết theo tục lệ tôn-giáo của họ.Các bạn đó đi đến các giáo đường,chùa để làm lễ đầu năm theo tín ngưỡng của họ.Đó là tinh-thần dân-chủ trên bình diện tâm linh vốn dĩ đã có từ trước.

Nói đến nghi thức đón Tết của các tôn-giáo,mỗi tôn-giáo đều có những nét riêng biệt,nhưng tựu trung vẫn không đi xa quá những phong tục cổ truyền của dân-tộc.Ngoài lễ cúng đưa Ông Táo về Trời,lễ cúng đón rước Ông Bà Tổ Tiên về nhà cùng con cái vui Xuân,lễ giao thừa,lễ hạ nêu . . .tín-đồ của các tôn-giáo cũng có những biệt cử.Gia-đình tôi cứ thả trâu ra đồng vào ngày mồng 1 Tết.Ba tôi nói để cho chúng nó ăn Tết vì đã cực khổ với người suốt năm rồi.Mẹ tôi thì tuyệt đối không cho quét nhà vào ngày mồng 1,cũng như nói lớn tiếng trong nhà vào ngày này,nhất là những câu thô tục.Vì theo Mẹ tôi phạm phạm phải những việc trên coi như là xúc phạm đến Thần Linh .Trong những ngày đầu năm đặc biệt là ngày mồng 1 sau lễ Đức Chí-Tôn ở Toà Thánh về Ba Mẹ tôi thường ở nhà suốt ngày để tiếp khách và mong có được những người khách có đức hạnh để trong năm mới được nhiều phúc lợi.Ba tôi nói đây là một giá trị tâm linh vì nó rất hệ trọng đến công việc làm ăn trong năm đối với gia-đình sau này. Nếu vào ngày đầu năm vị khách đầu tiên đến viếng thăm là người không có đức hạnh tốt,hoặc gia xung khắc tuổi tác với những thành viên trong gia-đình thì gia-đình gia chủ sẽ gặp không may trong năm mới.Việc kiêng cử không những mấy ngày Tết mà hầu như Ba Mẹ tôi dè dặt quanh năm suốt tháng..Cứ mỗi lần dự định làm một việc gì thì Ba

Mẹ tôi giữ lịch xem ngày đó xấu hay tốt,có đúng vào ngày tam nương sát chủ không,hoặc trùng vào những ngày mồng 5,14,23.Suốt trong thời-gian sinh tiền của Ba Mẹ tôi hầu như năm nào trong nhà tôi cũng có lịch Tam Tông Miếu hay Lịch Đại Đạo. Lịch Tam Tông Miếu đã ghi rõ cụ thể những ngày tháng tốt xấu,ngày kỵ hoặc không kỵ trong mỗi trang lịch,cho nên lịch Tam Tông Miếu được xem như là “ông thầy bói” trong nhà mọi gia-đình người Việt lúc ấy.Thời điểm về sau này,lịch Tam Tông Miếu không còn được tin dụng như trước nữa Sự mất dần ảnh hưởng này đã làm lịch Tam Tông Miếu nhường chỗ cho lịch người Việt. Lịch Đại-Đạo với hình thức gọn đẹp,nội dung xúc tích,chính xác đã được người Việt,nhất là các tín hữu Cao-Đài thông dụng cho tới sau này.Nói chuyện lịch Tàu,lịch Ta thì còn nhiều lắm,kéo dài không biết bao giờ mới hết,để xin phép quay trở lại chuyện Tết.

Tết đến với tôi là cả một mùa tôn-giáo vì tôi đã bị ảnh hưởng nhiều từ tôn-giáo khi còn ấu thơ.Trong thời-kỳ Việt Minh khủng bố những người theo Đạo Cao-Đài,Ba Mẹ tôi quyết tâm theo Đạo nên tìm cách lánh nạn đưa các con về vùng Thánh Địa .Nhưng Ba Mẹ tôi không thể nào đưa các con trốn lọt một lần vì sự theo dõi gắt gao của Việt-Minh.Cho nên Ba Mẹ tôi phải phân tán các con theo từng nhóm và di tản dần dần.Tôi vì còn nhỏ nên được gọi đến một vị sư trụ trì ở chùa Long Sơn ở tạm để Ba Mẹ tôi rảnh tay đưa các anh chị tôi ra khỏi vùng kiểm soát của Việt Minh.(sau này tôi mới biết vị sư trụ trì chùa Long Sơn chính là họ hàng với ba tôi).. Vì được ở chùa nên tôi ít nhiều cũng gần gũi với triết lý nhà Phật.Thời-gian ở tại chùa tôi thật buồn vì không được chơi cùng các trẻ con hàng xóm,và hàng ngày tôi phải theo gót nhà sư lên chánh điện để nghe,nhìn nhà sư tụng kinh,giảng đạo.Vì thế tôi biết được sự tích Phật Thích Ca.Ngài là một vị thái-tử muốn cứu chúng sinh ra

khỏi vòng Tứ Khổ (Sanh,Lão,Bệnh,Tử) nên Ngài đã rời xa cung điện,bỏ lại thế nhi để tìm Ánh Đạo Vàng cứu rỗi nhân loại.Tôi chỉ biết đến đó thôi ,còn việc Phật Thích Ca đi tu bằng cách nào và làm thế nào để đắc đạo để sau này độ rỗi chúng sanh thì tôi không biết.Nhưng sau những lần nghe kinh,nghe giảng đạo lòng tôi như có nỗi buồn man mác vô cơ,và nhất là khi nhìn chung quanh nhà chùa thấy toàn là mỗ mã san sát với nhau.

Thời-gian trôi qua,gia-đình của tôi được may mắn an toàn về được đất Thánh Tây-Ninh.Những ngày đầu tiên cư ngụ miệt Cống Tràm thuộc Long-Hoa,nhưng sau lần bà ngoại mất nên đã một lần nữa gia đình tôi di chuyển chỗ ở.Lần định cư sau tại khu vực Trảng Tròn một khu vực mà khi mùa mưa đến thì lụt ngập hết các con đường lớn nhỏ trong làng.Bọn trẻ chúng tôi đi học phải xoắn quần lội nước một khoảng xa vài trăm mét.Dù vậy có lẽ nơi đây là miền đất thích hợp với công việc làm ăn và học đạo của Ba Mẹ tôi cho nên gia đình tôi sinh sống tới bây giờ.

Năm tôi được 13 tuổi,ba tôi mất .Mẹ tôi phải làm nhiệm-vụ vừa cha lẫn mẹ dạy dỗ và điều dắt chúng tôi.Là một tín hữu Cao-Đài,nhưng Bà vẫn tin tưởng các đấng thần linh khác.Mỗi lần Tết đến hay vào những ngày hội rằm Mẹ tôi thường đi núi Điện Bà để vái lạy.Bà thường nói với tôi nhiều về sự linh hiển của Bà Đen.Tôi không được biết rõ về sự tích Bà Đen ,chỉ biết rằng Bà Đen tên thật là Lý Thiên Hương,người gốc Trảng Bàn tỉnh Tây-Ninh,có người bạn trai tên là Lê Sĩ Kiệt,một bộ tướng của Đức Tả Quân Lê Văn Duyệt.Khi còn là một thiếu nữ,có lần du sơn ,Bà đã bị bọn thổ phỉ tấn công sát hại và thi thể được tìm thấy râm đen dưới hốc đá.Về sau Bà hiển linh báo mộng giúp Nguyễn Ánh thoát khỏi sự truy nã của quân Tây-Sơn nên sau khi thống nhất san hà Nguyễn Ánh lên ngôi lấy hiệu là Gia-Long và phong cho Bà tước hiệu Linh-Sơn Thánh Mẫu,nhưng dân chung quanh vùng vẫn thường gọi là Bà Đen.

Vấn theo lời kể của ngoại tôi thì Bà Đen rất linh hiển và câu chuyện cầu tự của ngoại tôi được xem như là sự nhiệm mầu. Ông ngoại tôi là thành viên của Thiên Địa Hội nên bị sự truy diệt của nhà Mãn Thanh. Đến Việt-Nam ngoại tôi cùng nhóm thân hữu định cư tại Bến Tre. với võ nghệ thành thạo sẵn có, ông ngoại tôi đã qui tụ được một số thanh-niên để truyền dạy võ thuật, trong đó có Bà Nguyễn Thị Văn, sau này là bà ngoại của tôi. Sau khi ăn nên làm ra nơi đất khách, cặp vợ chồng võ sĩ kia coi như đã thành công trên bước đường danh nghiệp, nhưng đường tự nghiệp lại không như ý. Hơn 3 năm chung sống với sự khao khát có một đứa con để làm tăng thêm tình nghĩa vợ chồng nhưng bà ngoại tôi không đáp ứng được nhu cầu cho nên dòng họ bên ngoại tôi quá thất vọng và nhóm thân hữu của ông ngoại tôi cũng không mấy vui. Và cứ theo tục lệ xưa, vợ chồng sống với nhau mà không con thì phải cưới vợ nhỏ cho chồng, hoặc bị chồng để nghĩa là chồng bỏ. Riêng ông ngoại tôi thì không làm như vậy vì ông rất mực yêu thương vợ. Không chịu nổi tiếng dị nghị của người trong dòng tộc nên ông ngoại tôi rời bỏ Bến Tre cùng vợ về Tây-Ninh sinh sống. Ở đây bà ngoại tôi gặp rất nhiều phụ nữ người Trung-Hoa nên họ ngầm bảo bà ngoại tôi lên núi cầu nguyện để được sinh con nối dòng. Thế thì khăn gói, đèn nhang, ông bà lên đường lên núi cầu tự và việc làm này đã đem kết quả tốt cho hai người. Năm 1911 Mẹ tôi được sinh ra trong hoài vọng và yêu thương của mọi người, nhưng sự yêu thương đó không được trọn vẹn vì 3 tháng sau Mẹ tôi trở thành đứa bé mồ côi cha. Những câu chuyện về sự linh hiển do thần linh thật dễ hiểu nên tôi tin, nhất là câu chuyện thật về việc cầu tự của bà ngoại tôi.

Ba tôi là một người rất mộ Đạo nhưng không tin vào đổng cốt . . . Trong thời-gian Ông còn là một chức việc trong làng, Ông thật là bận rộn nhưng vẫn dành nhiều thì giờ cho công việc tu hành. Hết đời tới đạo, cái vòng

công việc dường như đã khép kín hết thời giờ dành cho gia-đình.Có lẽ vì vậy Ông ít khi xen vào công việc của con cái mặc dầu Ông rất thương con.Lúc nhỏ tôi xem việc làm của ba tôi là một sự tự nhiên,nhưng sau này khi tôi gần bằng tuổi của người,tôi mới nhận ra rằng người đã hy sinh cho tôi,người đã không can dự vào đời sống của con cái không có nghĩa là người không có trách-nhiệm,không lo lắng cho tôi mà là người đã hành xử theo kinh nghiệm của người.Người lấy đức độ của một nhà tu đối xử với các thành viên trong gia-đình .Người khuyến khích tôi gia nhập Thanh Niên Đại-Đạo và có lẽ đây là ý kiến duy nhất trong đời của ba tôi đối với tôi.

Tết năm 1965 tôi gia nhập Đại-Đạo Thanh-Niên Hội và tôi đã tham dự sinh hoạt cùng các đoàn thể khác trên toàn quốc và trên thế-giới.Tôi đã tham dự hầu hết các trại Hè cũng như các trại Tết.Vui nhất là trong lần cắm trại suốt một tuần lễ nhân lễ khánh thành văn-phòng Ban Thế Đạo Trung Ương với hơn 19 hội đoàn về tham dự.Trong lần cắm trại này tôi được chỉ định vào trong ban chỉ-huy trại.Chúng tôi đã tổ-chức ca hát và bày những trò chơi ngoài trời thật là lý thú.Lần trại này có Long Mã múa yểm trợ cho cuộc cắm trại và tôi đã có dịp nhìn tận mắt các vị lãnh đạo của tôn-giáo Cao-Đài đến khu vực cắm trại và ban huấn từ.Sau lần cắm trại đó là lần cắm trại đón tiếp Tổng Thống VNCH đến Toà-Thánh ban trao pháp nhân cho Đạo.Thanh-Niên Đại-Đạo chúng tôi với đồng phục chỉnh tề làm thành hàng rào danh dự đón chào quan khách.Và trong cuộc lễ,hàng chục ngàn quan khách và đồng đạo đã ngợi khen tinh-thần kỷ luật và hiếu khách của anh em thanh niên Đại-Đạo.Cho nên có thể nói Đại-Đạo Thanh-Niên Hội là một tổ-chức có tinh-thần phục vụ tổ-quốc,phục vụ đạo pháp,biết bênh vực kẻ cô thế,làm việc thiện hàng ngày trong bầu không khí trẻ trung nhất là luôn luôn có mặt để giúp đỡ các cơ-quan Đạo trong những ngày lễ hội.

Phật Giáo đã đến với tôi từ thuở nhỏ, nhưng dường như tôi không có căn duyên với cửa nhà chùa. Tôi đến với đạo Cao-Đài qua truyền thống gia-đình, và Đạo đã ở mãi trong lòng tôi qua giáo lý tam giáo đồng nguyên, với những cứu cánh của nó đối với nhân loại.

Tất cả triết lý của Đạo đều cho rằng con người đều có linh hồn, và đều có một cha chung. . . Tôn-giáo là con đường đưa nhân loại đến cảnh an lạc, tươi tắn, giúp cho con người trút bỏ bao nỗi ưu phiền, trần tục. Còn mùa Xuân và Tết tuy là sự giao mùa của thời tiết, nhưng lại là thời điểm làm cho vạn vật và con người phấn khởi tinh-thần không khác chi như là đã thoát tục. Sự đồng nhất giao điểm giữa tâm linh, tạo-hóa và thiên nhiên là một nhịp điệu sống giao hoà đối với bọn trẻ chúng tôi.

Duy Văn

Chúc mừng năm mới

MỤC DIỄN ĐÀN

Lời Toà-Soạn: Trong Mục Diễn Đàn kỳ này chúng tôi trân trọng gửi đến quý đồng đạo và thân hữu những bài góp ý sau đây:

1-Phải chăng công nhận Hiến Tài ở Louisiana là một sự khai phá? Của Thế Nguyên.

2-Suy gẫm vấn đề phàm phong tại Tây Ninh vào cuối tháng 11-1999 của Quang Thông.

3-Mộng và Thực: Một vấn đề chưa có giải đáp do HH Đạt Thông Dương văn Ngừa nêu lên.

Mục Diễn Đàn được lập ra nhằm mục đích đăng những bài góp ý, đề nghị của đồng đạo về mọi vấn đề. Do đó chúng tôi rất mong nhận được nhiều phát biểu của quý đồng đạo

PHẢI CHĂNG

Công nhận Hiến Tài ở Louisiana
Là “MỘT SỰ KHAI PHÁ?”

Thế Nguyên

Trong những năm qua, liên quan đến hoạt động của Ban Thế Đạo ở Hải Ngoại, vấn đề Hiến Tài ở Louisiana do Ngài Tiếp Dẫn Đạo Nhơn công nhận năm 1989, là một trong những vấn đề gây ra nhiều tranh cãi dựa trên nhiều lý lẽ khác nhau.

* Có ý kiến cho rằng từ sau khi có Đạo Lịnh 01/HT/DL ngày 1 tháng 3 năm 1979 Hội Thánh đã bị Cộng sản giải thể toàn diện và trong cơn loạn Đời,

loạn Đạo, ngoài các phẩm trật Thiên Phong, các Chức vụ và quyền hạn trước đây hiện không còn hiệu lực trừ phi được Quyền Nhơn sanh công nhận. Do vậy, quyết định công nhận Hiến Tài ở Louisiana của Ngài Tiếp Dẫn Đạo Nhơn nhân chuyển sang Hoa Kỳ năm 1989 không có giá trị.

* Cũng có ý kiến cho rằng việc đi sang Hoa Kỳ vào thời điểm đó của Ngài Tiếp Dẫn Đạo Nhơn chỉ là việc cá nhân, chứ không phải do Hội Thánh công cử, do đó, các quyết định của Ngài ở Hải Ngoại trong thời điểm này không có hiệu lực.

* Cũng có ý kiến cho rằng trước năm 1975, dù Ngài Tiếp Dẫn Đạo Nhơn được Hội Thánh cử giữ chức vụ Đặc Trách Văn Phòng Ban Thế Đạo, nhưng mọi vấn đề quyết định tuyển chọn Hiến Tài Ban Thế Đạo cuối cùng phải được Hội Thánh Hiệp Thiên Đài xét duyệt công nhận.

* Trong đợt góp ý về việc thành lập Thế Hệ Kế Thừa Ban Thế Đạo do Ban Quản Nhiệm Hải Ngoại đề xướng vừa qua, có những luận cứ liên quan ít nhiều đến các nội dung nêu trên, cho rằng thành phần Hiến Tài Louisiana do Ngài Tiếp Dẫn Đạo Nhơn công nhận hoàn toàn không phải là Hiến Tài Ban Thế Đạo do Hội Thánh công nhận và tấn phong.

Bên cạnh những ý kiến có tính cách phủ định, còn có một vài ý kiến cho rằng việc làm của Ngài Tiếp Dẫn Đạo Nhơn vào thời điểm bấy giờ thực sự là một sự "Quyển biến" có tính cách tích cực nhằm khai phá, góp phần mở đường cho một giai đoạn phát triển mới của sự nghiệp Đạo ở Hải Ngoại.

Trước những ý kiến khác nhau nêu trên, vấn đề được đặt ra là "việc làm của Ngài Tiếp Dẫn Đạo Nhơn phải chăng là một việc làm vì Thầy, vì Đạo, thực sự mang một ý nghĩa khai phá, nhằm mở đường tạo đà

phát triển Cơ Đạo ở Hải Ngoại, hay là thể hiện tính chất quá quyền của một Chức sắc cao cấp Thiên Phong từ sau ngày Hội Thánh bị Cộng Sản giải thể.”

Mặc dù có những quan điểm khác biệt dựa trên những luận cứ khác nhau, nhưng nhìn về tổng thể, các ý kiến nêu ra hoàn toàn không có sự mâu thuẫn đối kháng là vì mọi ý kiến đều xuất phát từ cái tâm của người tín đồ Cao Đài một lòng vì Thầy, vì Đạo, quyết tâm gìn giữ Luật Pháp Chơn Truyền và cùng một lòng mong muốn phát triển Cơ nghiệp Đạo ở Hải Ngoại. Riêng đối với vấn đề được nêu ra, chúng ta cần có cái nhìn toàn diện để đánh giá khách quan về một sự kiện xảy ra trong một cảnh lịch sử nhất định để có được kết luận chính xác. Trên căn bản đó, và xét về mặt cứu cánh, chúng tôi nhận thấy việc làm của Ngài Tiếp Dẫn Đạo Nhơn ở Louisiana vào thời điểm lúc bấy giờ thực sự có những mặt tích cực đáng cho chúng ta suy gẫm.

Thứ nhất: Vấn đề đáng cho chúng ta suy gẫm trước tiên là việc công nhận Hiến Tài ở Louisiana của Ngài Tiếp Dẫn Đạo Nhơn có đi ngược lại đường lối và các Quy định của Hội Thánh khi lập Ban Thế Đạo không?

Trước hết, thực tế cho thấy rằng trong hoàn cảnh Cơ Đạo chính nghiêng lúc bấy giờ, việc làm của Ngài hoàn toàn không ngoài mục đích là tạo điều kiện cho những người có Đạo Tâm hội nhập vào Ban Thế Đạo để lập công bồi đức, vừa góp phần chung lo điểm tô Đại Nghiệp Đạo ở Hải Ngoại. Một điểm cần được lưu ý nữa là tất cả Quý vị Hiến Tài được Ngài công nhận, đều đã “Hội đủ điều kiện theo Quy Điều của Ban Thế Đạo” (Theo nội dung Biên Bản Họp Đặc Biệt, ngày 19-11-1989 tại Thánh Thất New Orleans). Như vậy, có thể nói rằng trong việc vận dụng đường lối của Hội Thánh, chính Ngài cũng đã tuân thủ thi

hành đứng tiêu chuẩn tuyển dụng trong Bản Quy Điều Nội luật Ban Thế Đạo.

Thứ hai: Nhìn lại những năm 1975-1989, rõ ràng là cùng với vận nước, cơ Đạo lâm vào cảnh vô cùng đen tối: Hội Thánh thì bị giải thể, Chức sắc, tín đồ trung kiên vì Thầy, vì Đạo thì liên tục bị khủng bố, bắt bớ, giam cầm, nhà cầm quyền Cộng sản từng giây, từng phút không ngừng thực hiện âm mưu tiêu diệt Đạo. Rõ ràng là trong nước, nền Đạo bị lung lay tận gốc, Tổ Đình Tòa Thánh Tây Ninh dần dần biến thành nơi tụ tập cho phần lớn những người đội lốt thầy tu phá hoại Đạo. Trong bối cảnh đó, làm thế nào để Bảo Thủ Chơn Truyền và Chấn Hưng Đạo Nghiệp nếu không có những đột phá từ quốc ngoại để khai thông bế tắc? Chính Ngài Tiếp Dẫn Đạo Nhơn đã làm việc khai phá đó nhân chuyến sang Hoa Kỳ năm 1989. Việc công nhận 5 Vị Hiến Tài ở Louisiana của Ngài chính là thể hiện một sự quyền biến có tính cách tích cực nhằm mở đường cho sự phát triển Đạo ở Hải Ngoại. Và trên một cái nhìn tổng thể, chúng ta có thể nói nó chính là một trong những nhân tố dẫn đến việc tổ-chức Đại Hội Hiến Tài Hải Ngoại năm 1995 và việc thành lập Ban Quản Nhiệm Hải Ngoại nhiệm kỳ I và các Đại Hội sau này.

Thứ ba: Vào thời điểm lúc bấy giờ, hầu hết Chức Sắc Thiên Phong trong Đạo, nhất là những Chức sắc cao cấp, đều bị chính quyền Cộng sản thường xuyên theo dõi. Với chức vụ Đặc Trách Ban Thế Đạo và là Chức sắc cao cấp nhất của Hiệp Thiên Đài còn tại thế lúc bấy giờ, chắc chắn là Ngài thừa hiểu rằng mọi hành vi, lời nói của Ngài không bao giờ lọt ra khỏi tầm mắt của chúng. Thế mà khi sang Hoa Kỳ, Ngài đã mạnh dạn công nhận, thu nạp thêm một số Hiến Tài vào Ban Thế Đạo, một Tổ Chức Đạo mà Cộng sản cho

đến giờ rất kiêng kỵ vì cho rằng đây là một tổ chức vô cùng phản động. Trước việc làm của Ngài, chúng ta nghĩ gì nếu đó không phải là tấm gương vì Thầy, vì Đạo?

Để kết luận, là môn đệ, chắc chúng ta còn nhớ lời dạy của Đức Chí Tôn : “Các con được tự do hành biến cho xong việc, kẻ lo lắng bao nhiêu thì đường về chung hiệp cùng Thầy bước đặng bấy nhiêu; kẻ vô tâm trở lòng phá nền Đạo bao nhiêu, thì hành phạt sẽ chất đầy bấy nhiêu.” (TNHT, Q1/1966-trg 97) ... và Đức Lý cũng đã nhắc nhở “Nếu có điều trắc trở, đó là trách nhiệm của Chư hiền hữu đã chịu lời cùng Đức Từ Bi mà dẫn bước cho cả Môn Đệ Thầy. Chư hiền hữu đã đặng phép tự biến tự liệu mà hành Đạo, thế thì hiệp vậy chung lo, thảo luận cùng nhau còn chi hơn nữa.” (TNHT, Q1/1966-trg99).

Là chức sắc cao cấp Hiệp Thiên Đài, chắc hẳn là Ngài Tiếp Dẫn Đạo Nhơn đã hiểu một cách nhuần nhuyễn lời dạy của Đức Chí Tôn và Đức Lý Giáo-Tông và chính Ngài đã hành xử một cách đúng đắn vì sự nghiệp của Đạo. Nói cách khác, “Việc làm của Ngài thực sự có tác dụng tích cực cho việc phát triển Cơ Đạo ở Hải Ngoại về sau này. Đó là điều thực tế không thể phủ nhận.”

Với quan điểm nêu trên, chúng tôi xin mạn phép có một số ý kiến thô thiển sau đây:

1/- Là một Tổ chức ở Hải Ngoại của Ban Thế Đạo, Ban Quản Nhiệm cần thi hành Quyết định công nhận 5 Vị Hiền Tài ở Louisiana , đồng thời tạo điều kiện thuận lợi cho Quý vị này lập công bồi đức.

2/- Quý vị Hiền Tài ở Louisiana do Ngài Tiếp Dẫn Đạo Nhơn công nhận, về mặt sinh hoạt trong Tổ chức Ban Thế Đạo, có đầy đủ nhiệm vụ và quyền

hạn như một Hiến Tài thực thụ (do Hội Thánh công nhận) được quy định trong Bản Quy Điều Nội Luật Ban Thế Đạo. Riêng về phẩm trật (Trên phẩm Lễ Sanh, dưới Giáo Hữu), xét thấy cần thiết phải chờ sự quyết định của Hội-Thánh một khi Hội Thánh phục quyền, và đây cũng là một vấn đề không thuộc thẩm quyền của Ban Quản Nhiệm Hải Ngoại/ Ban Thế Đạo.

3/- Vì sự nghiệp của Đạo và để đáp ứng lòng kỳ vọng của Ngài Tiếp Dẫn Đạo Nhơn trong thời gian sang Hoa Kỳ trước đây, xin đề nghị cùng với Quý vị Hiến Tài ở Louisiana (do Ngài công nhận) hãy xóa bỏ mọi di biệt, nhanh chóng hội nhập vào Tổ chức Ban Thế Đạo, tích cực góp phần cùng Ban Quản Nhiệm gìn giữ Luật Pháp Chơn Truyền và chung lo phát triển Đại Nghiệp Đạo ở Hải Ngoại. Đây chính là ước vọng của Ngài Tiếp Dẫn Đạo Nhơn và cũng là nhiệm vụ vô cùng cao cả của Quý vị.

Trên đây là một vài ý kiến thô thiển của chúng tôi với hy vọng ít nhiều góp phần vào sự phát triển Ban Thế Đạo ở Hải Ngoại để làm tròn nhiệm vụ của Hội Thánh giao phó nhất là trong giai đoạn vô cùng khó khăn hiện nay. Và chúng tôi cho rằng việc làm của Ban Quản Nhiệm tạo điều kiện cho Quý vị Hiến Tài ở Louisiana (do Ngài Tiếp Dẫn Đạo Nhơn công nhận) hội nhập vào Tổ chức Ban Thế Đạo cũng là một "Sự khai phá vì Sự Nghiệp chung của Đạo."

Ước mong rằng đề nghị nêu trên của chúng tôi sẽ được sự hưởng ứng tốt đẹp từ mọi nơi, mọi phía.

San Jose, ngày 18 tháng 12 năm 1999

Thế Nguyên.

SUY - GÃM

LIẤY HUÂN CHƯƠNG KHÁNG CHIẾN LÀM CÔNG NGHIỆP ĐỂ CẦU PHONG CHỨC SẮC:

Chúng tôi xin trích một đoạn trong bài Lời Tường Thuật của vị CTS Huỳnh Văn Mấn gởi cho Công An Huyện Hòa Thành để ngày 16-6-1999 như sau:

"Kính gởi Phòng Công An Huyện Hòa Thành,

Kính quý cấp: Tôi tên Huỳnh Văn Mấn sanh năm 1950, hiện ngụ tại ấp Ninh Trung, xã Ninh Sơn, Huyện Hòa Thành, Tỉnh Tây Ninh, đương kim CTS Hương Đạo Bình Tây, Phận Nhị Thập, viết lại câu chuyện tôi có đàm đạo cùng anh em về việc đạo sự tại đám giỗ nhà anh Ngô Văn Sửa ngày 20-3- Kỷ Mão (1999) mà ông Nguyễn Mỹ đã thưa tôi lên ủy ban Xã và công an Huyện.

Nên hôm nay tự thuật viết lại câu chuyện mà tôi đã nói cho quý vị am tường để khỏi hiểu lầm về tôi. Khi chúng tôi gặp nhau ở bất cứ môi trường nào, là người bạn Đạo, chúng tôi thường bàn về việc Đạo sự. Nói về việc Đạo sự thì bao gồm có: Nhơn Nghĩa Lễ Trí Tín, Thánh Ngôn Thánh Giáo và căn bản là Luật Pháp chọn truyền của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ. Chúng tôi trao đổi để học hỏi và nhắc nhở cho nhau để ngày kia khỏi phải thất thế. Đó là chuyện bình thường của những tín đồ, dĩ chí đến bậc chức sắc Thiên Phong đều có một tâm trạng ý chí như nhau. Vì đó là mô giới của người biết giữ Đạo và tôn trọng lời Minh thế.

Vì Tân Luật Pháp Chánh Truyền của Đạo Cao Đài lưu truyền đến thất ức niên (700 ngàn năm) không thay đổi, nếu trong chức sắc chức việc đến tín đồ không trọn tuân theo Tân Pháp và lời dạy của Hội Thánh thì cả nhơn sanh xem phần tử đó là Bàn Môn Tử Đạo. Cụ thể như cái tổ chức tên gọi là Hội Đồng Chương Quản thực tại là một tổ chức phi Đạo pháp, đứng ngoài Tân Luật Pháp Chánh Truyền và Bát Đạo Nghị Định.....

Gần đây Hội Đồng Chương Quản đã thông truyền cho khắp mọi nơi là hôm nay Đạo Cao Đài tổ chức thi hành đúng theo luật công cử, đúng theo Tân Luật Pháp Chánh Truyền thật là hành động man rợ giả dối. Khi nào cần gạt gẫm nhơn sanh thì lấy Pháp Chánh Truyền ra làm bùa hộ mạng dán trước mặt nhơn sanh, qua rồi thì bất chấp luật pháp, cái gì được thỏa mãn dục vọng vinh thân phì gia dù có chết cũng lao vào chứ đừng nói đến phạm luật. Nhơn sanh nên hiểu đúng luật công cử khi nào có đủ chức sắc là Nhất Phật, Tam Tiên, Tam Thập Lục Thánh, Thất Thập Nhị Hiền, Tam Thiên Đố Đệ tức là từ Giáo Tông đổ xuống ba ngàn Giáo Hữu đều có đủ mặt tại Tòa Thánh mới áp dụng quyền dân chủ để công cử, nhưng khi cử xong cũng phải qua quyền thiêng Liêng quyết định. Luật Đạo Đức Chí Tôn cấm phạm phong là để ngăn chặn tà quyền xâm nhập vào cửa Đạo. Vậy nếu kẻ nào phản bội lại lời Minh thệ để cầu danh cúi đầu chấp nhận phạm phong thì kẻ đó là tội danh của thời kỳ Đạo nạn.

Tôi nói tiếp theo Đạo Nghị Định thứ tám, điều thứ nhất, có ghi rõ những chi phái nào do bởi Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ làm gốc lập thành mà không do mạng lệnh Hội Thánh thì cả nhơn sanh không đặng nhìn nhận

là của Chí Tôn và phải định quyết là Bàn Môn Tử Đạo. Như vậy Hội Đồng Chương Quân là tên đặt của thời đại mà hiện giờ đang nắm và lợi dụng gốc Đạo của Cao Đài Tây Ninh làm nhiều điều sai phạm của kẻ tu hành, không từng quyền của Hội Thánh, thì danh xưng đó không phải là của Đạo Cao Đài, như sanh nên hiểu biết để cảnh giác phạm phong sắp xuất hiện trong của Tam Kỳ Phổ Độ. Đức Hộ Pháp đã tiên tri trước nên Ngài dặn như sanh: nếu ai không biết đường đi thì ngồi tại ngã ba đường chờ Bàn Đạo. Nếu lạc đường thì bị ma dẫn lối quỷ đưa đường thì chúng ta phải chịu quả kiếp.

Tôi nói đến đây thì ông Nguyễn Mỹ nổi nóng vỗ ngực xưng tên: tôi cũng cầu phong đây ai làm gì tôi ? Tôi có hỏi lại ông, công nghiệp và hạnh đức của Đạo đâu mà ông cầu phong, thì ông Mỹ trả lời tôi cầu phong bằng Huân Chương kháng chiến thì cả bàn đang ngồi, mọi người ngạc nhiên vì trong cửa Đạo từ trước tới giờ chưa ai lấy công nghiệp ngoài đời đem kể công nơi cửa Đạo cũng như người có công với Đạo cũng không khai với chánh quyền để xin chức vụ được...

Đến đây tôi nói với ông Nguyễn Mỹ là Huân Chương kháng chiến của ông tôi không dám đề cập đến vì đó là đặc ân của nhà nước ban cho ông là người có công với cách mạng, còn hiện nay ông nói ông là người Đạo Cao Đài thì ông phải có công nghiệp của Đạo, và hạnh kiểm tốt mới được cầu phong nhưng phải chịu dưới sự tuyển chọn của Hội Thánh Lương Đài mới đúng luật cầu phong của Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh....

Chúng tôi là chức việc Bàn Tri Sự, quyền của Chánh, Phó và Thông Sự hiệp lại gọi là Hội Thánh em được kể cận lo cho như sanh trên đường Đạo và

đường Đồi, Pháp Chánh Truyền đã phân quyền hành cho Hội Thánh em hành Đạo ở địa phương được đồng quyền đồng thể như Hội Thánh ở Trung Ương cầm quyền Đạo khắp thế giới. Hội Thánh em có bốn phận và trách nhiệm phải bảo vệ luật pháp và danh dự của Đạo ở địa phương. Như thế nếu ông chấp nhận phàm phong không tin tưởng quyền năng của Đức Chí Tôn thì ông Mỹ đã đi ngoài luật pháp của Đạo Cao Đài không xứng đáng là môn đệ của Đức Chí Tôn nên khi ông chết, chúng tôi vì danh dự Hội Thánh em không hành đám cho chức sắc của Phàm theo Thiên Đạo được. Trên thực tế ông đã không từng đúng theo luật Đạo thì coi như tự ý qui phạm. Nếu gia đình có yêu cầu chịu lột áo mào phàm phong gói cất thì chúng tôi thì hành đám theo nghi Thế Đạo, về Thiêng Liêng định phận công thường tội trừng. Còn nơi mặt thế chúng tôi chỉ biết thì hành đúng theo luật Đạo....."

Trên đây là một phần trong bài "Lời Tường Thuật" dài 9 trang đánh máy của CTS Huỳnh Văn Mấn. Bài này được thành hình rất dài dòng, nguyên do là từ câu chuyện đàm đạo nơi đám giỗ, ở. Nguyễn Mỹ (cây thế chánh quyền) nên mới đi thưa CTS Mấn. Công an (CA) huyện Hòa Thành mời CTS Mấn ra làm việc từ sáng tới chiều mới về, rất nhiều ngày như vậy. Ban đầu CTS Mấn viết đơn sơ thì CA không chịu, nên mỗi ngày về CTS Mấn họp bàn với các vị ở nhà nên mới viết ra nhiều trang như vậy.

Mục đích CA muốn áp đảo tinh thần nhóm chức sắc tín đồ chống đối việc phàm phong và họ bắt viết nhiều để xem có sơ hở thì kết tội. Nhưng cuối cùng không thể kết tội gì được mà lại còn bị phản tác dụng vì bản văn này được phổ biến khắp trong vùng Thánh địa....CTS mấn bị mời làm việc hàng ngày trong

khoảng hơn 1 tháng. Cuối cùng Hiền Huynh nói thẳng: "Nếu CA thấy tôi có tội cứ đưa ra tòa, còn nếu không, cho tôi ở nhà chờ tôi không làm việc nữa" và từ đó mới thôi.

Người viết muốn ghi lại sự kiện này như là một sử liệu cho các nhà nghiên cứu sau này. Câu chuyện cho thấy nhà nước CS Việt Nam đang tìm cách đưa người của họ vào các hàng phẩm chức sắc của Đạo và chỉ xử dụng những vị chức sắc nào chịu làm công cụ cho họ mà thôi... Những nhận định của vị CTS Huỳnh Văn Mẫn rất xác đáng, nếu đa số các Hội Thánh em ở các nơi trong quốc nội có được tầm nhận thức và ý chí cương quyết gìn giữ chơn truyền như vậy thì kế hoạch của CS khó mà thực hiện được.

II. NHẬN-ĐỊNH VỀ VIỆC PHẠM PHONG CHỨC SẮC NƠI TÒA THÁNH TÂY-NINH, VÀO THÁNG 11-1999:

Báo chí tại hải ngoại đầu tháng 12/99 đã đưa ra bản tin nguyên văn như sau:

"Lần đầu tiên bản tin chính thức của thông tấn xã CSVN đã dùng từ ngữ "tôn giáo" để chỉ Đạo Cao-Đài, khi tường thuật một hội nghị công cử trong 3 ngày từ 23 đến 25/11/1999 tại hội trường Thống Nhất Cao Đài Tòa Thánh Tây-Ninh.

Lễ khai mạc hội nghị đã có ban Tôn Giáo chính phủ, trưởng ban Dân Vận tỉnh ủy, trưởng ban Tôn Giáo, chủ tịch Mặt Trận Tổ Quốc tỉnh Tây Ninh, lãnh đạo huyện Hòa Thành, đại diện các cai quản Thánh Thất Cao Đài phái Tây Ninh của 21 tỉnh, thành phố từ

miền Trung trở vào và gần 2000 chức sắc, chức việc trong tỉnh tới dự.

Hội nghị đã xét phong cấp cho 306 vị ở hàng chức sắc lên các phẩm Phối Sư, Giáo Sư, Giáo Hữu, Hiền Nhơn, Đạo Nhơn, Thừa Sứ...trong đó có 4 vị Giáo Sư lên hàng Phối Sư, 22 Giáo Hữu lên hàng Giáo Sư...Hội nghị cũng đề cử trên 1300 chức việc, đạo hữu lên hàng Lễ Sanh và các phẩm cấp tương đương Lễ Sanh, trong đó có 845 người là đạo hữu trong tỉnh, 497 người là đạo hữu ngoài tỉnh".

Từ mấy năm nay nhà nước CSVN đã chỉ thị cho Hội Đồng Chứng Quán (HĐCQ) phổ biến vấn đề này và nhận đơn cầu phong ...trong đó điều kiện tiên quyết là phải có bản lý lịch cá nhân được nhà nước chấp nhận...nay họ tổ chức họp là để thông qua mà thôi.

Chúng ta còn nhớ lại vào năm 1996, nhà cầm quyền Hà nội đã ra thông báo số 34 của Ban Bí Thư Trung Ương và Quyết Định số 42 của bí thư Nguyễn Văn Rốp tỉnh ủy Tây Ninh ký thành lập Ban chỉ đạo gồm 11 cán bộ cao cấp CS hướng dẫn HĐCQ soạn thảo hiến chương cho Đạo Cao Đài (Tòa Thánh Tây Ninh) gồm các điểm:

- Xác định tôn giáo Cao Đài Tây Ninh là một chi phái.
- Lập bộ máy giáo hội 2 cấp (trước kia gồm 5 cấp)
- Có đội ngũ chức sắc bằng công cử, không sử dụng cơ bút.

Nay việc công cử chức sắc cũng nằm trong kế hoạch trường kỳ của họ là dần dần thay đổi cơ cấu tổ

chức và đưa người của họ vào hàng ngũ chức sắc của Đạo.

Theo luật lệ cầu phong chức sắc của Hội Thánh Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh, căn cứ vào quyển Chánh Trị Đạo của ngài Trần Khai Pháp như sau:

"-Quyển Tuyển Cử: Trong cửa Đạo, mỗi chức sắc của Đạo đều tuyển cử bắt đầu từ tín đồ trở lên. Cán công bình của Chí Tôn muốn cho con cái của Ngài tạo công nghiệp xứng đáng, tu tâm đức vững chắc, dựng lập vị Thiêng Liêng phải đi có trật tự từ hàng tín đồ vào hàng chức việc Bàn Tri Sự trong Hương Đạo, lần lần đủ công nghiệp y như luật định, được đem ra quyển Vạn Linh xem xét công nhận. Nếu không có nhơn sanh công nhận thì trừ phi do khoa mục hay do quyển Chí Tôn ấn tử chiếu theo công nghiệp phi thường thì không còn con đường nào khác bước lên Thiêng Liêng vị...

Vừa nói nhơn sanh tuyển chọn chức sắc của Đạo trong hàng tín đồ, ban đầu cho chọn vào phẩm vị chức việc Bàn Tri Sự, rồi mỗi khi thăng cấp phải có sự công nhận của quyển Vạn Linh hay nói trước hết của Hội Nhơn Sanh".

Ấy vậy việc cầu phong chức sắc phải có sự duyệt xét qua ba Hội của Quyển Vạn Linh là: Hội Nhơn Sanh, Hội Thánh, Thượng Hội; rồi sau đó còn phải trình lên quyển Thiêng Liêng phê chuẩn và chấm phá: Thái, Thượng hay Ngọc. Do vậy, chức sắc của Tòa Thánh được mệnh danh là chức sắc Thiên Phong.

Việc hội nghị phong chức vừa rồi do nhà nước và HĐCQ tổ chức có phải là Hội Nhơn Sanh không ?

Chúng ta biết Hội Nhơn Sanh phải do Thượng Chánh Phối Sư làm chủ tọa, và nghị viên là các vị Đâu Tộc Đạo; mỗi tộc cử 1 vị Chánh Trị Sự, 1 vị Phó Trị Sự và 1 vị Thông Sự; và cứ 500 tín đồ trưởng trai được cử 1 vị phái viên tham dự.

Còn cái hội nghị phong chức này, trong khi vị Q. Thượng Chánh Phối Sư vẫn còn đó nhưng không được tham dự việc Đạo, và mỗi vị đại biểu của địa phương cũng phải được chánh quyền địa phương chấp thuận....thì chắc chắn đây không phải là Hội Nhơn sanh rồi...Hơn nữa những người tham dự số cầu phong không cần phải có công nghiệp hành Đạo mà chỉ cần lấy huân chương kháng chiến để cầu phong thì chúng ta đã thấy rõ như thế nào rồi (xin xem bài Tường Thuật của CTS Huỳnh Văn Mẫn).

Xét về thành phần xin cầu phong chúng ta có thể chia ra làm các hạng như sau:

1. Những vị chức sắc bị chánh quyền bắt buộc vì có nhiều lý do họ cần sử dụng các vị này. Thí dụ như ngài Chánh Phối Sư Thái Hiếu Thanh trước kia, sau khi về hưu đã công bố thư vô hiệu hóa tất cả các văn kiện cách chức các chức sắc mà ngài đã ký vì do sự bắt buộc của nhà nước CS.

2. Kế đến là những người đa số là chức việc không hiểu rõ luật pháp của Đạo cứ nghe cầu phong thì nộp đơn chứ không rõ điều nên hư tội phước như thế nào.

3. Thứ ba là những vị hiểu biết luật Đạo nhưng vẫn xin cầu phong để mong có cơ hội lập công quả và trong thâm tâm giữ Đạo được phần nào hay phần nấy.

4. Thứ tư là những chức sắc hiểu rõ luật pháp Đạo, nhưng vì hám danh, hám lợi, mà sẵn sàng làm công cụ để hại Đạo.

Trong 4 hạng kể trên, hạng thứ tư là nặng tội nhất.

Dù là hạng nào đi nữa, chắc chắn sau này cũng sẽ bị đưa ra Quyển Vạn Linh hoặc Quyển Chí Tôn phán xét.

Xét cho cùng, việc này cũng nằm trong khoa mục trường thi của người môn đệ Cao Đài mà thôi. Đọc lại những lời dạy của Đức Hộ Pháp, chúng ta thấy Ngài đã dặn dò từ trước. Trong bức thư Ngài gửi cho toàn Đạo từ Kiểm Biên ngày 1/10/ Bính Thân có đoạn:

"Bản Đạo nói cho cả con cái Đức Chí Tôn biết đừng tưởng Bản Đạo đi đây rồi đi luôn mà tự tung tự tác, cải sửa theo phàm tâm, ý mơ hồ của họ, làm cho một nền chánh giáo ra phàm giáo...Bản Đạo cấm không có một vị chức sắc nào đủ quyền sửa đổi luật lệ của Đạo Cao Đài, chờ Bản Đạo trở lại VN định liệu hay chờ đến ngày nào có một Hội Thánh đầy đủ uy quyền, hiệp cùng nhưn sanh cầu nài xin Chí Tôn sửa đổi mới hợp pháp. Bằng không toàn cả con cái Đức Chí Tôn bất tuân không thi hành việc sửa đổi của một người hay một nhóm nào đó. Bản Đạo ước vọng toàn cả con cái Đức Chí Tôn khôn ngoan giữ Đạo như thế đó, đừng bảo tồn mới Đạo Cao Đài đến thất ức niên không ra phàm giáo. Một vị tín đồ khôn như thế đó, chớ không phải nghe ai nói cũng nghe, vâng vâng dạ dạ đi theo, theo như thế đó là theo xuống phong đố cả lũ đó nghe".

Và trong lời Di ngôn của Đức ngài để lại cho toàn Đạo cũng có dạy:

"Các con chi chi đều phải đợi lệnh Bản Đạo hồi loan về cố quốc. Các con đi tới ngã ba đường thì đứng đó mà chờ Bản Đạo, bằng chẳng vậy tự tác xoay chiều uổng công cho một kiếp sanh may duyên gặp Đạo...

Cả con cái Đức Chí Tôn thấy một trường hợp nào bất chánh thì quan sát coi trạng thái của nền chánh giáo Đức Chí Tôn đã có cho hay trước, nó có đại hùng, đại lực rồi nó phải đi trong con đường đại bi, coi chừng có con đường đi qua đại ác của nó.

Cả thầy đều đứng lên làm một bức tường thiên nhiên thay một bức tường huyền diệu của Đức Chí Tôn đặng ngăn cản che chở con cái của Ngài đừng để đi vào con đường đại ác.

Tương lai thay đổi, phải mở con mắt Thiêng Liêng, lấy tinh thần toàn thể, dầu chức sắc Thiêng Phong hay tín đồ cũng vậy, con mắt phải mở cho rõ ràng và minh mẫn đặng coi chừng thay đổi nền chánh giáo của Đức Chí Tôn có vĩnh cửu trường tồn hay không, đừng để ngày sau đổ lụy và ân hận".

Những lời dạy của Đức Ngài thật rõ ràng, ngày nay nền chánh giáo của Đức Chí Tôn đã có kẻ hướng dẫn đi qua con đường đại ác. Và Đức Ngài cũng thể hiện lòng từ bi mà dặn dò cả thầy phải đứng lên làm một bức tường thiên nhiên thay một bức tường huyền diệu của Đức Chí Tôn đặng ngăn cản, che chở con cái của Ngài đừng để đi vào con đường đại ác.

Phải chăng Đức Ngài muốn nói sự việc ngày nay không còn lời vàng tiếng ngọc của Đức Chí Tôn cũng như chư Thiêng Liêng dạy dỗ hướng dẫn trên bước đường hành Đạo thì cả chư chức sắc và tín đồ phải sáng suốt phải khuyên bảo, điu dắt lẫn nhau để khỏi đi sai đường lạc nẻo. Nếu không đi được chúng ta

Mộng và Thực

Một buổi chiều chủ nhật thật im lặng không như những chiều chủ nhật khác thỉnh thoảng có vài nhân-viên vào hăng tiếp tục công việc còn dang dở, hoặc chuẩn bị cho tuần lễ tới.

Cái lạnh vừa phải của ngày đầu thu thay thế cái nóng bức của mùa Hạ vừa qua khiến người ta cảm thấy dễ chịu nhất là bầu trời trong xanh không làn gió gợn, có lẽ vì thế mà thiên hạ đổ xô đi shopping hoặc dạo phố nên chẳng thấy móng nào vào hăng.

một mình một bóng trong cái building rộng lớn chứa khoảng 500 người làm việc này. Sau khi làm một vòng kiểm soát trong, ngoài tòa nhà, trở vào chỗ "Tiếp viên", lấy quyển "Con đường Thiêng Liêng Hàng Sống" ra xem. lúc xem đến chỗ "Khi chơn linh vào Bát Quái Đài từ trong Bát Quái Đài nhìn ra tám cửa đều thấy được tất cả vạn linh và vật loại."

Lúc ấy đầu óc tôi mơ mơ màng màng dường như có một đám sương mù giăng ra trước mắt, mọi cảnh vật trở nên mờ mờ ảo ảo. Bỗng có hình bóng một con người cao to lực lưỡng, đi thẳng đến tôi. Trong trí tôi lấy làm lạ, sao người này vào một cách tự nhiên, không hề mở cửa, mà cửa tôi đã khoá rồi. Thấy trên ngực không có đeo "Bass" tôi định yêu cầu anh ta ký vào sổ. Dường như anh ta hiểu ý tôi nên anh ra dấu không cần ký tên vào sổ, và cho biết anh ta đến đây để gặp tôi.

Có một điều lạ là anh ta nói tiếng Mỹ, còn tôi thì nói tiếng Việt Nam nhưng lại hiểu rất rõ ràng như cùng dùng chung một ngôn ngữ vậy.

Anh ta mở lời trước:

-tôi biết chiều nay ông rất rảnh rỗi, xin phép quấy rầy ông chốc lát, mong Ông không từ chối.

-Không có chi,xin cho biết tôn ý.

-Tôi xin tự giới thiệu,tôi là người Mỹ.

-Đúng hơn,Ông là người da trắng,là giống dân thứ năm trên quả địa cầu này,nói theo Thông Thiên Học là giống dân có óc thực tế hơn các giống dân khác.

-Ông hiểu được như vậy,tôi có thể vào thẳng vấn đề nhé.

-Ông cứ tự nhiên.

-Ông đã biết chúng tôi rất thực tế,chỉ tin những gì nhìn thấy được,sờ mó được ,thậm chí có thể cân đo,đong đếm được hoặc chứng minh được sự hữu lý của sự việc.

Trong hai thập niên qua có một hiện tượng xảy ra khắp thế-giới ,nơi nào cũng có một nhóm người quây quần nhau và rao truyền một "toa thuốc thánh" để cứu nhơn độ thế.Họ cho rằng toa thuốc thánh ấy có thể chữa trị được mọi bịnh tật trên thế-gian từ thể chất đến tinh-thần,làm cho con người được hạnh-phúc miên viễn.

Thí dụ:

-Người phung cùỉ lờ lói mà dùng toa thuốc Thánh ấy thì da thịt sẽ lạnh lạng mịn màng.

-Người tham lam ác độc,ích kỷ hại nhơn sẽ trở thành người vị tha,thương người mến vật.

-Người ti tiện,ganh ghét,tị hiềm trở nên hiền nhơn quân tử.

Nói tóm lại toa thuốc kia có thể thay đổi được một con người phàm phu trở thành bậc Thánh thiện hiền đức.

Thế nhưng,trong bất cứ nhóm nào cũng có những người ngoài thân thì lờ lói thúï tha,trong thì ganh ghét tị hiềm,tham lam,ích kỷ,trục lợi cầu danh;có thể nói là phàm phu tục tử.Tôi hỏi họ,các Anh có toa thuốc Thánh trong tay sao không dùng để trở thành những người hiền lương đạo-đức trước để chứng minh cho thiên hạ thấy rằng toa thuốc Thánh trong tay quý vị là chơn thật có công hiệu thật sự.Chừng đó dù quý vị có ẩn cư nơi sơn lâm cùn cốc,hoặc ở góc biển chơn trời,người ta cũng

tìm cầu quý vị. Hơn là quý vị mang cái thân tàn ma dại và một tâm hồn không trong sạch mà đi rao truyền toa thuốc Thánh huyền diệu có ích lợi gì? Nơi nào cũng như nơi nào, không cho tôi được câu trả lời thỏa mãn, trái lại, họ còn làm cho tôi thêm nghi ngờ chán nản vì họ cứ trách móc hết nhóm này đến nhóm khác.

Hôm nay tôi hy vọng ông giải đáp sự thắc mắc của tôi, hay đúng hơn là cho cả giống dân chúng tôi một câu trả lời thỏa đáng ?

Câu trả lời đơn giản nhất và hiệu quả nhất cho các Ông, phải chăng nếu những nhóm người rao truyền toa thuốc Thánh để cứu nhơn độ thế kia phải thực hành trước để được một cơ-thể lành lặn khỏe mạnh với một tâm hồn thánh thiện đạo đức thì quý Ông mới "tin thọ phụng hành" chứ gì?

-Đúng thế ,có thấy mới tin, không thấy không tin.

-Nhìn gương mặt quả quyết của Anh ta, lúc đầu đỏ hừng hừng lần lần trở nên tái nhạt cuối cùng trắng bạch rồi trong suốt, anh ta đã tan biến vào hư không qua tiếng đập cửa của Anh bạn vừa đến để thay ca cho tôi.

Câu chuyện giấc mơ khi đang thức của tôi tới đây chấm dứt. Sở dĩ tôi ghi lại nơi đây để các bậc thiện trí thức cho câu trả lời thỏa đáng, hầu giải tỏa những thắc mắc của những người bản xứ.

Cầu xin quý vị cao minh giải thích hộ giấc mơ khi đang thức của tôi và giải đáp thắc mắc của người vô hình.

Thành kính cảm ơn trước.

Cuối thu San Jose, Cali.

Đạt Thông Dương Văn Ngừa.

TIN TỨC

TIN NGẮN NAM CALI:

Tại các Thánh Thất:

Năm nay, các Thánh Thất vùng Nam Cali đều cử hành **LỄ VIÁ ĐỨC QUYỀN GIÁO-TÔNG** vào ngày 13-10 Kỷ Mão (Thứ bảy 20-11-99) và tổ chức **LỄ KỶ-NIỆM NGÀY KHAI MINH ĐẠI-ĐẠO** 15-10 Kỷ Mão (nhằm ngày 22-11-99).

Riêng tại Thánh Thất Anaheim, vào ngày 13-10 Kỷ Mão, sau khi cử hành lễ viá Đức Quyền Giáo-Tông, Bàn Trị-Sự sở tại đã tổ chức lễ kỷ-niệm ngày Khai Minh Đại-Đạo với gần 80 đồng đạo tham dự.

Tại Thánh-Thất Orange:

Vào ngày thứ bảy 20-11-99 (13-10 Kỷ Mão), hơn 100 đồng đạo đã tham dự **LỄ VIÁ ĐỨC QUYỀN GIÁO-TÔNG**. Sau phần hành lễ, Hiền Tài Nguyễn Văn Xã, Quyền Khâm Châu Châu Đạo California đã đọc tiểu-sử và công nghiệp to tát của Đức Quyền Giáo-Tông đã để lại cho Đạo và cho Đời.

Vào ngày chủ nhật 21-11-99 (nhằm ngày 14-10 Kỷ Mão) sau thời cúng giờ Ngọ, các chức việc Bàn Trị Sự của 3 Hương Đạo thuộc Tộc Đạo San Diego đã minh thệ trước Thiên Bàn và Bàn Thờ Hộ-Pháp dưới sự chứng kiến của Chức-Sắc, chức việc của Châu Đạo Cali và Tộc Đạo Orange và hơn 100 đồng đạo hiện diện.

Vào ngày thứ hai 22-11-99 (nhằm ngày 15-10 Kỷ Mão) Châu Đạo California cũng đã tổ chức **LỄ KỶ-NIỆM NGÀY KHAI MINH ĐẠI-ĐẠO** với sự tham dự của hơn 100 đồng đạo.

CHÂU ĐẠO CALIFORNIA CỨU TRỢ ĐỒNG BÀO NẠN LỤT MIỀN TRUNG

Ngay sau khi nhận được tin bão lụt tại Thừa Thiên Huế, Châu Đạo California đã gửi khẩn cấp về cho Hiền Huỳnh Mai Văn Danh, Chánh Trị-Sư thuộc Thánh Thất Huế, một số tiền là 1000 USD (Một ngàn đôla Mỹ) để mua thực phẩm cứu trợ đồng bào nạn nhân bão lụt. Đồng thời Châu Đạo California bắt đầu mở sổ lục quyên cứu trợ đồng bào nạn lụt miền Trung.

Trước sự thiệt hại lớn lao về nhân mạng và tài sản của đồng bào, đồng đạo đã nhiệt tâm đóng góp vào Ủy Ban Cứu Trợ Nạn Lụt Miền Trung của Châu Đạo. Đặc biệt Hiền Tỷ Lana Nguyễn đã đóng góp Hai ngàn một trăm đôla Mỹ (2100USD) cho Châu Đạo để gửi về Việt Nam mua mùng mền phân phát cho nạn nhân bão lụt.

Ủy Ban Cứu Trợ Nạn Lụt Miền Trung nhận tiền cứu trợ từ nhiều nguồn:

- Đồng đạo đến đóng góp tại Văn-Phòng Châu Đạo.
- Ban Thế Đạo Hải Ngoại và Ban Thế Đạo Nam Cali.
- Các Tộc Đạo Orange, Santa Clara, San Diego.
- Tây-Ninh Đồng Hương Hội.
- Đại-Đạo Thanh-Niên Hội.

Tổng cộng số tiền quyên được là: 10,934 USD

Châu Đạo và ĐĐTINH tham gia

ngày đi bộ được : 22,700 USD

Tổng thu đến ngày 25-12 : 33,634 USD

Châu Đạo đã gửi tiền về Hội Từ Thiện Hoà-Thành để mua phẩm vật cứu trợ chở ra miền Trung phân phối tận tay đồng bào nạn nhân không phân biệt tôn-

giáo.

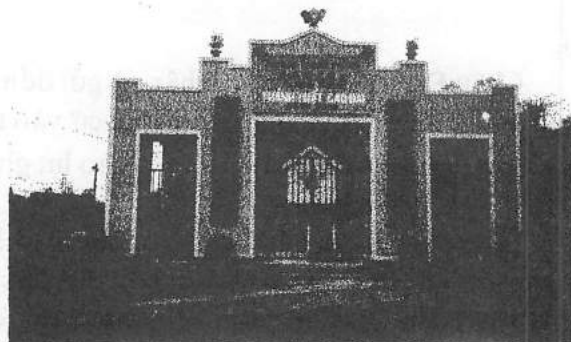
Châu Đạo cũng tiếp tục nhận và gửi tiền về Việt-Nam để Hội Từ Thiện Hòa-Thành căn cứ vào tình hình thực tế của đồng bào nạn nhân tại nơi bão lụt giúp đỡ họ xây dựng lại cuộc sống.

Trong công tác cứu trợ đồng bào nạn lụt miền Trung, chúng tôi ghi nhận sự đóng góp tích cực của các em Thanh-Niên Đại-Đạo. với sự năng động của tuổi trẻ, các em đã dùng những ngày nghỉ cuối tuần để đi rửa xe gây quỹ cứu trợ. Cali mùa đông, trong ngày rửa xe, mưa phùn lất phất, gió lạnh căm căm, các em vẫn hăng say làm việc. Người thì xịt nước, người thì rửa xe, người thì lau xe, không khí thật nhộn nhịp. Đến chiều, các em mang thùng tiền cứu trợ về nộp cho Ủy-Ban Cứu Trợ Nạn Lụt Miền Trung của Châu Đạo. Và kết- quả là Tổng số tiền cứu trợ do rửa xe là 918 USD (Chín trăm mười tám đô-la Mỹ) và các em đã giao hết cho Ủy-Ban.

Ngoài ra, Đại-Đạo Thanh-Niên Hội đã phối hợp cùng 23 đoàn thể trẻ tổ- chức ngày đi bộ cứu trợ đồng bào nạn lụt Miền Trung. Cuộc đi bộ này đã được sự hưởng ứng đông đảo của đồng bào đang sống tại Thủ-Đô Ty Nạn và đã mang lại thành quả rất khả quan.

Chúng tôi rất vui mừng nhận thấy con em của Đạo đã trưởng thành, xứng đáng với sự tin tưởng của những bậc trưởng thượng. Rồi đây, trong những ngày sắp tới, các em sẽ kế thừa, nối gót cha anh trong các sinh- hoạt xã- hội, trong việc duy trì và phát huy truyền thống tốt đẹp của dân tộc và trong việc hoằng dương đạo pháp nơi hải ngoại này.

Xuân Huy

Sinh Hoạt Đạo

từ Thánh Thất Seattle

**Lễ Kỷ-Niệm Ngày Khai Đạo - Lễ Kỷ-Niệm
Đức Quyền Giáo-Tông Thượng Trung Nhựt
- Lễ Kỷ-Niệm Ngài Ca Bảo-Đạo.**

Năm nay Đại lễ Khai-Đạo được Thánh Thất Seattle tổ-chức vào ngày chủ nhật 21-11-99 (nhằm ngày 14-10 Kỷ Mão). Từ hai tuần lễ trước, ngoài việc hoạch định về mặt tổ-chức như phân công nội bộ, phát thư, đăng báo mời đồng đạo, đồng hương và chư đạo tâm đến dự đại lễ, đặc biệt còn có phần chuẩn bị về ẩm thực chay rất chu đáo để mời quý đồng đạo và quý khách từ 10 giờ sáng đến 3 giờ chiều.

Đặc biệt tham dự đại lễ năm nay, ngoài chư đồng đạo, đồng hương và chư đạo tâm ra còn có Ban Trị-Sự Thánh Thất Vancouver (Canada), một đơn-vị hành-chánh đạo bạn gần nhứt của Thánh-Thất Seattle. Thành-phần phái-đoàn gồm có: Hiền huynh Chánh Trị-Sự Đào Minh Ánh, Hiền Huynh Lê Văn Khiêm, Hiền Tỷ Nguyễn Kim Huệ và Hiền Tỷ Phạm Thị Thanh Hùng. Từ 10 giờ sáng, quý huynh tỷ đã đến trong niềm vui tay bắt mặt mừng thăm tình huynh đệ đồng môn. Sự tham dự của phái-đoàn Thánh-Thất Vancouver không những là một sự khích lệ lớn đối với Ban Tổ-Chức mà còn nói lên tình đồng đạo, thể hiện tình huynh đệ gắn bó một nhà

Cùng Chúc Tân Xuân

“Cùng chung một Đạo tức một Cha”.

Về phía mạnh thường quân, có Hiền đệ huỳnh Lân và gia-đình đến dự. Cũng xin nói thêm, Hiền đệ Lân là người hứa giúp vẽ hoạ đồ, lập hồ-sơ xin phép xây cất Thánh Thất Seattle. Ngoài ra còn có sự tham dự của chư vị đạo tâm, thân hữu do đồng đạo mời đến khá đông. Bầu không khí ngày đại lễ thật vui tươi, nhộn nhịp nhưng không kém phần long trọng và trang nghiêm.

Đàn lễ bắt đầu vào thời Ngọ. Vì chánh điện hơi chật nên số người quỳ vào khoảng 20 người và số còn lại thì đứng hầu. Mặc dầu phần nghi lễ chưa thực hiện được trọn vẹn (chỉ có 2 Lễ sĩ, không xướng, không đi chũm Tâm, không nhạc . . .) nhưng đàn cúng cũng thật là trang nghiêm..

Trước khi bái đàn, HH Chánh Trị-Sự Nguyễn văn Sành đứng lên tóm lược lại lịch-sử ngày Khai Đạo và sau đó Hiền Huynh cũng nói đến tiểu-sử và công nghiệp của Đức Quyền Giáo-Tông Thượng Trung Nhật.. Hiền Huynh nhấn mạnh đến đặc điểm Đức Quyền Giáo-Tông là người có đức tin rất mạnh nơi Đức Chí Tôn từ buổi sơ khai. Chỉ trong vòng hai mươi bốn tiếng đồng hồ, Đức

Ngài đã bỏ công danh phú quý, sự nghiệp ngoài đời để phục vụ Đạo. Tuy gặp nhiều khổ đau nhưng Đức Ngài vẫn không nản chí quyết một lòng xā thân phổ độ chúng sanh, phát triển mối Đạo Trời. Theo Đức Hộ-Pháp thì Đức Ngài xứng đáng là vị Tổng Đổ đệ nhất của Đại Đạo.

Đức Ngài qui Tiên vào ngày 13 tháng 10 năm Giáp tuất (19-11-1934), hưởng thọ 59 tuổi.

Kế tiếp Hiền Huynh Chánh Trị-Sự nói về tiểu sử và công nghiệp của Ngài Ca Bảo-Đạo, thật là xúc động vì theo bài thi của Đức Chí-Tôn thì Ngài Ca Minh Chương bị nhốt quả 3 kiếp lại làm một (Ngài và vợ đều bị bệnh, con thì bị bịnh điên). Đây cũng là hồng ân của Đức Chí Tôn đem con cái của Người về cho mau nhân ngày Khai Đạo, sợ ở lâu dưới thế sẽ bị nhiễm trần.

Ngài Ca Bảo-Đạo và Ngài Hiến Đạo là một cặp cơ Phổ Độ. Và nhờ công nghiệp của Ngài, Ngài Ca Bảo-Đạo đã trở về Thiêng Liêng vị vào ngày 19 tháng 10 năm Đinh Mão (13-11-1927) hưởng thọ 78 tuổi.

Sau khi bãi đàn, Hh Chánh Trị-Sự Nguyễn Văn Sành chính thức giới-thiệu Phái-đoàn Thánh Thất Vancouver với đồng đạo hiện diện. Sau đó, thay mặt cho Phái-Đoàn HH CTS Đào Minh Ánh đã phát biểu cảm tưởng là từ lâu Hiền Huynh và đồng đạo ở Vancouver đều ước mong có dịp được thăm viếng chư hiền ở thánh Thất Seattle để có cơ hội trao đổi kinh nghiệm trên đường tu học, đồng thời thực hiện việc liên giao hành đạo, và Phái đoàn rất hân hạnh gặp được quý Huynh Tỷ Đệ Muội trong niềm vui yêu thương, và đã hiệp cùng chư Huynh tỷ cầu nguyện Đức Chí-Tôn, Phật Mẫu và các Đấng Thiêng Liêng ban hồng ân để "Đại-Đạo được Hoàng Khai - Nhân loại thoát khỏi cảnh binh đao nghiệt chương - Đất nước Việt Nam được thanh bình, thịnh vượng, Tự Do Dân Chủ - Hội Thánh sớm phục quyền - Cửu huyền thất tổ được siêu thăng tịnh độ - Vong linh đồng bào chết vì chiến tranh, vì tìm Tự Do, và vì thiên tai bão lụt được siêu thoát." Hiền Huynh CTS Đào Minh Ánh tiếp lời mong rằng từ nay hai Thánh Thất Seattle và Vancouver sẽ mãi mãi gắn bó trên đường phụng sự Đạo nghiệp.

Tiếp theo chương trình là phần thuyết trình của HH Hiền Tài Mai Văn Tím với đề tài "Ý nghĩa cơ tận độ trong Cao-Đài" Hiền huynh đã dẫn chứng những phương-pháp hữu hiệu mà đạo Cao-Đài đã thực hiện cơ tận độ như: Hệ-thống Giáo-Lý, Bộ Pháp Chánh Truyền, Nguyên tắc Trời Người Hiệp Nhất. . . "Hiền Huynh cũng đã nhắc lại lời phê của Đức Hộ-Pháp là Đức Chí-Tôn đã dạy: "Dẫu cho có kẻ nào phạm tội dấy dấy mặt đất, mà khi hấp hối rồi chỉ kêu lấy Danh Ta thì cũngặng siêu thoát". Hiền huynh còn dẫn chứng là đa số các bài kinh Lễ đều nói lên cơ tận độ của Đạo Cao-Đài như các câu:

"Đóng địa ngục mở tấng Thiên,
Khai đường Cực Lạc dẫn miền Tây Phương . .
Chí-Tôn xá tội giải oan,
Thánh Thần Tiên Phật cứu nàn độ vong."

Sau rớt Hiền Huynh HT Mai Văn Tím đọc bức Tâm Thư của Ngài Phối-Sư Thái Thế Thanh và Ngài Thừa Sư Lê Quang Tấn kêu gọi đồng đạo ở hải ngoại cứu trợ đồng bào miền Trung đang bị thiên tai bão lụt.

Kế tiếp là phần lễ Tẩm Thánh cho các cháu bé, rồi đến phần cầu siêu và cúng cứu huyền thất tổ.

Phần cuối cùng là tiệc cơm chay thân mật. Đặc biệt bữa tiệc hôm nay có thực đơn gồm 14 món do quý Hiền Tỷ thợ nấu khéo có tiếng gồm có: Hiền Tỷ Nhan, Hiền Tỷ Quyết ở Cẩm Giang, Hiền Tỷ Danh ở Sài-gòn và đặc biệt có Hiền Tỷ Oanh nguyên là thợ nấu cho "Nhàn Du Khách-Sạn" ở ngoại ô Tòa-Thánh. Đây là một khách-sạn đặc biệt có món ăn Từ Bi và toàn thể nhân-viên phục-vụ khách-sạn đều trường trai.

Trong phần cứu trợ nạn lụt, tổng số tiền quyên góp được tại chỗ lên đến 500 đôla trong đó có 100 đôla của Hiền Huynh Huỳnh Lân đại diện mạnh thường quân người Hoa. Số tiền này sẽ được trao cho Cơ-Quan Truyền Giáo Hải Ngoại để chuyển về Việt-Nam cứu trợ.

(xin xem tiếp trang 102)

NHẮN TIN

1-Úc Châu:

HH HT Triệu : Rất mong nhận được tin tốt lành từ Anh.Chưa nhận được 10 câu giải đáp.

HH Nguyễn Tấn Võ: Mong được tin HH thường xuyên.Xin liên lạc qua Email.Cám ơn HH nhiều.

HH HT Lê Văn Thêm: HH có nhận được sách báo không?Xin email hoặc fax cho biết..Mong tin HH.

HH HT Lê Văn Ngộ: Mong được tin của HH.Xin gửi bài giới thiệu về sách của Hiền huynh.

HH HT Bùi Đông Phương:Cám ơn HH . Đang đọc "Tình Thương Rộng Mở".mong được tin HH thường xuyên.

2-Canada

HDệ Lê Đăng : Thành thật cám ơn sự yểm trợ tinh thần và vật chất của Hiền đệ.mong có ngày gặp nhau để hàn huyên đạo sự.

HH Tri Vương: Mong đặng tin tức của HH.Khi nào có (khoảng 1 tháng nữa), chúng tôi sẽ gửi biểu HH quyển Giải Nghĩa kinh Thiên Đạo và Thế Đạo của HT Nguyễn văn Hồng.Sách dày khoảng 800 trang.

HDệ HT Thọ: Lâu quá không nhận được tin tức gì của Hiền Đệ.Chúng tôi đang xúc tiến các bước kế tiếp để thực hiện kế hoạch "Thế Hệ Kế Thừa".

(Sinh hoạt đạo từ Thánh thất Seattle tiếp theo)

Thấm thoát đã hơn 4 giờ chiều,mọi người lưu luyến từ già ra về.Trong niềm thương yêu giữa tình đồng môn,đồng đạo,quý Huynh Tỷ đã tiễn đưa phái-đoàn Thánh-Thất Vancouver lên đường và trong lòng mọi người đều ước mong sớm có ngày hội ngộ .

Seattle,Noel 1999

Trần Công Bé

3-Hoa-Kỳ:

HT Hoàng và HT Minh,CA: Cảm ơn sự hợp tác của HH và HTỷ.Đang đăng "Tình Người".Riêng quyển "Thử Tìm hiểu Con Đường Thiêng Liêng Hằng Sống" của Đức Hộ-Pháp,cbúng tôi đang xem.

HT Lê văn Năm,CA :Đã nhận "Tìm hiểu Giáo-Lý Đạo Cao-Đài qua Thánh huấn của Đức Chì-Tồn dạy cho người ngoại-quốc"

HH Tam Thanh,CA:Cảm ơn sự đóng góp của HH.Đã nhận cùng học Đạo: "Bí Pháp"

HH Huệ Đăng,Nhật Tân: Đã nhận bài "Trần Trở" Thất Thủ Liên hoàn Vận và Bài họa.

Hỷ Lê Danh,Texas ;Cảm ơn sự ủng hộ của Hiền Tỷ.Sẽ gởi cho HTỷ TSTĐ các số 1,2,3,4.Đang tìm số 1 và số 2 vì các số này hiện tại không còn.

HH Lê văn Đức,CA: Cảm ơn HH.Đã nhận được những bài hát đạo ca của Cao Mặc Niệm.

HH HT Lê Thành Hưng,Texas:Có nhận được đóng góp của HH. Cảm ơn HH. Sẽ thơ cho HH.

Sách Giáo-Lý

Ngài Tiếp Pháp Trương văn Tràng

Quý đồng đạo muốn có quyển Giáo-ly của Ngài Tiếp Pháp Trương văn Tràng,xin cho biết số lượng và liên lạc về địa-chỉ:

Ban Thế Đạo Hải Ngoại
3076 Oakbridge Dr
San Jose , Ca 95121-1716

Chúng tôi sẽ gởi sách đến quý đồng đạo.

Kính thông báo

Ban thế Đạo Hải Ngoại

THÁNH THẮT ORANGE

Vài hình ảnh trong những ngày Lễ Viá, Lễ Kỷ Niệm

THÁNH THẤT ORANGE

Vài hình ảnh trong những ngày Lễ Viá, Lễ Kỷ Niệm

HÌNH ẢNH ĐOÀN CỨ TRỢ NẠN LỤT MIỀN TRUNG ĐỢT I CỦA CHÂU ĐẠO CAO-ĐÀI CALIFORNIA VÀ HỘI TỪ THIỆN HOÀ THÀNH TÂY NINH TỪ 10 ĐẾN 20-11-99.

ĐOÀN CỨ TRỢ CHUẨN BỊ LÊN ĐƯỜNG

★ GIÁO HỮU THÁI-BAN-THANH , KHÂM CHÂU ĐẠO THỪA -THIÊN
TIẾP ĐOÀN TỬ THIÊN VÀ KHAI MẠC NGAY PHIÊN HỌP LẬP KẾ
HOẠCH CỨ TRỢ TRỰC TIẾP BÀ CON NẠN NHÂN LŨ LỤT TẠI
HUẾ .

LỄ SANH NGỌC- BÉ- THANH ĐẠI DIỆN ĐOÀN
CỨU TRỢ PHÁT BIỂU TẠI ĐIỂM PHÁT QUÀ .

ĐIỂM PHÁT QUÀ THỨ HAI TẠI HUẾ

ĐOÀN CỨ TRỢ ĐẾN THÀNH THẮT ĐẠI LỘC
-ĐÀ-NẴNG

PHÁT QUÀ CỨ TRỢ TRỰC TIẾP TẠI ĐÀ NẴNG

XUỐNG HÀNG TRẠM ĐẦU TIÊN TẠI ĐÀ-NẴNG

PHÁT QUÀ CỨU TRỢ TRỰC TIẾP TẠI ĐÀ-NẴNG

Ban Thế Đạo
Ban Quản-Nhiệm Hải Ngoại

Báo Cáo Tài-Chánh

(Từ ngày 27 tháng 10 đến ngày 31 tháng 12 năm 1999)

I-PHẦN THU

06-11-99	1-Nguyễn văn Hai ,Wichita,KS	10.00
	2-Nguyễn văn Năng,San jose,CA	20.00
	3-HT Nguyễn Phước Đức,Sacto,CA	30.00
	4-HT Nguyễn Đắc Thi,Taylors,SC	50.00
	5-HT Nguyễn Ngọc Dũ,San Jose,CA	
	Niên liễm 1999,2000	120.00
8-11-99	6-HT Lê văn Thiện, PA	20.00
	7-HT Lâm Hoàng Minh,Houston,TX	
	Niên liễm 1999	60.00
	Ứng hộ TSTD	40.00
	8-Dương quang Lên,Oakland,CA	20.00
18-11-99	9-Nguyễn Ngọc Sơn,San Jose,CA	20.00
	10-Trần văn Phước,San Jose,CA	20.00
	11-Dương Thị Huỳnh,San Jose,CA	20.00
20-11-99	12-Lưu Hữu Hạnh ,San Jose,CA	10.00
	13-QĐT Nguyễn Cao-Minh,San Jose,CA	20.00
	14-HT Trần văn Hữu, Oceanside,CA	20.00
23-11-99	15-HT Cao Văn Bảy,Lawrenceville ,GA	30.00
	16-Trần văn Tấnh,Atlanta,GA	20.00
	17-Hồ văn Thôi,SanFrancisco,CA	20.00
	18-Nguyễn Vạn Năng,San Jose,CA	20.00
	19-Nguyễn Thế Lộc,San Jose,CA	10.00

	20-Hồ Văn Dẫn,Garden Grove,CA	10.00
	21-Lê Tấn Bạch,Norwalk,CA	30.00
	22-HT Phan Văn Rắc,Marrero,LA	30.00
	23-Sandy Dental PC	
	BS Nha khoa Trần Minh Khiết	
	1672 Mac Kee Rd,San jose ,CA	200.00
	24-T&N Dental Care,Inc	
	Nguyễn Hữu Tường DDS và Tô Mỹ	
	Huệ DDS,125 N.Jackson ,Suite 104,SJ	200.00
24-11-99	25-Lê Thành Trường,Bellflower,CA	30.00
	26-Danny Nguyen,Veredale,WA	20.00
	27-Lê Ngọc Huệ,San Diego,CA	20.00
	28-Lê Văn Tiến,San Diego,CA	5.00
	29-Nguyễn Thọ Chân,Montebello,CA	50.00
25-11-99	30-Xương Trần,Camden,NJ	20.00
	31-Nguyễn Văn Phú,San Diego,CA	20.00
	32-Tri Vương,Ontario,Canada 60USCan	39.12
	33-Nguyễn Thị Qui,Stanton,CA	20.00
	34-Nguyễn Văn Hải,Garden Grove,CA	30.00
	35-Lưu Quốc Minh,New Port Richey,FL	20.00
	36-Nguyễn .Qg .Trạch,College Park,GA	50.00
	37-CTS Lê Thị Thao,Garden Grove,CA	10.00
	38-Trần văn Nhiều,Anaheim,CA	10.00
	39-HT Trần Huyền Quang,Marrero,LA	15.00
	40-HT Lê Văn Khiêm,Burnaby,Canada	20.00
29-11-99	41-HT Triệu Thị Hương,Canada	
	50 đó Canada	32.60
	42-Nguyễn An Hồng,Kettering,OH	20.00
	43-CTS Nguyễn Văn Hương, GA	20.00
	44-CTS Nguyễn Văn Hai,Wichita,KS	10.00
30-11-99	45-Nguyễn T.Khanh&Trịnh T Liêng	
	San Jose , CA	20.00

1-12-99	46-HT Hồ Văn Hoàng & HT Nguyễn Kim Minh, Anaheim, CA	20.00
	47- Nguyễn Ngọc Tiên, Garden Grove, CA	20.00
	48-HT Nguyễn Đắc Thi, Taylors, SC	40.00
5-12-99	49-Trần Đức Nhuận, San Jose, CA	10.00
	50-San Jose Complete Auto Repair, Painting & Body Work	
	60 Stockton Ave, San Jose, CA	200.00
7-12-99-	51-Phạm Hùng Sơn, Tucker, GA	30.00
	52-Phạm Minh Châu, Garland, TX	50.00
	53-Trần Đức Trọng và Nguyễn Thị Mot Minh, Forest Park, GA	20.00
	54-Đỗ Danh Dự, San Jose, CA	20.00
08-12-99	55-Lê Thanh Tân, Fontana, CA	20.00
11-12-99	56- Nguyễn Ngọc Sương, Garden city, KS	50.00
12-12-99	57- Nguyễn Văn Qui, San Jose, CA	20.00
13-12-99	58-LS La Văn Lực, Seattle, WA	30.00
	59- Nguyễn Tấn Đạt, San Diego, CA	10.00
14-12-99	60- Nguyễn Văn Thừa, San Jose, CA	20.00
	61-HT Phan Kỳ Niệm, Stanton, CA	10.00
	62-Lê Văn Hiếu, Westminster, CA	10.00
16-12-99	63-HT Ngô Văn Vội, Austin, TX	20.00
	64-Thanh Ogady, Casselberry, FL	30.00
	65-HT Bùi Đông Phương, QLD, Úc	30.46
	50đó Úc	
20-12-99	66- Võ Văn Đình, Garden Grove, CA	20.00
22-12-99	67 Nguyễn Minh Triết, Sacto, CA	30.00
	68- Nguyễn Thị Đẹp, Milpitas, CA	10.00
27-12-99	69-Lê Danh, Arlington, TX	50.00
	70-Tri Vương, Ontario, Canada	60đó Can 39.31
	71- Nguyễn Thị Tư Bé, Garden Grove, CA	20.00
	72-Thánh Thất Seattle, WA	30.00
	73-TS Nguyễn Thị Lo, TT Seattle, WA	10.00

	74-PTS Trần Văn An, TT Seattle, WA	20.00
	75-Trần Công Bé, TT Seattle, WA	20.00
	76-HT Mai văn Tim, Seattle, WA	20.00
30-12-99	77-Hồ Chánh Trực, Garden Grove, CA	20.00
	78-Đổng Nguyễn, Valinda, CA	20.00
	79-Nguyễn Văn Ba, Canada, 30 đđ Can.	19.50
	80-Võ Đăng Vui, Canada, 20đđ Can.	13.00
	81-Võ Thành Tuấn, Canada, 30đđ Can.	19.50
	83-Nguyễn Bá Tràng, Garden Grove, CA	20.00
	84-Nguyễn văn Luận, Stanton, CA	20.00
	85-Huỳnh Xuân Huy, Toronto, Canada	20.00

Cộng :2613,49

Danh Sách Đồng Đạo ủng hộ ấn tống quyển Giáo-Lý của Ngài Tiếp Pháp Trương văn Tràng

1-	Lưu Quốc Minh New Port Richey, FL	45.00
2-	HT Nguyễn Đắc Thi, Taylors, South Caroline	50.00
3-	HT Nguyễn văn Cầu và gia-đình, SJ , CA	100.00
4-	HT Nguyễn Ngọc Dũ và gia-đình, SJ, CA	20.00
5-	HT Nguyễn Đăng Khích &Huỳnh Thị Huệ San Jose, CA	60.00
6-	Htý Hồ Thị Dậm, San Jose, CA	60.00
7-	Nguyễn văn Qui, San Jose, CA	50.00
8-	PTS Đặng Thu Hà, Thánh Thất Seattle, WA	40.00
9-	TS Lâm Nguyên, Thánh Thất Seattle, WA	30.00
10-	Phạm Chiêu, Thánh Thất Seattle, WA	30.00
11-	TS Lê Thị Lo, Thánh Thất Seattle, WA	40.00
12-	CTS Nguyễn Văn Sành, Thánh Thất Seattle, WA	10.00
13-	PTS Trần văn An, Thánh Thất Seattle, WA	30.00

14-Phạm Thị Lệ, Thánh thất Seattle, WA	10.00
15-HT Mai Văn Tim, Bellevue, WA	30.00
Tộc Đạo San Diego:	
13-Hương linh Ông Lê Văn Tất	50.00
14-Hương linh Bà Trần Thị Sâm	50.00
15-Cửu Huyền Thất Tổ Ô.B Lê Quang Giai	60.00
16-Ô.B.Lê Quang Giai và các con	100.00
17-Cháu Tống Lê Anh Đào	20.00
18-Cháu Kristine Nguyễn	20.00
19-Gia-đình HT Nguyễn Trung Đạo	50.00

TỔNG CỘNG : 955.00

Tổng cộng tiền công quả ấn tống quyển Giáo-Lý của Ngài Tiếp-Pháp Trương Văn Tràng là: USD 955.00 (Chín trăm năm mươi lăm đô la Mỹ).

**Danh sách đồng đạo ủng hộ ấn tống quyển
Thiên Đạo của Ngài Bảo-Pháp Nguyễn Trung
Hậu.**

1-PTS Đặng Thu Hà, TT Seattle, WA	30.00
2-TS Lê Thị Lo, TT Seattle, WA	30.00
3- Trịnh Thị Nhan, TT Seattle, WA	10.00
4- Lâm Văn Cai, TT Seattle, WA	30.00
5-Nguyễn Thị Mai, Tt Seattle, WA	30.00
6-Trần Công Bé, TT Seattle, WA	20.00
7-CTS Trịnh Thị Yên, TT Seattle, WA	30.00
8- Nguyễn Thị Hai, TT Seattle, WA	20.00
9- HT Mai Văn Tim, Bellevue, WA	20.00
	220.00

Tính đến ngày 31-12-99 tiền công quả đóng góp ấn tống

Quyển Thiên Đạo của Ngài Bảo-Pháp Nguyễn Trung Hậu
là: USD 220.00 (Hai trăm hai mươi đôla Mỹ)

Tổng công tiền thu từ ngày 27-10-1999 đến ngày 31-12-1999 bao gồm tiền đóng niên liêm, tiền ủng hộ Tập-San Thế Đạo, tiền công quả in quyển Thiên Đạo, quyển Giáo-Lý là:

$\$2613.49 + \$955.00 + \$220.00 = \$3788.49$ (Ba ngàn bảy trăm tám mươi tám đôla bốn mươi chín xu)

II- PHẦN CHI

- 1-Tiền in TSTD số 6 : \$ 1082.50
2-Tiền gởi TSTD (tem): \$ 786.79
3-Cứu trợ nạn lụt Miền Trung VN: \$ 200.00

Cộng : \$ 2069.29

Như vậy tiền tồn quỹ là:

Tiền tồn kỳ trước: \$3413.11 + Tiền thu kỳ này \$3788.49

-Chi \$2069.29 = \$5132.31

(Năm ngàn một trăm ba mươi hai đôla ba mươi mốt xu.)

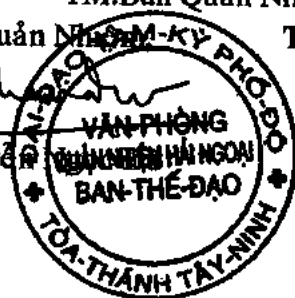
San jose, ngày 10 tháng 01 năm 2000

TM. Ban Quản Nhiệm Hải Ngoại

Tổng Quản Nhiệm M-KY PHO-DO Trưởng Nhiệm Thanh Sát

HT Nguyễn

HT Nguyễn Đăng Kích

BÁO CÁO TÀI-CHÁNH(Phần Thu)

(Từ ngày 01-01-2000 đến ngày 15-01-2000)

Ứng hộ Tập-San Thế Đạo:

10-01-00	1-Ô.B.Lê Quang Giai, San Diego, CA	25.00
	2-HT Nguyễn Trung Đạo, San Diego, CA	20.00
13-01-00	3-HT Lâm San Hà, Houston, TX	30.00
	4- PTS Lê Đăng, Toronto, Canada	
	300đ6 Canada.	196.56
	5-Tây-Ninh Đồng Hương Hội	
	(Hội-Trưởng Nguyễn Lý Sáng, Fountain Valley, CA)	50.00

Công quả in quyển Giáo-Lý của Ngài Tiếp

Pháp Trương Văn Tràng :

1-QĐT Nguyễn Cao Minh, San Jose, CA	20.00
2-CTS Nguyễn Văn Rài, San Jose, CA	50.00
3-Nguyễn Thiện Tước & Nguyễn Thị Đẹp, Milpitas, CA	30.00
4-Nguyễn Thị Thiên Thanh, Milpitas, CA	20.00
5-Nguyễn Thiên Trinh, Milpitas, CA	20.00
6-Nguyễn Thiện Thành, Milpitas, CA	10.00
7-Tiến Nguyễn, Beaverton, OR	50.00
8-HT Phan Văn Rắc, Marrero, LA	10.00
9-Thái Hữu Nghĩa, Marrero, LA	10.00
10-Dương Văn Ngừa, San Jose, CA	40.00
11-Nguyễn Thành Bá & Phạm Thị Thanh Tâm Austria	30.00

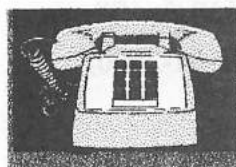
Cộng: USD 611.56

Tổng cộng số tiền hiện tiền tại quỹ tính đến ngày 15-01-2000
là: USD 5132.31 + USD 611.56 = USD 5743.87 (Năm ngàn bảy trăm
bốn mươi ba đô la tám mươi bảy xu)

San Jose, ngày 15-01-2000

Thế Đạo Hải Ngoại

Việc Liên Lạc với Ban Quản Nhiệm Hải Ngoại/ BTĐ, Tập-San Thế Đạo và Ban Quản Nhiệm Nam Cali

Để việc liên lạc với Ban Quản-Nhiệm Hải Ngoại/Ban Thế Đạo, Ban Quản Nhiệm Nam Cali và Tập-San Thế Đạo được dễ dàng và nhanh chóng, xin quý hiền Huynh, Hiền Tỷ liên lạc theo những cách như sau:

1-Liên Lạc với Ban Quản-Nhiệm Hải Ngoại:

1.1 *Địa-chỉ*: 3076 Oakbridge Dr, San Jose , CA 95121.

1.2 *Tổng Quản-Nhiệm* :HT Nguyễn Ngọc Dũ,
Phone&Fax # 408-238-6547, Email : dutani@juno.com

1.3 *Đệ 1 Phó Tổng Quản Nhiệm* : HT Nguyễn Văn Cầu.
Phone&Fax # 408-262-4209, Email : nguyencau@hotmail.com

1.4 *Đệ 2 Phó Tổng Quản Nhiệm* :HT Mai Văn Tâm
Phone#425-957-9486, Fax# 917-677-6787 .Email : TIMMAI@juno.com

2-Liên lạc với Tập-San Thế Đạo :

Tập-San Thế Đạo, 3076 Oakbridge Dr , San Jose , CA 95121

Liên Lạc với Đại-Diện Tập-San Thế Đạo tại Nam Cali:

HH Huỳnh Mãng, Phone# 714-539-8051

3-Liên lạc với Đại-Diện Ban Quản-Nhiệm Hải Ngoại :

3.1 *Liên lạc với Đại-Diện Ban Quản-Nhiệm Hải Ngoại tại Bắc Cali:* HT Nguyễn Đăng Kích,

Phone # 408-924-0763, Email: tonguyen@hotmail.com

3.2 *Liên lạc với Đại-Diện Ban Quản-Nhiệm Hải Ngoại tại*

Texas:

HT Lâm Hoàng Minh, Phone # 281-575-0277

**3.3 Liên lạc với Đại-Diện Ban Quản-Nhiệm Hải Ngoại
tại Miền Đông và Đông Nam Hoa-Kỳ:**

HT Nguyễn Thừa Long, Điện thoại# (504) 831-3152 (ban ngày).

4-Yểm trợ Tài-Chánh

Mọi việc yểm trợ tài-chánh xin vui lòng gửi về:

Ban Quản-Nhiệm Hải Ngoại, 3076 Oakbridge Dr, San Jose, CA
95121.

Chi-phiếu/hoặc money order xin để tên người nhận là Ban Thế
Đạo Hải Ngoại. Nơi Memo xin để niên liễm/hoặc ủng hộ BQNH/hoặc
ủng hộ Tập-San Thế Đạo.

5-Việc Liên Lạc với Ban Quản-Nhiệm Nam Cali.

5-1 Địa-chỉ: Ban Quản-Nhiệm Nam Cali
14072 Chesnut St, Westminster, CA 92683, Phone# 714-891-9304.

5-2 Tổng Quản-Nhiệm ;

HT Bùi Văn Nho, Phone & Fax # 909-687-0962

5.3 Đệ 1 Phó Tổng Quản-Nhiệm :

HT Trần Văn Thơm, Phone # 714-895-7358.

5.4 Đệ 2 Phó Tổng Quản-Nhiệm :

HT Phạm Văn Cờ, Phone # 714-557-3607.

5.6 Yểm trợ tài chánh:

Check hoặc money order xin gửi về:

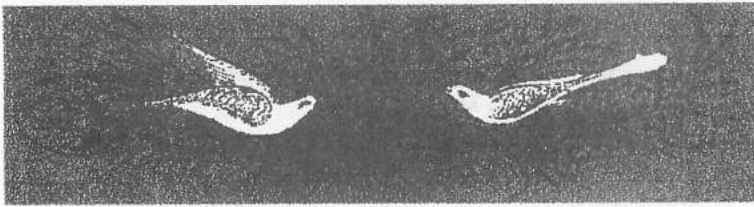
HH Hùng Trần, 14141 Erin Road, Garden Grove, CA 92844

Memo xin để: Ban Quản-Nhiệm Nam Cali.

Nhiệm-vụ Ban Thế Đạo là tuân
Thế Luật của Đạo, đem công sức và
Giáo-lý hướng dẫn nhưn sanh trở về
nguồn cội Đạo, tô điểm cho nền Đạo
mỗi ngày một thêm huy hoàng.

Nội Luật Ban Thế Đạo

CHÚC MỪNG

Nhận được hồng thiệp của Hiền Tỷ và Hiền
Huynh Hiền Tài Lâm Hoàng Minh, Đại-Diện Ban
Quản-Nhiệm Hải-Ngoại /Ban Thế Đạo tại Texas
báo tin lễ thành hôn của trưởng nam là:

LÂM HOÀNG DŨNG

đẹp duyên cùng thứ nữ của Bà Nguyễn Thị Lợi tại
Fort Worth, Texas, là :

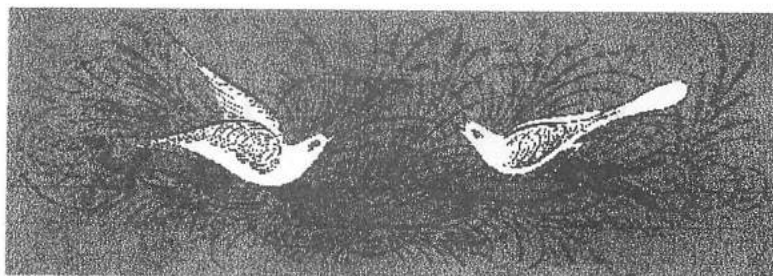
NGUYỄN THỊ THÚY NGÀ

Hôn lễ được cử hành tại Thánh-Thất và Điện Thờ
Phật Mẫu Mountain View, Dallas, Texas vào lúc
10.30 giờ sáng ngày thứ bảy 18 tháng 12 năm 1999
(nhằm ngày 11 tháng 11 năm Kỷ Mão)

Xin thành thật chung vui cùng gia-đình Hiền Huynh
Lâm Hoàng Minh và chúc Cô Dâu Chú Rể:

TRĂM NĂM HẠNH - PHÚC

Ban Quản-Nhiệm Hải Ngoại / Ban Thế Đạo
Ban Quản-Nhiệm Nam California.

CHÚC MỪNG

Nhận được hồng thiệp của Hiền Tỷ Lê Thị Uyên & Hiền Huỳnh Nguyễn Thành Cứ báo tin lễ vu quy của ái nữ là:

Eva NGUYỄN LÊ THANH-NHÀN

sánh duyên cùng thứ nam của Ông Bà Nguyễn
văn Hương (Chula Vista, CA) là:

Michael NGUYỄN HỒNG NGỌC

Hôn lễ sẽ cử hành vào lúc 11.30 ngày thứ bảy 27
tháng 11 năm 1999 (nhằm ngày 20 tháng 10 năm
Kỷ Mão) tại St. Pius X Church ,Chula Vista, CA.

Xin thành thật chung vui cùng Hiền Tỷ, Hiền
Huỳnh và chúc Cô Dâu Chú Rể :

TRĂM NĂM HẠNH-PHÚC

Hiền Tài Phan văn Rắc Louisiana và
một số cựu sinh Đạo-Đức Học Đường và Lê Văn Trung

PHÂN ƯU

Nhận được tin buồn:

TRÌNH MINH INH

qui vị lúc 18.40 giờ ngày 07 tháng 01 năm 2000
(nhằm ngày mùng 1 tháng 12 năm Kỷ Mão) tại
Atlanta, Georgia.

Thọ 59 tuổi

Chúng tôi xin thành kính phân ưu cùng Hiền Tỷ
Trình Minh Inh và tang quyến.

Xin thành tâm cầu nguyện Hai Đấng Phụ Mẫu
Vạn Linh và các Đấng Thiêng Liêng độ rỗi linh-
hồn Hiền Huynh Trình Minh Inh sớm được trở về
nơi cõi Thiêng Liêng Hằng Sống.

Thành kính phân ưu.

Ban Thế Đạo Hải Ngoại-Châu Đạo California
Ban Thế Đạo Nam California,
Tập-San Thế Đạo
Đại-Đạo Thanh-Niên Hội (Tỉnh Hội
California),
Tây-Ninh Đồng Hương Hội,
Cựu-Sinh Đạo-Đức Học Đường
và Lê Văn Trung.

PHÂN ƯU

Nhận được tin buồn:

HH LẠI VĂN ÚT

quy vị vào lúc 19.30 giờ ngày 14 tháng 12 năm 199 (nhằm ngày 7 tháng 11 năm Kỷ Mão) tại Thánh Địa Tây-Ninh

Hưởng thọ 67 tuổi

Xin thành kính phân ưu cùng Hiền Tỷ Lại Văn Út và tang quyến.

Xin thành tâm cầu nguyện Hai Đấng Phụ Mẫu Vạn Linh và các Đấng Thiêng Liêng độ rỗi linh hồn Lại Văn Út sớm được trở về nơi cõi Thiêng Liêng Hằng Sống.

Thành kính phân ưu.

Ban Thế Đạo Hải Ngoại-Châu Đạo California
Ban Thế Đạo Nam California,
Tập-San Thế Đạo
Đại-Đạo Thanh-Niên Hội (Tỉnh Hội
California),
Tây-Ninh Đồng Hương Hội,
Cựu-Sinh Đạo-Đức Học Đường
và Lê Văn Trung.

PHÂN ƯU

Được tin buồn Nhạc phụ của Hiền Huynh Phó Trị-Sự Nguyễn Thành Công và là Thân phụ của Hiền Tỷ Đặng Thị Nghiệp, ngụ số 4715 City view Dr, Forest Park, GA 30279 là:

Cụ Ông ĐẶNG VĂN BỘ

Qui vị lúc 12 giờ trưa ngày 13 tháng 10 năm Kỷ Mão (nhằm ngày 20 tháng 11 năm 1999 dương lịch) tại Xóm Đạo Văn Thủ thuộc huyện Thủ Thừa tỉnh Long-An, Việt-Nam.

Hưởng thọ 86 tuổi.

Bàn Trị-Sự và đồng đạo Atlanta xin thành kính phân ưu cùng gia-đình Hiền Huynh Phó Trị-Sự Nguyễn Thành Công, Hiền Tỷ Đặng Thị Nghiệp và tang quyến ,

Xin thành tâm cầu nguyện Hai Đấng Phụ Mẫu Vạn Linh và các Đấng Thiêng Liêng độ rỗi linh-hồn cụ Đặng Văn Bộ được an nhàn nơi cõi Thiêng Liêng Hằng Sống.

Atlanta, ngày 05 tháng 12 năm 1999,
TM. Bàn Trị Sự và đồng đạo Atlanta.

Chánh Trị-Sự,
Nguyễn Văn Hưởng

PHÂN ƯU

Chúng tôi vô cùng xúc động khi được tin:
Hiên phu của Hiền Tỷ Phạm Thị Bạch ngụ tại 6532
Fleming Rd, Morrow ,GA 30260 là

HH LÊ QUANG ĐẮT

qui vị vào lúc 10 giờ sáng ngày 14 tháng 09 năm
Kỷ Mão (nhằm ngày 22-10-1999 dương lịch)

Hưởng thọ 51 tuổi

Bàn Trị-Sự và đồng đạo Atlanta,GA xin thành kính
phân ưu cùng gia-đình Hiền Tỷ Phạm Thị Bạch và
xin thành tâm cầu nguyện Hai Đấng Phụ Mẫu Vạn
Linh,các Đấng Thiêng Liêng hộ trì linh-hồn Hiền
Huynh Lê Quang Đắt được an nhàn nơi cõi Thiêng
Liêng Hằng Sống.

Thành kính phân ưu.

Atlanta,ngày 30 tháng 10 năm 1999
TM.Bàn Trị-Sự và đồng đạo Atlanta,
Chánh Trị-Sự,
Nguyễn Văn Hưởng.

Chuyện xã-hội:

TÌNH NGƯỜI

Của Minh Hoàng

Lời tòa soạn; Tập-San Thế Đạo vừa nhận được truyện **TÌNH NGƯỜI**, một truyện tình cảm xã-hội của Minh Hoàng, một đồng đạo và cũng là độc giả thường xuyên của TSTD.

Tập-San Thế Đạo xin đăng truyện này để giới-thiệu cùng quý đồng đạo và thân hữu và rất mong được nhận nhiều truyện khác từ khắp mọi nơi gửi về.

Trân trọng giới-thiệu.

TSTD

Quan vừa mở lồng bàn đẩy thức ăn ra đã trợn mắt, hần học gắt:

- Ờ, Te.

Te đang cặm cụi lau tủ thờ, nghe kêu giạt bán người, ấp úng trả lời.

- Dạ dạ...cậu Hai!

- Dạ dạ cái con khỉ, ai nấu cháo cho tao đây?

- Dạ dạ...con!

- Ờ, lại biểu, mày là một đứa ở tại sao mày dám sửa đổi thức ăn của tao? Tao bảo, hể nấu cháo gà cho tao là phải lột da bỏ đi, mày dám cãi lời, nấu như vậy để cho chó nó ăn à?

Nói vừa dứt câu Quan tát trái 1 cái thẳng cánh vào mặt khiến Te té nhào xuống đất, Quan đứng dậy bồi thêm 2 đá làm Te lăn tròn đụng đầu vào chân bàn máu tuôn xối xả, Te là người không sao đứng dậy nổi..!

- Bộ mày nằm vạ tao đó hả con khốn?

Vừa nói Quan đưa chân lên cao định giẫm lên người Te! Bản năng sinh tồn 2 tay bụm lấy đầu, gom hết tàn lực lăn ra xa rồi lồm cồm bò dậy, nhưng vì thân hình còm

cõi yếu đuối nên té nhào trở xuống, không gượng đứng dậy nổi nữa! Thấy vậy Quan hơi lúng túng nhưng vẫn hùng hổ kêu to:

- Thằng Đực đâu rồi?

Đực này giờ đứng phía ngoài cạnh cửa đã nghe và hiểu mọi việc, khi nghe kêu tên lật đật chạy dang ra xa xa:

- Dạ!

- Vào bảo

Đực rón rén bước vào:

- Dạ, cậu Hai?

- Mày đem nổi cháo gà này cho con Lu Lu của tao nó ăn, và tao dặn lần chót nhớ kỹ, Không đứa nào “bớt xén, cò què cọt quẹt” gì của nó là tao đập chết đừng có trách tao!

- Dạ không dám cậu Hai, để tôi đem đi.

- Khoan đã, còn nữa, mày lôi con nhỏ này ra ngoài cho khuất mắt!

- Dạ

Đực vội xóc Te lên vừa đi vừa thì thầm trong miệng: “xin Trời Phật thương cứu giúp cho mày! Cũng kiếp người sao khổn khổ thế này..!” trong Đực, hừng hực trào dâng một nỗi niềm đắng cay chua xót, cho Te, cho mình và cho những người nghèo phải chịu đọa đày nhiều khổ lụy!. Đực đặt Te ngồi dựa trụ cột dưới hiên chuẩn bò, hỏi nhỏ nhỏ:

- Te à, Te, hũ muối để đâu?

Te lơ dờ mở mắt gượng gượng thều thào âm thanh đứt quãng:

- Chi.. vậy.. anh?

- Lấy một ít cầm máu chớ chi!

- Ày, bà cả biết được là chết cả lũ, không dám đâu anh!

- Thầy kệ, chỉ đi.

- Trên nóc tủ đồ ăn, góc bên trái, nhưng em sợ lắm anh Đực ơi!

- Suyt!

Đực vào bưng nổi cháo gà ra để trên thềm nhà:

- "Lu Lu mày ăn đi, mày là một con chó mà còn sướng hơn chúng tao..!" rồi một tiếng thở dài náo nức, hàm chứa nhiều ý nghĩa cuộc đời lắm nhiều khe trắc ẩn trong kiếp phù sinh!

- Ráng chịu đau nghe Te,

Te he hé mắt, gật đầu nhưng có vẻ yếu lắm, Đực cầm miếng vải rách, quậy quậy trong cái đĩa bể có chút muối trắng dầm nước rồi lau nhẹ vòng quanh chỗ bị tét trên đầu của Te, khi muối thấm quá rát, Te chịu không nổi, run khắp cả người, kêu "ái" rồi ngất lịm đi! Đực điên hồn, nhưng vẫn tiếp tục cố cầm máu, mà máu vẫn dầm dề, Đực biết làm như vậy Te bị đau xót lắm, rất tiếc Đực cũng không biết phải làm sao hơn, tay chậm thắm liên tục, miệng khẩn vái liên hồi, Đực xin Bề Trên, những vị khuất mặt, khuất mày nhờ tới đâu vái tới đó xin cứu giúp cho Te..!

XX XX XX

Ông Bà cả đi công việc vừa về đến nhà thấy vẻ mặt Quan hằm hằm cau có..!

- Cái gì vậy Quan? Con ăn cháo chưa? Sao ngồi thờ lừ vậy?

- An, ăn, ăn cái gì mà ăn?

- Tại sao vậy? Mấy bữa nay, má thấy con thức khuya dậy sớm, lo học hành, ăn bánh mì sữa hoài má sợ con ngán nên biểu con Te bắt gà làm thịt nấu cháo cho con, bộ nó không làm sao?

- Quan phụng phịu - Có, cho chó ăn rồi!

- Sao vậy?

- Da không, làm sao mà ăn?

- Má biết con không thích ăn da, nhưng hôm rày con gầy quá, Ba nói sợ con thiếu chất mỡ, nên tao mới bảo nó đừng lột da như mọi lần, để nấu cháo cho béo, khi ăn

nếu con không ăn da thì cứ bỏ nó đi!

-Thôi thôi, tôi nuốt không nổi, chán quá và đập cho nó một trận nên thân rồi!

Nói xong Quan đứng bật dậy, bỏ vào phòng đóng sầm cửa lại, bà cả vội nói với theo:

- Con ăn đỡ bánh mì sữa nghe.

Ông cả nãy giờ lặng thinh mặc dầu ông biết vợ con mình sai, nhưng ông đã từng quen những sự việc tương tự như thế nên ông bỏ đi ra ngoài, không quan tâm gì mấy, khi ra đến hành lang ông thấy con Lu Lu nằm bẹp trên nền gạch tàu ngoạm xương, trước mõm còn nguyên nổi cháo, đằng xa dưới bậc thềm Te lơ dờ ngược lên nhìn con chó đang ăn có vẻ thèm thuồng lắm! trong khi Đực vẫn lui cui lau chùi vết thương cho Te, chợt thấy Ông Cả vội vàng đứng bật dậy cúi đầu làm thinh!

Ông Cả lặng lẽ từ từ bước xuống các bậc thềm đi lần đến chỗ Te đang ngồi dựa trụ cổng chuồng bò, làm Te sợ co rúm người lại, nhưng ông chỉ nhìn vết thương trên đầu Te, rồi liếc nhìn đầu các ngón tay còn in đậm trên gò má xương xẩu của Te, Ông vừa xây lưng vừa nói:

- Tao phá lệ một lần, cháo trong nồi còn nhiều, chó nó ăn không hết đâu, cho mỗi đứa một chén!

Đực bưng nồi cháo trút ra 2 chén đầy, con Lu Lu nhìn chăm chập theo dõi từng động tác của Đực, khi Đực đặt nồi cháo xuống sàn gạch, thấy còn cái đùi gà loang loáng dưới mặt cháo, liền thò tay vào nồi lấy đùi gà ra, Lu Lu gừ một tiếng xốc tới ngoạm cổ tay Đực, Đực hoảng hồn giật mạnh tay ra tủy máu đã chảy nhưng vẫn còn giữ được cái đùi gà! Đực xem như không có việc gì xảy ra, bưng đĩa cho Te một chén còn mình một chén, Te được chén cháo quên cả sự đau đớn, hai tay run run bưng húp lấy húp để như chưa bao giờ được ăn ngon như vậy! Đực cũng chẳng hơn gì, chén cháo đã cạn sạch,

còn liếm môi liếm mép, liếm luôn đáy chén vẫn còn thêm thưởng nước tiếc! An được chén cháo Te dần dần lấy lại chút ít sức lực:

- Sao anh Đức không ăn đùi gà đi?

- Mày ăn đi, để cho mày đó.

- Không, anh ăn đi, chó cắn anh còn chảy máu kia!

Mãi say sưa hương vị ngọt ngào chén cháo mà Đức quên khuấy đi vết thương chó cắn, giờ nghe Te nhắc mới sức nhớ, liền lấy miếng vải chấm chấm vào đĩa muối chậm chậm lên vết thương của mình!

- Em nghe má nói, người ta bị chó cắn phải lấy dao phay xát ớt liếc qua liếc lại chỗ vết thương mới rút nọc độc ra được!

- À hé, để tao làm, mày ăn đùi gà này đi, mày gầy ốm lắm đó!

- Không, em không ăn đâu, chó cắn đau lắm anh ăn để lấy sức lại!

- Thôi được, không nhường nữa để tao cắn một miếng rồi mày ăn đi vậy..!

XX XX XX

Gà vừa gáy canh tư ông bà Dân đã sẵn sàng ra ruộng, bà Dân:

- Lành à, Lành...dậy đi con, ở nhà nấu cơm hốt gạo in ít, bóp cơm cháy trộn cơm nguội đổ vô hấp lại, đấm và nướng muối ớt nghe con, con ăn xong đỡ ra cho ba với má rồi con đi học luôn, có nghe không con?

- Dạ, con nghe rồi má.

Qua bao trào ly loạn, Lê Triều Nguyễn Chúa, giặc Hồ Quý Ly...nhiều người thay tên đổi họ, không biết vì lý do nào mà gia đình ông bà Dân tha phương cầu thực, phiêu bạt nhiều nơi, khi đến xã Lộc Hưng, Quận Trảng Bàng, Tỉnh Tây Ninh thì 2 ông bà định cư tại đây

và trở thành “Tá Điền” của ông bà cả Keo; Dù nghèo nhưng bản tánh thật thà, điếm đạm nên ông cả Keo cho lãnh nửa mẫu ruộng để tự canh và đóng “địa tô” hằng năm. Được xem như một đặc ân của “địa chủ”, ông bà Dân tận tâm, tận sức, cần mẫn, chăm lo ruộng lúa của mình nên vụ nào thu hoạch cũng đạt trên mức trung bình, nhưng vì phân tro giống má, công cày cấy, phần ăn trước trả sau, phần sách vở con cái học hành, tóm lại mọi chi tiêu trong nhà đều trông cậy vào số lúa cùng hoa màu phụ gặt hái hằng năm trên mảnh ruộng này mà thôi! Vì vậy ông bà Dân cứ phải vay mượn, nên số nợ mỗi năm càng thêm chất chồng..!

Lành là đứa con duy nhất của ông bà Dân, Lành rất giỏi giang lại siêng năng, chí hiếu chí tình, luôn luôn chăm cùi học hành, nên ông bà hết mực thương yêu chiều chuộng, mỗi ngày sau khi đem cơm cho cha mẹ, Lành phải lội bộ hơn 5 cây số ngàn từ nhà đến trường “Cầu Ván” để học, sau giờ tan học là vội vã chạy về ra đồng phụ cha mẹ! Dù phải cật vật suốt ngày nhưng Lành học rất giỏi, nổi tiếng trong trường, được thầy thương bạn mến!

Gia đình ông Dân tuy sống cuộc đời thanh đạm, nhưng giá không mắc phải nợ nần thì có thể nói là một gia đình tương đối có hạnh phúc!

XX XX XX

Sáng nay khác hẳn lệ thường, ông bà Cả dậy rất sớm, kêu Te châm trà, ông ngồi nhấm nháp từng ngụm...đấy về suy tư.., bà Cả ngồi trên bộ ván 3 nhai trầu tọt tẹt..cả hai đều thả chìm trong yên lặng, trời rưng rưng sáng, ông cả:

- Con Te đâu rồi, lên biểu.
- Dạ, bẩm cả.

- Mày vô gọi cậu Hai đây và kêu chú 7 ra đây.

- Dạ

- Bấm Cả cho gọi tôi?

- Ừ, chú 7 chờ đó.

Thời gian lại im lặng trôi... hơn 5 phút sau Quan bước ra, mắt nhắm, mắt mở...

- Cái gì mà kêu sớm dữ vậy? Mệt chết!

Bà cả nhìn con, lòng tràn trề niềm thương xót lắng lo:

- Con mệt lắm phải không? Thôi vô súc miệng rửa mặt lẹ lẹ rồi ra đây Ba có việc nói với con.

Chú 7 nãy giờ đứng lẩn xấn cảm thấy bối rối và lúng túng vô cùng, đi ra không dám đi, ở thì không dám nói, ngồi không dám ngồi, tay soạn sờ trên mặt bộ ván giồi bóng loáng ...thời gian khá lâu Quan mới bước trở ra nói trống không:

- Việc gì quan trọng dữ vậy, nói đi?

Ông bà cả Keo chỉ có một đứa con trai duy nhất hết mực cưng chiều, nên trước thái độ xất xược, lời nói hỗn hào ông bà vẫn không để tâm, ông cả hớp thêm một ngụm trà rồi mới thông thả:

- Mày có nhớ ngày hôm qua trong bữa tiệc có đầy đủ Hương Chức Hội Tế, mày đã hứa hôm nay đi Sài Gòn và sẽ cố gắng học hành cho đỗ đạt thành tài không?

- Nhớ.

- Vậy là tốt, mày biết đó, tao với má mày chỉ có một mình mày, nay cho đi học xa, nơi xử lạ quê người, má mày không an tâm vì Sài Gòn là nơi đô hội, có nhiều cạm bẫy, điều ngoa xảo trá, đàng điếm gian tham khó lường, mày phải cẩn thận, đừng bê tha, cờ bạc rượu chè hư hại cuộc đời, mà phải chuyên cần học tập cho nên người hữu dụng sau này, để tao với má mày có chút đẹp mặt nở mày! Được như vậy tuổi già chúng tao cũng mãn nguyện lắm rồi, về tiền bạc tao với má mày sẽ gởi đầy

đủ cho mày chi dùng: tiền nhà, tiền học phí, sách vở, ăn uống v. v. nhưng nhớ không được hoang phí quá mức nghe chưa!

- Má nghe nói Sài Gòn dữ lắm, xuống đó rồi phải cẩn thận, má cho chú 7 đi theo thay má chăm sóc, giặt gya, cơm nước cho con, chú 7 là người lớn tuổi con phải nghe lời chú, đừng bê tha, chịu khó ở nhà cố gắng học hành, có cần gì, cứ đánh "giây thép" về cho ba má biết..!

Bà cả ghen ngào không nói được nữa, ông cả tiếp lời:

- Thôi trời cũng đã trưa trở trưa trật, coi ăn cái gì thì ăn đi, rồi lên đường cho sớm, chú 7 biểu thằng Đực "bắt kê" xe ngựa đưa ra bến xe đò Trảng Bàng - Sài Gòn, nhớ dặn nó chờ đến khi nào xe đò chở 2 chú cháu chạy rồi hấn về, riêng phần chú khi đến Sài Gòn, an chỗ an nơi chú nhắc nó lập tức gửi thư về cho tôi rõ.

- Dạ, ông cả.

- Chú cũng đừng quên nhắc nó lâu lâu về thăm tôi và mỗi tháng gửi thư kể rõ mọi việc cho tôi biết đó nghe!

- Dạ, bà cả.

* Chiều nay chú 7 bứt rứt, xốn xang, đi ra đi vô đứng ngồi không yên, trông ngóng mãi, không thấy cậu hai Quan về...thường ngày trễ lắm là 7 giờ tối cậu đã có mặt ở nhà, bây giờ 9 giờ mà cũng không thấy cậu, không biết có việc gì xảy ra không? Đi đường xe cộ đông đúc dễ gây tai nạn, càng suy nghĩ chú 7 càng bồn chồn lo lắng hít hà, giậm chân lo sợ vô cùng! Chú đứng chờ tại cửa...trời dần khuya...rối khuya lắm...ngoài đường mật độ xe cộ giảm dần...giảm dần thỉnh thoảng mới có một chiếc Taxi chạy vụt qua...rối mất hút...đêm càng khuya, sương thấm lạnh chú 7 mới chịu vào trong, ngã lưng trên ghế, tiếp tục đợi chờ...mòn mỏi chú thiếp đi tự lúc nào...tiếng đập cửa rầm rầm...làm chú giật tỉnh vội vàng

mở cửa:

- Trời bữa nay sao cậu về trễ quá vậy? Tôi dọn cơm cho cậu ăn nghe? Hay cậu tắm để tôi đi pha nước?

- Mẹt bỏ mẹ, hỏi gì mà hỏi dữ vậy? Ngủ đây...

Chú 7 thấy mặt cậu chủ đỏ gay, tiếng nói lè nhè, nằm lăn ra giường, không kịp thay quần áo, chẳng bao lâu đã ngáy khò...chú 7 nhẹ tay cởi giày vợ, lấy khăn nước nóng lau mặt mày, tay chân, vừa kéo cái mền lên đắp ngực cho chủ vừa nghĩ chuyện này nếu còn tái diễn, ông bà cả biết được sẽ đuổi mình, nếu mình báo cho ông bà cả thì cậu hai cũng sẽ đuổi mình ngay! Mà báo mình làm sao báo được, biết ai nhờ viết thơ đây? Nếu bị đuổi gia đình mình sẽ sống như thế nào? Tính tới tính lui...thôi để mình năn nỉ xin khuyên cậu chủ vậy!

(còn tiếp)

SUY GÃM tiếp theo

cứ đứng ở ngã ba đường mà chờ đợi.Đứng ở ngã ba đường phải chẳng chúng ta chỉ nên làm những gì trong khuôn viên luật pháp Đạo khi còn Hội Thánh hồi trước năm 1975 mà thôi.

Vậy thì những người anh em có tên trong bảng phong chức kỳ này hãy suy nghĩ kỹ lại để có một quyết định sáng suốt.Bây giờ hãy còn kịp” đừng để ngày sau đổ luy và ân hận” như lời Đức Hộ-Pháp đã dạy.

Quang Thông

(12-1999)

Cô Gái Việt và Người Chiến Binh Mỹ

Truyện dài tình-cảm xã-hội
Tác giả: Ngành Mai

(Tiếp theo kỳ trước từ TSTĐ 2,3,4,5,6,)

Tóm tắt các kỳ trước:

Quỳnh Chi, nữ sinh Gia-Long, về quê ở Gò Chai, Tây-Ninh, nghỉ hè, vô tình phát hiện Bill, người chiến binh Mỹ bị thương nằm trong bụi chuối thuộc mảnh vườn của cô và đang bị truy lùng. Vì lòng nhân đạo, cô giúp đỡ băng bó vết thương, cho ăn uống và che dấu, đồng thời tìm cách đưa bill ra khỏi vùng nguy hiểm.

Mười ngày sau, Quân-Đội Việt-Nam Cộng-Hòa mở cuộc hành quân vào làng Gò-Chai. . . .

Bà Hai Lánh ngưng lại, ông Ký Thân định lên tiếng nhưng chưa kịp, bà nói tiếp luôn:

- Còn chị Bảy Muộn nữa, anh chị Ký có biết không? Tui làm mai con gái út của chỉ là con Lùn, gả cho thằng Tùng cháu nội đích tôn của ông Xã Hoài ở Gò Nổi đó. Chèn ơi! Mới có mấy năm mà tui nó giàu hết cỡ thợ mộc và bây giờ đó hén... một chuồng vừa trâu vừa nghé, lớn nhỏ hơn cả chục con, còn ruộng như thì ba bốn mẫu, chắc anh chị cũng có nghe thiên hạ nói qua rồi chứ?

Bà Hai Lánh hỏi nhưng chẳng đợi ai trả lời hay hỏi ngược lại, bà lại nói tiếp thêm liền:

- Hôm tháng trước nó mời tui về ăn “đáo tuế” mừng 60 tuổi của ông. Trời ơi... thiệt nó lớn không còn chỗ nói, nó dám vật một con bò với một con heo cả tạ vậy.

Rồi bà ta cũng chưa ngưng, kể thêm mấy cặp vợ chồng nữa tương đối khá ở vùng này, mà những người nghèo khó, thiếu trước hụt sau nghe qua ai cũng thêm thương, và đến đây thì bà ngưng lại để hỏi:

- Sao, anh chị suy nghĩ kỹ coi có được không? Gật đầu đi cho chị Ba Đặng chỉ mừng, hôm nay cũng là ngày tốt đó!

Ông Ký Thân chờ cho bà Hai Lánh bớt lại để ông nói, chứ cứ nghe mãi thế này chắc ông phải nổ lỗ tai mất, nhưng cũng may là bà này đã tấp lại và hỏi nên ông mới nói:

- Thưa chị! Cách nay vài tháng, chị Năm Linh ở xóm trên có đề cập với tôi vấn đề này rồi, nhưng tôi im lặng không có trả lời. Tưởng rằng chị Ba Đặng đã biết và đi tìm cưới dâu nơi khác, ngờ đâu hôm nay chị lại dẫn chị Ba đến đây làm phiền cho chị ấy.

Bà Ba Đặng vốn là một con người sành sỏi, đã quá nhiều kinh nghiệm, có thể nhìn người là đoán biết được kẻ đối diện với mình thuộc hạng người nào. Nếu gặp người có tư cách, có ăn học thì bà xử dụng lời lẽ đàng hoàng để tiếp xúc; còn như nói chuyện với những tay đầu nậu, đứng bến hoặc mấy bà hàng tôm hàng cá, chợ gà chợ vịt thì bà chẳng ngần ngại dùng những ngôn từ thô tục, dao búa để nói chuyện. Nãy giờ ngồi im trên bộ ván để cho bà mai lảnh lót một hơi, chứ bà vẫn chưa nói gì hết, cứ ngồi chằm rãi

ống trà đợi cho ông Ký Thân nói một vài câu, rồi sẽ căn cứ vào lời nói đó mà nói chuyện. Bây giờ nghe ông đã lên tiếng, bà đánh giá ngay ông Ký Thân thuộc hạng người ăn nói có chừng mực, chứ không phải “dân ba đá” gian hùng ở các chợ, các bến xe, nên bà ta xử dụng lời nói đứng đắn để đối đáp, và khi ông Ký Thân vừa nói xong câu, bà nhìn thẳng qua bàn giữa trả lời thế cho bà Hai Lánh ngay:

- Anh chị Ký à, mình cũng là người cùng xóm với nhau có gì đâu mà phiền! Tôi biết có lẽ là anh chị Ký ngần ngại nên chưa trả lời đó thôi, hôm nay sẵn dịp về Gò Chai ăn đám giỗ, tôi đến nhà trước để thăm anh chị, sau nói chuyện đó luôn vậy mà!

Không biết làm thế nào mà bà Hai Lánh đã ga được ông Bảy Ngộ, để ông này mời bà Ba Đặng về ăn đám giỗ hôm nay, đúng lúc có cha mẹ Quỳnh Chi ở nhà. Còn phần ông Ký Thân lấy làm lạ lắm, vì đã ăn đám giỗ bên đó nhiều lần, đâu có thấy bà này lần nào. Suy nghĩ một chút ông nghi đây có thể là một sự sắp xếp chứ không phải vô tình, ông làm như không để ý gì đến việc dự đám giỗ của bà ta, ông nói:

- Cám ơn chị ba có ý muốn kết nghĩa sui gia, nhưng vì con tôi còn nhỏ, nó đang đi học, mong chị thông cảm.

- Còn nhỏ gì nữa, nó đã 17 tuổi rồi! “Nữ thập tam, nam thập lục”, nếu anh chị e rằng nó còn nhỏ thì tôi hứa sẽ dạy dỗ tiếp cho.

Bà Hai Lánh chen vô:

- Tui bảo đảm với anh chị Ký, chị ba Đặng đây sẽ cho con bé ăn học luôn, trường Tây trường Tàu gì chỉ cũng lo nổi hết đó!

Bà Ba Đặng nói thêm:

- Tôi biết anh chị thương con, sợ gả sớm làm dâu cực khổ, nhưng những gia đình nào kia, chứ với tôi thì khác xa. Nói thiệt với anh chị, con nhỏ mà về làm dâu nhà tôi thì không phải làm động móng tay đâu, mà lại còn có kẻ hầu người hạ nữa.

Ông Ký Thân nói:

- Tại vì tôi và mẹ nó không muốn gả con khi tuổi chưa trưởng thành, chứ không phải mong cho con mình được ăn không ngồi rồi đâu, xin chị đừng hiểu như vậy.

Bà Hai Lánh lại nói vô:

- Thì tại chị Ba muốn nói cho anh chị yên lòng, là con

Quỳnh Chi về đó khỏi phải khổ cực gì hết, chứ tui biết con nhỏ nhà đây nó giỏi giã lắm mà!

Đến giờ này bà Ký Thân mới nói được một câu:

Thưa hai chị! Theo tôi thì trên thế gian này ai ai cũng phải làm việc, nếu không làm chuyện này cũng phải làm chuyện khác; “bồng em khỏi xay lúa, xay lúa khỏi bồng em”, chứ chẳng lẽ tối ngày chỉ ăn thôi, không làm gì hết!

- Tui cam kết với anh chị, con Quỳnh Chi mà về đó thì không phải bồng em, mà cũng khỏi phải xay lúa giã gạo gì hết. Anh chị Ký chưa biết chứ ở nhà chị Ba đây có đến 4, 5 con đây tở đó.

Rồi hai bà khách cứ hết bà này đến bà kia đem toàn chuyện giàu có, sung sướng ra nói mãi, làm cho ông Ký Thân hết sức bức mình, rất chán ngán phải nghe những chuyện đó, ông nói:

- Vấn đề hôn nhân là hệ trọng, chúng tôi tuy là cha mẹ nhưng việc dựng vợ gả chồng của con cái, thì phải hỏi qua ý kiến của nó, chứ đâu có thể quyết định một cách vội vàng được.

Bà Ba Đặng nói:

- Anh Ký nói vậy chứ xưa nay câu “áo mặc không qua khỏi đầu” của ông bà mình để lại, thì việc cưới gả là do người lớn định đoạt, cha mẹ đặt đâu con ngồi đó kia mà!

- Đó là quan niệm theo xưa, chứ theo tôi thì thời buổi này cha mẹ chỉ nên đứng ngoài khuyên bảo, mà không nên áp đặt một cách độc đoán.

- Trời ơi! Sao anh lại suy nghĩ như vậy, không lẽ hỏi anh đi cưới chị Ký là do anh chị tự quyền, chứ không phải do cha mẹ sắp đặt hay sao?

- Hỏi đó nó có khác với bây giờ chứ chị.

- Khác ở chỗ nào đâu, anh nói tôi nghe đi.

- Khác nhiều chứ, thời ông bà của mình phải giã gạo để ăn, ngày nay chị thấy có người nào còn xay lúa giã gạo nữa không?

Bà Ba Đặng chưa trả lời, ông Ký Thân chứng minh thêm:

- Hồi xưa ông bà mình đi xe bò xe ngựa, ngày nay người ta đi xe hơi, xe lửa, máy bay thì mình cũng phải cải tiến những gì lỗi thời chứ!

Lý lẽ của ông Ký Thân rất vững nhưng bà Ba Đặng cũng chẳng vừa, bà đáp lại ông bằng lời lẽ mà những người ít có dịp ăn nói, họ rất khó tìm câu để đối đáp, nhưng đối với bà thì quá dễ

dàng, bà ứng khẩu ngay:

- Những thứ anh vừa nói đó tuy nó có khác với hồi xưa thật, nhưng chắc anh cũng đồng ý với tôi là dù cho những thứ đó nó có mới mẻ hơn, tốt đẹp nhiều hơn, tốt tân đến cỡ nào đi nữa, thì cũng vẫn do con người điều khiển phải hôn?

Ông Ký Thân không ngờ bà Ba Đặng dùng câu nói của ông để hỏi ngược lại, ông chưa có lời nào để chứng minh thêm thì bà ta tung thêm một chưởng nữa:

- Theo như tôi biết thì ngày xưa hay bây giờ không có khác chi hết, con cái con nhà có giáo dục đều răm rắp tuân theo lời cha mẹ.

Ngưng một chút uống hộp nước trà, bà nói tiếp luôn:

- Con gái của anh chị có tiếng là hiếu thảo, lại ăn học giỏi, không lẽ nó dám cãi lại với anh chị hay sao?

Hơi nhăn mặt một chút, ông Ký Thân nói:

- Biết đành nó không dám cãi lại mình, nhưng bốn phận làm cha mẹ chúng tôi phải thương con mà không nên ép ổng nó.

- Bộ tôi không thương nó sao anh lo, để rồi anh chị coi, tôi xem nó như con đẻ của tôi vậy!

Ông Ký Thân từng nghe thiên hạ nói nhiều về bà Ba Đặng này, nhưng hôm nay ông mới thật sự tiếp xúc với bà ta thì quả tiếng đồn không sai; bà này nói ra câu nào cũng đều có lớp có lang gần như sắp đặt sẵn. Lời nào cũng đều có lý hết, và với giọng nói khàn khàn mà người đời thường hay gọi là giọng nói "vặt đực", nó gần như có một cái gì khiến người ta phải chú ý. Nhưng ông đã nhất quyết không có vấn đề làm sui với bà ta, nên ráng kiếm lời nào cho thuận tiện để kết thúc buổi nói chuyện khá bức mình này cho rồi, ông nói:

Từ lâu nay vợ chồng tôi quan niệm việc hôn nhân của con cái là do nó chọn, nên việc này tôi và bà sẽ bàn tính với nó rồi trả lời cho hai chị.

- Tôi cũng từng nghe thiên hạ đồn con gái của anh biết nghe lời cha mẹ, ăn nói dễ thương, tôi chắc chắn nó sẽ bằng lòng nếu anh chị chịu gả.

- Mà thôi, thưa hai chị không có gì phải tranh luận, chị Ba đã có lòng đến nhà đi hỏi cưới, vậy để sau khi trong nhà bàn tính xong, vợ chồng tôi sẽ báo cho chị biết.

Bà Hai Lánh lên tiếng trở lại:

- Anh chị Ký bàn tính kỹ đi, nói thật tui cũng có cảm tình với anh chị, và cũng "thương" chị Ba Đặng là người đàn ông, làm ăn giỏi giang, chỉ hiền còn hơn mấy bà sơ bà vãi nữa đó!

Sẵn bà Hai Lánh ca tụng mình, bà Ba Đặng nói thêm:

- Mỗi tháng tôi đều bố thí này nọ, không thứ này thì thứ khác...

Bà Hai Lánh tiếp lời bà Ba Đặng ngay:

- Không lời một tháng nào hết đó anh chị Ký, hàng năm cứ rằm tháng bảy thì chị Ba đem cho người nghèo hết cả xe đồ ăn vậy! Không tin anh chị cứ hỏi mấy người tài xế, mấy người lơ xe thì biết.

Nghe khó chịu lỗ tai quá, Bà Ký Thân lên tiếng trở lại:

- Chị Ba bố thí nhiều thì chỉ được phúc, chứ tôi đi hỏi làm chi?

- Thì tui cũng phải nói ra cho có chứng có cứ đàn ông, chứ không khéo rồi chị em tưởng đầu tui đặt điều nói tốt.

Bà Hai Lánh ngưng lại nhìn bà Ký Thân cười mỉm và nói tiếp luôn:

- Bởi thấy chỉ hiền lành nên đường sá về Gò Chai này khó khăn quá chứ chị, mà tui cũng ráng chịu khó lội bộ về đây để làm mai, chứ anh chị Ký biết không? Chị Ba Đặng đây mà hô lên một tiếng thì thiếu gì người "nhào" vô đó anh chị!

Rồi bà Hai Lánh kể kể thêm một số những sự việc có tính cách nhân đạo, mà bà Ba Đặng có làm hay không ông chưa rõ, nhưng nghe nhiều nhưc óc quá! Bà mai này đã nịnh bợ bà nhà giàu một cách trơ trẽn, trái hẳn với các lời đồn đãi về những việc làm ăn gian xảo, không có đức độ của bà ta trong nhiều năm nay. Có một lần ông nghe thiên hạ nói, mỗi khi có chiếc xe đồ nào ra chạy tranh cùng một tuyến đường với hãng xe của bà, thì chẳng mấy ngày sau bọn "đầu trâu mặt ngựa" đâm thuê chém mướn sẽ ra tay ngay. Chúng theo lệnh của bà khủng bố cho họ phải dẹp nghề, đi chỗ khác làm ăn, để rồi sau đó một mình một cõi, tha hồ mà tự tung tự tác, làm mưa làm gió gì cũng được, bởi vậy chẳng được bao năm đâu, bà đã giàu to! Thế mà bà chuyên môn làm mai nầy, muốn cho được việc đã cố tình bịa đặt ra toàn những chuyện tốt lành của bà Ba Đặng, để ông tin vào đó mà kết tình sui gia. Ông quá chán ngấy những lời tăng bốc kia và định nói cho bà mai

nấy vài lời nặng nề để bỏ tật, đừng có hiểu rằng ai cũng như ai, ông đâu phải là hạng người “thấy người sang bắt quàng làm họ”, không cần biết liêm sỉ là gì. Nhưng ông suy nghĩ cứ nói qua nói lại như vậy mãi thì không khéo sự việc hôm nay sẽ kéo dài vô ích, ông nói:

- Được rồi, tôi sẽ trả lời cho hai chị biết sau, bây giờ tôi còn phải sang nhà đám giỗ, cho có mặt với người ta bên đó.

Nói xong ông đứng dậy, đồng thời kêu bà Ký Thân chuẩn bị, nên hai bà khách cũng miễn cưỡng rời bộ ván đứng lên chào chủ nhà, chứ trong bụng vẫn còn muốn nói thêm nữa. Riêng Năm Trồn thấy Quỳnh Chi chỉ đem nước lên nhà trên có một lần rồi lánh mặt luôn ở dưới nhà sau, anh ta bực dọc nhưng biết nói gì bây giờ? Đành đứng dậy cúi đầu chào ông bà Ký Thân rồi theo mẹ cùng bà mai đi ra cửa.

Sự có mặt của các người khách tự nhiên không khí trong nhà căng thẳng gần một giờ đồng hồ, vì cả gia đình chẳng ai muốn tiếp cả. Bây giờ đã bình thường trở lại, bà Ký Thân thở ra nhẹ người và lúc này thì Quỳnh Chi cũng từ nhà sau bước lên.

Vừa thấy con bà Ký Thân hỏi:

- Chắc này giờ con cũng được nghe câu chuyện của các bà ấy rồi chứ?

Quỳnh Chi nói:

- Thưa mẹ con nghe rất rõ.

Rồi day sang ông Ký Thân, cô hỏi cha:

- Thưa cha, câu trả lời cho mấy bà ấy vừa rồi là từ chối khéo phải không cha?

Ông Ký Thân nói:

- Đúng vậy, cha phải trả lời như thế, chứ không lẽ từ chối ngay thì coi sao cho được!

- Con cũng đoán ý cha như vậy nên rất vui mừng.

Bà Ký Thân nói:

- Thiệt mấy bà này ăn nói dai nhách, nhất là bà Ba Đặng nói chuyện với cha con một cách áp đảo như vậy, nếu ngồi sui với bà chắc mẹ chỉ ngồi nghe thôi chứ lên tiếng nói năng gì được. Còn thằng Năm Trồn bộ không cưới vợ được ở Sài Gòn hay sao, mà lại chạy về tới đây làm phiền cho mình!

- Con biết anh Năm Trồn từ khi học chung một lớp với con ở trường làng, ảnh đâu phải tên Trồn! Sở dĩ bọn trẻ sau này gọi

như vậy vì ảnh hay trốn học và thường bị phạt, do đó anh ta mang biệt danh là Năm Trốn luôn đó.

Bà Ký Thân cười:

- Hèn gì, Hồi đó ở đây không nghe có thằng nào tên Trốn, nhưng sau này nghe thiên hạ kêu nó là Năm Trốn nên mẹ cũng kêu theo luôn.

- Nhưng rồi chứng nào tật nấy, khi lên trung học ở Sài Gòn, ảnh cũng cứ bỏ học ăn chơi, thành ra lần nào cũng thi rớt hết.

- Chứ học hành như thế thì có biết gì đâu mà thi đậu.

- Ảnh có tật hay khoe khoang sự giàu có của mình, và thêm cái nạn cặp bè cặp đảng đi đến các trường chọc ghẹo con gái học sinh.

- Tối ngày cứ lo như vậy thì học hành gì được chứ!

Quỳnh Chi nhăn mặt, cô lắc đầu:

- Nhưng cái mà con ghét nhất là mỗi khi nói chuyện, hễ mở miệng ra là chửi thề và nói tục, làm cho học trò con gái nghe mắc cỡ quá, chẳng đứa nào dám đứng gần hết.

Ông Ký Thân cười nói:

- Có gì lạ đâu, bởi bà mẹ của nó thường ngày ở bến xe đò, cứ mỗi lần mở miệng nói chuyện là kèm theo câu chửi thề. Bà đem nó theo ra bến xe từ nhỏ, nói chuyện với dân ở bến xe niết rồi quen miệng luôn!

- Nhiều lần con nghe người ta nói ảnh cũng rất thường vào các Bar rượu và những chỗ ăn chơi cờ bạc nữa đó cha.

- Ô! Con đã biết rõ nó có những thói hư tật xấu đó thì tránh xa tốt hơn.

- Nhiều cô thấy ảnh gia đình giàu cũng ham, chứ riêng con thì nhất định không bao giờ bằng lòng làm vợ con người như thế!

Nhìn Quỳnh Chi, Bà Ký Thân nói:

- Bởi vậy hồi nãy cha con đã từ chối khéo thì thật là đúng hết sức.

- Con xin cha mẹ sớm dứt khoát từ chối cho rồi.

- Được rồi, để mẹ bàn tính với cha con, chứ nếu như vướng vào rồi thì khó gỡ ra lắm đó!

Rồi bà day qua nói với ông Ký Thân:

- Con mình nó đã nói như vậy, thôi ông hãy nhờ người đem rượu trả lại cho người ta đi, chứ để lâu trong nhà làm chi.

Ông Ký Thân nhìn cặp rượu chất trên bàn:

BÁNH MÌ SỐ 1 B.B.Q RESTAURANT

Đủ các món ăn Á-Đông

Chuyên Sản-Xuất :

-Pate', Thịt nguội , Bò Viên, đủ loại Giò Chả, Nem Chua.

-Các loại bánh cuốn tươi Thanh Trì sũ và lẻ.

Nhận đặt tiệc cho các tư gia.

Nhà hàng sạch-sẽ, vệ-sinh; Thức ăn tinh khiết.

Chủ-nhân, Ông Bà Huỳnh Long Vân, rất vui mừng được tiếp đón đồng hương và đồng đạo.

Bánh mì số 1
B.B.Q Restaurant
9812 Bolsa Ave, #100-102
Westminster , CA 92683
Phone #714-775-8834 , 714-775-8835

SANDY DENTAL P.C.

1672 McKee Road • San Jose, CA 95116

(Góc đường McKee & McDonald, đối diện mi Lacay, giữa 101 & đường King)

(408) 272-3999

Fax: (408) 272-2202 • E-mail: SandyDenta@aol.com

SANDY DENTAL P.C., hệ thống nha khoa Việt Nam hoạt động tại nhiều tiểu bang và được sự tin nhiệm của đồng đảo đồng bào từ năm 1987, do nhiều BS Nha Khoa Việt Nam trên 10 năm kinh nghiệm điều hành.

Địa điểm thuận tiện, trung tâm thành phố San Jose, gần Fwy 101, 280, 680, tọa lạc giữa 1 vườn cây, khu thị-tử, góc đường với parking rộng-rãi.

Trang thiết bị tối tân và vệ sinh tối đa
 • Nước dùng thật tinh khiết.
 • 1 bộ dụng cụ riêng cho mỗi bệnh nhân.

Đặc Biệt:

- Pokémon Game cho trẻ em và Cable TV
  - Tây trắng răng thật đẹp chỉ \$75
  - Thay các trám chỉ để hợp màu với răng
  - Giá cả nhẹ nhàng, uy tín, kỹ thuật cao cùng với tinh thần nghệ thuật và tình cảm.
- Tiếp đãi ân cần, khung cảnh trang nhã. Có vườn cây, suối nước, cá vàng và nhạc êm dịu.

** Nếu đã trên 6 tháng mà quý vị chưa đi làm sạch răng, hãy đến với Sandy Dental để có một hàm răng trắng đẹp và một nụ cười thật duyên dáng

Happy New Year!

NHẬN MEDICAL
 BẢO HIỂM
 VISA - MASTER CARD

SANDY DENTAL P.C.

1672 McKee Road • San Jose, CA 95116
 (Góc đường McKee & McDonald, đối diện mi Lacay, giữa 101 & đường King)
 (408) 272-3999

COUPON

- Khám Tổng Quát
- X-rays
- Tham khảo và chương trình điều trị

\$1

Giá bình thường \$91

SANDY DENTAL P.C.

1672 McKee Road • San Jose, CA 95116
 (Góc đường McKee & McDonald, đối diện mi Lacay, giữa 101 & đường King)
 (408) 272-3999

COUPON

- Khám Tổng Quát
- X-rays
- Làm Sạch Răng (Cleaning)

\$25

Giá bình thường \$151

Giá trị cho bệnh nhân đến khám lần đầu

CẢM Ạ

Xin thành thật cảm tạ sự ủng hộ thường xuyên của những cơ sở sau:

1-T&N Dental Care

Bác Sĩ Nha Khoa Nguyễn hữu Tường
& Bác sĩ Nha Khoa Tô Mỹ Huệ
125 N.Jackson Ave, Suite 104 ,San Jose, CA 95116
Phone# 408-923-8272.

2-Sandy Dental PC

1672 Mc Kee Rd ,San Jose ,CA 95116
Phone# 408-272-3999

3-San Jose Auto Repair

Complete Auto Repair, Painting & Body Work
60 Stockton ave, San jose , CA 95126
Phone# 408-294-0613 / 295-7118. Fax# 408-295-7510

4-Bánh mì số 1 , BBQ Restaurant

Đầy đủ các món ăn Á-Đông.

ABC Restaurant

Nhà hàng sạch sẽ, Thức ăn tinh khiết
Mỗi ngày đều có thức ăn chay
Chủ nhân, Ô B. Huỳnh Long Vân kính mời.
Địa-chỉ: 9812 Bolsa Ave, # 100-102
Westminster, CA 92683
Phone# 714-775-8834 , 714-775-8835

Ban Thế Đạo Hải Ngoại

Trích bài Thuyết Đạo của Đức Hộ-Pháp:

“ . . . . . Vậy ai là người thất thế với Chí-Tôn thì phải sớm thức tỉnh tâm hồn, ăn năn sám hối, cầu xin Đại Từ Phụ cùng các Đấng Thiêng Liêng từ bi ân xá tội lỗi tiền khiên, họa may đặng chung hưởng ân huệ của Đức Chí-Tôn ban cho sau này.

Ngày nào toàn thể nhơn sanh đều biết hồi đầu hướng thiện, nhìn Đạo Trời là một cơ-quan cứu thế, thật hành chù nghĩa thương yêu cho ra thiết tướng thì ngày ấy mới đặng hưởng hòa bình đại đồng thế-giới.

(Thuyết đạo tại Báo Ân Từ đêm rằm tháng 9 năm Bính Tuất 1946)

“ . . . Ngày nào toàn thể quốc dân mà biết thực hành hai chữ nhơn nghĩa cho ra chơn tướng, thì chẳng luận là xã-hội nào cũng được hưởng mọi điều hạnh phúc, đời chiến-tranh sẽ trở nên thái-bình an cư lạc nghiệp.”

(Thuyết đạo tại Báo Ân Từ đêm 30 tháng 9 năm Bính Tuất 1946)

- Tôi cũng định như thế, nhưng mình cũng phải đợi thời gian “ba lần bảy hăm một” cho đúng phép lịch sự.

Quỳnh Chi gương mặt hơn hờ, cô tươi cười nói:

- Thôi họ đã đi lâu rồi, xin cha mẹ qua nhà bác Bảy đi, chắc bên đám giỗ đông người lắm rồi, vì con nghe cô bác cười nói rần rần bên đó.

Ông bà Ký Thân căn dặn Quỳnh Chi vài việc ở nhà, rồi cả hai cùng sang nhà láng giềng ăn đám giỗ...

(còn tiếp)

A.B.C.RESTAURANT

Giá đặc biệt \$ 1.99 cho mọi thức ăn.

Các món ăn :

Hủ Tiếu, Mì , Cơm ,
Cháo lòng và Bánh
Canh Trảng Bàng.

Nhà hàng sạch sẽ, vệ-sinh
tinh-khiết. Chủ nhân ân cần tiếp đãi
nông hậu.

Chủ nhân, Ông Bà Huỳnh Long Vân, rất
vui mừng được tiếp đón đồng hương và
đồng đạo.

Đặc-biệt:

Mỗi ngày đều có thức ăn chay

A.B.C Restaurant
9812 Bolsa Ave, #100
Westminster, CA 92683
Phone# 714-775-8835

(A.B.C Restaurant
bên cạnh Bánh Mì số 1,
trong khu Little Saigon
Market.)

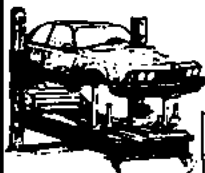

SAN JOSE

Complete Auto Repair, Painting & Body Work

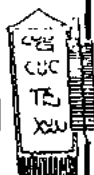
60 Stockton Avenue, San Jose, CA 95126

Tel: (408) 294-0613 / 295-7118 • Fax: (408) 295-7510

Chuyên Sửa Chữa, Sơn, Lám Đồng Các Loại Xe Mỹ và Ngoại Quốc

精修各類汽車 • 修理電器系統 特價全身噴漆
 新裝油漆、換鏡 • 定期安全檢查 \$425.00
 包坐墊、焊氣喉 • 代售新舊車胎

AUTO BODY SHOP:

- Lám đồng
- Kéo sườn
- Sơn
- Thay kiếng
- Bọc nệm, thảm

ĐẶC BIỆT: CÓ PHÒNG SƠN HẤP VÀ MÁY MÓC, DỤNG CỤ ĐÚNG TIÊU CHUẨN.

AUTO REPAIR:

- Rebuild máy, Carburetor, Transmission
- Tune Up
- Lám thẳng, liện đĩa
- Hệ thống điện, máy lạnh, máy sưởi
- Thay nhớt (má & hộp số)
- Cố bản vỏ xe cũ, vá lốp xe
- Balance bánh xe bằng computer

MUTLER

(Ông/bà)
 có bán thay gắn
 Mutler (Ông/bà)
 các loại xe Mỹ
 và Ngoại quốc

★ ĐẶC BIỆT:

- SMOG CHECK, BRAKE + LAMP CHECK STATION
- 4 WHEEL ALIGNMENT
- SƠN XE NGUYÊN CHIẾC \$425.00

- Bớt Deductible tùy theo job
- Kéo xe miễn phí
- Tiền công được bớt 1% để cho quý khách
- Nhận Visa - Mastercard

TIÊU CHUẨN:

- TÍN NHIỆM • KỸ LƯỢNG
- THÀNH THẬT • GIÁ PHẢI CHĂNG

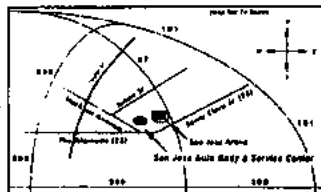
• VIỆC LÀM BẢO ĐÀM 6 THÁNG HOẶC 6000 MILES

Mở cửa 6 ngày trong tuần

Từ 9 AM - 6 PM

Nghỉ ngày chủ nhật

Chủ Nhân Kính Mời

In tại Đường Sáng Printing
712 N. 9th Street, San Jose, CA 95112
Tel: (408) 279-3266 • Fax: (408) 279-3832

Thông Báo Thay Đổi Địa Chỉ

T&N DENTAL CARE, INC. NGUYỄN HỮU TƯỜNG, D.D.S. TÔ MỸ HUỆ, D.D.S.

125 N. JACKSON AVE., SUITE 104 - SAN JOSE, CA 95116
(408) 923-8272

(Cạnh Alexian Brothers Hospital, giữa Alum Rock Ave. và Mc Kee Rd., có thể đến bằng đường Alexian Drive
vi mặt tiền phòng mạch trông ra đường này - Tiên đường xe Bus 70, 74 và 81)

Tốt nghiệp Bác sĩ Nha Khoa tại University of The Pacific, San Francisco.
Tốt nghiệp và học và được tuyển chọn vào hội danh dự Nha Khoa toàn quốc.
Được giải thưởng xuất sắc về làm răng giả các loại.
Được giải thưởng xuất sắc về chăm sóc Nha Khoa toàn diện.
Được giải thưởng về "Need, character and scholarship"
Nguyên là Bác sĩ Y Khoa tại Bệnh viện Nguyễn Văn Học và Chợ Quán.

- Phòng mạch hoàn toàn mới, khang trang, rộng rãi.
- Nhân viên ân cần, vui vẻ, hướng dẫn các vấn đề về bảo hiểm, cách giữ răng cho bền tốt.
- Các bác sĩ luôn luôn tìm mọi phương pháp chữa trị tốt nhất cho quý vị.
- Có thể đậu xe phía trước hoặc vào bãi đậu xe riêng của khu Jackson Medical Center.

VỚI SỰ CỘNG TÁC CỦA BÁC SĨ NHA KHOA SHAELLEE DUNG NGUYỄN

- Phòng ngừa, chữa trị răng trẻ em và người lớn bị mọc lệch lạc (orthodontic braces)
- Sửa chữa hoặc làm lại môi răng giả có dính (crown, bridge), răng tháo ráp (denture) theo ý quý vị.
- Tiêu giải phẫu răng ngầm và các loại bệnh nha chu (gum diseases)

Giờ làm việc:

Thứ Hai - Thứ Bảy: 9 a.m. - 6 p.m.
Nghỉ Thứ Tư & Chủ Nhật

TẬP-SAN THẾ ĐẠO
3076 Oakbridge Dr
San Jose , CA 95121-1716

KÍNH BIỂU